

Warszawa, dnia 2006 r.

**PREZES URZĘDU KOMUNIKACJI
ELEKTRONICZNEJ**

Tele2 Polska Sp. z o.o.

ul. Marynarska 21
02-674 Warszawa

Telekomunikacja Polska S.A.

ul. Twarda 18
00-105 Warszawa

DECYZJA Nr DRT-WWM-60600-43/04( )

Na podstawie art. 28 ust. 1 w związku z art. 30 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2004 r., nr 171 poz. 1800, z późn. zm., dalej – nPt) w związku z art. 221 ust. 1 pkt 4 nPt i art. 4 i 16 ustawy z dnia 29 grudnia 2005 r o przekształceniach i zmianach w podziale zadań i kompetencji organów państwowych właściwych w sprawach łączności, radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 267 poz. 2258) oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071, z późn. zm., dalej – kpa) w związku z art. 206 ust. 1 nPt po rozpatrzeniu wniosku Tele2 Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej Tele2) z dnia 29 października 2004 r. o wydanie decyzji zmieniającej umowę o połączeniu sieci telekomunikacyjnych Tele2 oraz Telekomunikacji Polskiej S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej TP) zawartej w dniu 19 grudnia 2002 r. poprzez rozszerzenie zakresu usług międzyoperatorskich świadczonych przez TP na rzecz Tele2 o usługę hurtowego dostępu do sieci TP,

zmieniam

jak niżej, postanowienia umowy z dnia 19 grudnia 2002 r (zwanej dalej „Umową”), zawartej pomiędzy Tele2 i TP, zmienionej aneksem nr 1 z dnia 19 grudnia 2002 r., aneksem nr 2 z dnia 20 października 2003 r., aneksem nr 3 z dnia 10 marca 2004 r. oraz aneksem nr 4 z 2004 r., a także Decyzjami Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty z dnia 23 maja 2003 r. (znak: DRT-WWM-0752-10/02/03), z dnia 22 grudnia 2003 r. (znak: DRT-WWM-60600-16/03(7)) oraz z dnia 1 października 2004 r. (znak: DRTW-WWM-60600-14/03(25)), w ten sposób, że ustaliam następujące warunki świadczenia usługi hurtowego dostępu do sieci telekomunikacyjnej TP:

Rozdział I. Definicje, przedmiot Decyzji i zobowiązania Stron

§ 1. Definicje

1. **Abonent Tele2** – abonent Tele2, któremu Tele2 świadczy usługi telekomunikacyjne na bazie usługi hurtowego dostępu do sieci TP,
2. **Hurtowa opłata abonamentowa** – opłata za stały dostęp do sieci TP oraz za korzystanie z innych usług świadczonych przez TP na podstawie Decyzji uiszczana przez Tele2 za każdego Abonenta Tele2 przyłączonego do sieci TP,
3. **Łącze abonenckie** – zespół środków technicznych umożliwiających przesyłanie sygnałów mowy, transmisję danych i faksów w publicznej sieci telefonicznej, służące do podłączenia abonenta do publicznej sieci telekomunikacyjnej,
4. **Opłata abonamentowa** – opłata za stały dostęp do sieci TP oraz za możliwość korzystania z usług telekomunikacyjnych Tele2, świadczonych na bazie usługi hurtowego dostępu do sieci TP za pomocą Urządzenia końcowego, zainstalowanego w lokalu lub nieruchomości Abonenta Tele2 przyłączonego do publicznej sieci telefonicznej TP uiszczana przez Abonenta Tele2 na rzecz Tele2,
5. **Przejście Abonenta** – przejście Abonenta pomiędzy TP i Tele2 albo pomiędzy Tele2 a innym Przedsiębiorcą Telekomunikacyjnym,
6. **Sztuczny ruch** – ruch o długim czasie generacji (od jednego Abonenta, kierowany do wybranego numeru), charakteryzujący się sekwencyjnym czasem połączenia w trakcie jego trwania, najczęściej wprowadzany do sieci telekomunikacyjnej za pomocą generatorów ruchu.
7. **Urządzenie końcowe** – urządzenie telekomunikacyjne przeznaczone do współpracy z siecią publiczną, dołączane bezpośrednio lub pośrednio do zakończenia sieci publicznej,
8. **Zakończenie sieci** – punkt publicznej sieci telefonicznej TP przeznaczony do zapewnienia Abonentowi Tele2 dostępu do sieci telefonicznej TP,
9. **Decyzja** – niniejsza decyzja zmieniająca Umowę, określająca warunki i zasady współpracy Tele2 i TP w zakresie świadczenia przez TP usługi hurtowego dostępu do sieci TP.

§ 2. Przedmiot Decyzji

1. Przedmiot Decyzji stanowi określenie zasad współpracy TP i Tele2 w zakresie świadczenia przez TP usługi hurtowego dostępu do sieci TP.
2. W zakresie nieuregulowanym w Decyzji stosuje się pozostałe postanowienia Umowy oraz przepisy nPt i innych właściwych aktów prawnych.

§ 3. Obowiązki TP

1. W ramach usługi hurtowego dostępu do sieci TP, zobowiązuje się TP do świadczenia na rzecz Tele2 usług wskazanych w załączniku nr 3 do Decyzji dla dostępu analogowego oraz w załączniku nr 4 do Decyzji dla dostępu ISDN. Usługa hurtowego dostępu do sieci TP będzie realizowana w dwóch opcjach: Usługi Podstawowej oraz Usługi Pełnej.
2. Ustala się, że pakiet usług uruchamianych w ramach Usługi Podstawowej obejmuje między innymi usługi:
  - a) utrzymania łącza telefonicznego w celu umożliwienia abonentom Tele2 korzystania z usług telekomunikacyjnych,
  - b) udostępnienia numeru abonenckiego z posiadanego zakresu numeracji,

- c) konserwacji i usuwania uszkodzeń oraz awarii w urządzeniach końcowych będących własnością TP oraz w łączach telefonicznych służących do przyłączenia abonenta Tele2 do sieci TP (Obsługa serwisowa),
- d) Biura Numerów, oraz połączeń na numery 0-800,
- e) połączenia na numery alarmowe,
- f) przekazywania danych bilingowych dotyczących połączeń do usługi Biura Numerów i połączeń na numery alarmowe oraz na numery 0-800.

Pełna i szczegółowa lista usług objętych Usługą Podstawową jest wskazana w załącznikach nr 3 do Decyzji dla dostępu analogowego i załącznika nr 4 do Decyzji dla dostępu ISDN.

3. Pakiet usług w ramach Usługi Pełnej obejmuje między innymi usługi:
- a) utrzymania łącza telefonicznego w celu umożliwienia abonentom Tele2 korzystania z usług telekomunikacyjnych,
  - b) udostępnienia numeru abonenckiego z posiadanego zakresu numeracji,
  - c) konserwacji i usuwania uszkodzeń oraz awarii w urządzeniach końcowych będących własnością TP (Obsługa serwisowa). Szczegółowy zakres Obsługi serwisowej określa § 6,
  - d) przekazywania danych umożliwiających Tele2 wystawienie faktury oraz billingu za zrealizowane przez Abonenta Tele2 połączenia,
  - e) usługi Biura Numerów,
  - f) połączenia na numery alarmowe,
  - g) połączenia na numery NDSI 0-20x w sieci TP i w sieci innych operatorów (usługi dial-up),
  - h) połączenia na numery PRS (0-30x, 0-40x, 0-70x),
  - i) połączenia na numery bezpłatne i o opłacie dzielonej (0-80x),
  - j) połączenia na numery 118xxx,
  - k) połączenia na numery skrócone i numery CPP,
  - l) usługi przywoławcze,
  - m) przekierowania połączeń polegające na:
    - i. przekierowaniu natychmiastowym – usługa polega na bezwarunkowym przekierowywaniu połączeń przychodzących na inny, dowolnie wybrany numer stacjonarny, komórkowy lub poczty głosowej,
    - ii. przekierowaniu gdy linia jest zajęta – usługa polega na przekierowaniu połączeń przychodzących na inny, dowolnie wybrany numer stacjonarny, komórkowy lub poczty głosowej, w sytuacji gdy linia jest zajęta,
    - iii. przekierowaniu przy braku odpowiedzi – usługa polega na przekierowaniu połączeń przychodzących na inny, dowolnie wybrany numer stacjonarny, komórkowy lub poczty głosowej, w sytuacji gdy nie zostanie odebrane połączenie po określonym czasie (standardowo 25 sekund),
  - n) blokady przekierowania połączeń - usługa polega na zablokowaniu połączeń przychodzących przekierowanych z innego numeru,
  - o) połączeń oczekujących – usługa polega na poinformowaniu w trakcie rozmowy telefonicznej, dyskretnym sygnałem dźwiękowym (w słuchawce) o nowym oczekującym połączeniu,
  - p) prezentacji numeru (CLIP) – usługa polega na identyfikacji numeru rozmówcy. Numer osoby wywołującej prezentowany jest na wyświetlaczu terminala u Abonenta Tele2 wywoływanego przed odebraniem połączenia.

W ramach usługi nie są prezentowane numery zastrzeżone oraz niedostępne z przyczyn technicznych,

- q) blokady prezentacji numeru (CLIR) – usługa polega na zablokowaniu prezentacji własnego numeru telefonicznego u Abonenta wywoływanego,
- r) blokady połączeń anonimowych – usługa polega na zablokowaniu połączeń przychodzących, których numery nie są prezentowane. Usługa jest świadczona na rzecz Tele2 w przypadku, gdy dany Abonent Tele2 korzysta z usługi Prezentacji numeru (CLIP),
- s) budzenia – usługa polega na możliwości uaktywnienia o określonej godzinie w ciągu najbliższej doby alarmu telefonu, który przypomina o ważnej sprawie lub budzi,
- t) automatyczne połączenie – usługa polega na zaprogramowaniu dowolnego numeru telefonu, z którym następować będzie automatyczne połączenie w sytuacji, gdy po upływie kilku sekund po podniesieniu słuchawki przez Abonenta Tele2 nie zostanie wybrany inny numer,
- u) połączenie trójstronne – usługa polega na możliwości jednoczesnego prowadzenia rozmowy pomiędzy trzema osobami,
- v) blokada połączeń – usługa polega na zablokowaniu wskazanych typów połączeń wychodzących realizowanych w ruchu automatycznym, za wyjątkiem połączeń do służb alarmowych,
- w) ograniczenie rachunku dla Abonentów Tele2.

Pełna i szczegółowa lista usług objętych Usługą Pełną jest wskazana w załącznikach nr 3. do Decyzji dla dostępu analogowego i załącznika nr 4. do Decyzji dla dostępu ISDN.

4. W przypadku, gdy dany Abonent Tele2 jest podłączony do sieci ISDN TP, zobowiązuje się TP do świadczenia na rzecz Tele2, oprócz usług wskazanych w ustępie 2 i 3 (powyżej), następujących usług:
- a) pod-adresowania – usługa ta pozwala na rozszerzenie możliwości identyfikacji urządzeń Abonenta Tele2 poza przydzielony numer publiczny. Usługa ta może być wykorzystywana jedynie w przypadku połączeń ISDN-ISDN,
  - b) kosztu połączenia – na terminalu Abonenta Tele2 jest wyświetlana aktualna informacja o opłacie za połączenia bez uwzględniania rabatów naliczanych przez Tele2,
  - c) zawieszenia połączenia – usługa ta umożliwia Abonentowi Tele2 „zawieszenie” lub „odwieszenie” połączenia telefonicznego,
  - d) przenośność terminala – Abonent Tele2 ma możliwość chwilowego przerwania połączenia i wznowienia go z innej lokalizacji terminala w obrębie tej samej instalacji abonenckiej,
  - e) prezentacji numeru abonenta dołączonego – usługa umożliwia prezentację numeru Abonenta, z którym nawiązane zostało połączenie,
  - f) blokada prezentacji numeru abonenta dołączonego - usługa umożliwia Abonentowi wywoływanemu zablokować prezentację jego numeru,
  - g) identyfikacji połączeń złośliwych – usługa umożliwia rejestrowanie połączeń złośliwych, uciążliwych lub zawierających groźby. Numer, data i czas połączenia mogą być rejestrowane podczas trwania połączenia lub w ciągu 20 sekund po jego zakończeniu. Dane zarejestrowane przez TP z wykorzystaniem usługi zostają przekazane Tele2, która udostępnia je organom wykonującym zadania na rzecz bezpieczeństwa i porządku publicznego w zakresie i na warunkach określonych we właściwych aktach prawnych.

- h) wiadomości tekstowych – usługa umożliwia Abonentowi Tele2 wysyłanie krótkich wiadomości tekstowych do innych Abonentów ISDN. Wiadomość jest prezentowana na wyświetlaczu aparatu odbiorcy. Usługa ta może być wykorzystywana jedynie w przypadku połączeń ISDN-ISDN.
- Pełna i szczegółowa lista usług objętych Usługą Pełną jest wskazana w załączniku nr 4. do Decyzji;
5. Zobowiązuje się TP do świadczenia usług określonych w ust. 1-4 na warunkach nie gorszych niż stosowane przez TP w stosunku do swoich abonentów. Szczegółowe warunki świadczenia usług przez TP określają § 5-10 Decyzji.
  6. Zobowiązuje się TP do dostarczania usług określonych w ust. 1-4 w ilości żądanej przez Tele2 w związku z potrzebami Abonentów Tele2.
  7. Niezależnie od usług określonych w Decyzji, zobowiązuje się TP do świadczenia na rzecz Tele2 usług rozpoczęcia i zakończenia połączeń międzysieciowych inicjowanych przez Abonentów Tele2 przyłączonych do sieci TP, na warunkach określonych w Umowie w celu umożliwienia Tele2 wykonania odpowiedniej usługi telekomunikacyjnej na rzecz Abonenta Tele2.
  8. Ustala się następujące zasady aktywacji usług świadczonych przez Tele2 na rzecz Abonenta Tele2:
    - a) zakres usług świadczonych z chwilą uruchomienia usługi jest określony w zamówieniu składanym do TP zgodnie z § 5 Decyzji. Usługi, z których Abonent Tele2 korzystał dotychczas w TP lub u innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego wymagają powtórnej aktywacji ze strony Tele2 – w zakresie Usługi Podstawowej. Po wdrożeniu Usługi Pełnej, usługi, z których Abonent Tele2 korzystał dotychczas w TP lub u innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego pozostają aktywne i nie wymagają powtórnej aktywacji za strony Abonenta lub Tele2.
    - b) W ramach świadczenia usługi WLR, aktywacji i uruchomienia usług wchodzących w skład usługi WLR może dokonać Abonent Tele2 automatycznie, o ile dana usługa może być aktywowana samodzielnie przez Abonenta lub aktywacja jest dokonywana przez TP na wniosek Tele2.

§ 4. Obowiązki Tele2

1. Zobowiązuje się Tele2 do nieangażowania TP w proces zawierania umów z użytkownikami końcowymi przyłączonymi do sieci TP oraz proces obsługi Abonentów Tele2 z zastrzeżeniem kwestii związanych z reklamacjami abonenckimi.
2. Tele2 ponosi wyłączną odpowiedzialność wobec Abonenta Tele2 za wszelkiego rodzaju roszczenia związane z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem usług będących przedmiotem umowy Tele2 z Abonentem.
3. Zobowiązuje się Tele2 do wystawiania, na podstawie danych otrzymanych od TP, faktur i bilingów związanych z usługami świadczonymi na rzecz Abonenta Tele2.
4. Zobowiązuje się Tele2 do przekazywania TP prognoz dotyczących zapotrzebowania na usługę Hurtowego dostępu do sieci TP według następujących zasad:
  - a) w terminie 7 dni od otrzymania niniejszej Decyzji Tele2 przedstawi TP wstępną prognozę liczby Abonentów, jakich Tele2 zamierza pozyskać w ciągu najbliższych 6 miesięcy,
  - b) w terminie 6 miesięcy od komercyjnego uruchomienia usługi Hurtowego dostępu do sieci, rozumianego jako realizację zamówień WLR dla 1.000 (tysiąca) Abonentów Tele2, lub w chwili osiągnięcia 100.000 (stu tysięcy) Abonentów Tele2 przyłączonych do sieci TP w ramach usługi Hurtowego

- dostęp do sieci TP, Tele2 przedstawi TP prognozę liczby nowych Abonentów Tele2 obejmującą okres jednego kwartału (3 miesiące),
- c) na kolejne okresy (po kwartale objętym prognozą, o której mowa w lit. b) Tele2 będzie przedstawiała kolejne trzymiesięczne prognozy liczby Abonentów,
  - d) jeżeli ilość zamówień składanych przez Tele2 w znacznym stopniu będzie odbiegać od wartości przewidzianych w prognozach, TP nie będzie zobowiązana do realizowania zamówień nadmiarowych. Przepisu tego nie stosuje się do prognozy, o której mowa w lit. a.

Rozdział II. Zasady zamawiania usługi

§ 5. Zasady zamawiania usług

1. Zobowiązuje się TP do rozpoczęcia świadczenia usług na rzecz Tele2 w terminie 14 dni lub w innym wskazanym w zamówieniu terminie od dnia otrzymania poświadczonej kopii pisemnego zamówienia Abonenta Tele2 złożonego przez Tele2. W sytuacji, gdy dany Abonent jest stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych wraz z przyłączeniem do sieci TP, termin rozpoczęcia świadczenia usług na rzecz Tele2 nie może przypadać później niż następnego dnia po zakończeniu świadczenia usług przez TP na rzecz danego Abonenta.
2. Zobowiązuje się TP do przesłania do Tele2 w terminie 3 dni, zwrotnej informacji o zrealizowaniu zamówienia, lub o odmowie realizacji wraz z podaniem przyczyn tej odmowy, w formie pisemnej na adres siedziby Tele2 za potwierdzeniem odbioru oraz elektronicznie na adres BOK@tele2.com. W przypadku nie przekazania informacji zwrotnej w powyższym terminie TP nie przysługuje możliwości odmowy realizacji zamówienia. W przypadku przejścia Abonenta, TP może odmówić realizacji zamówienia tylko wówczas, gdy Abonent nie rozwiązał umowy z poprzednim dostawcą usług lub zamówienie nie zawiera wszystkich informacji, o których mowa w ust. 6.
3. W celu realizacji zamówienia Abonenta Tele2 w przypadku przejścia Abonenta z TP, zobowiązuje się Tele2 do przesłania do TP poświadczonej kopii zamówienia na adres właściwy do składania zleceń preselekcji. W przypadku przejścia Abonenta od innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, zobowiązuje się Tele2 do przesłania poświadczonej kopii zamówienia także do tego przedsiębiorcy. Tele2 zatrzymuje oryginał zamówienia i ponosi pełną odpowiedzialność wobec TP i Abonenta za zgodność kopii zamówienia z oryginałem.
4. W przypadku, gdy TP otrzyma zamówienie dotyczące przejścia Abonenta Tele2 do TP, zobowiązuje się TP, w przeciągu 3 dni od daty otrzymania takiego zamówienia do poinformowania Tele2, w formie pisemnej na adres siedziby Tele2 za potwierdzeniem odbioru oraz elektronicznie na adres BOK@tele2.com, o otrzymaniu zamówienia i terminie jego realizacji.
5. Zamówienie powinno, co najmniej zawierać następujące dane:
  - a) dane identyfikujące Abonenta (imię, nazwisko (firmę), adres lokalizacji Abonenta),
  - b) numer abonencki,
  - c) informację o opcji usługi uruchamianej dla danego abonenta,
  - d) podpis Abonenta lub osoby występującej w imieniu Abonenta.
6. Zamówienie powinno zawierać także:
  - a) zlecenie kierowania wskazanych rodzajów połączeń (świadczonych poprzez numer NDS) do sieci Tele2 (preselekcja). W takim przypadku zlecenie zawiera

- także dane wymagane zgodnie z Umową i przepisami prawa w przypadku zleceń preselekcji,
- b) oświadczenie Abonenta o rozwiązaniu umowy o świadczenie usług z TP,
  - c) upoważnienie wystawione przez Abonenta dla Tele2 do reprezentowania go w stosunkach z TP lub dla TP do reprezentowania go w stosunkach z Tele2.
7. W przypadku zmiany lokalizacji przez Abonenta Tele2, zobowiązuje się TP do dokonania w terminie 21 dni od dnia otrzymania pisemnego zamówienia złożonego przez Tele2, zmiany miejsca lokalizacji przyłączenia do sieci TP Abonenta Tele2 w celu zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych przez Tele2 pod innym wskazanym przez Tele2 adresem lub zawiadomić Tele2 na piśmie o odmowie zmiany lokalizacji wraz z podaniem uzasadnienia. W przypadku bezskutecznego upływu powyższego terminu TP nie przysługuje możliwości odmowy zmiany lokalizacji. Przed dokonaniem przeniesienia TP poinformuje Tele2 o dokładnej dacie zmiany lokalizacji i terminie, od którego Abonent może korzystać z usług Tele2 w nowej lokalizacji.
8. Odmowa zmiany lokalizacji może nastąpić wyłącznie gdy:
- a) nowa lokalizacja Abonenta znajduje się poza obszarem sieci telekomunikacyjnej TP obsługującej zakończenia sieci Abonenta,
  - b) nowa lokalizacja znajduje się w strefie numeracyjnej innej niż lokalizacja, w której przydzielono abonentowi numer geograficzny.

§ 6. Wymagania w zakresie Obsługi serwisowej

1. Tele2 ponosi odpowiedzialność wobec TP za to, że Urządzenia końcowe Abonenta Tele2 przyłączone do sieci TP będą spełniały wymagania zasadnicze, potwierdzone odpowiednim dokumentem (certyfikatem zgodności, deklaracją zgodności albo świadectwem homologacji) lub znakiem zgodności albo znakiem wskazującym na posiadanie świadectwa homologacji.
2. Zobowiązuje się TP do niezwłocznego dokonania wszelkich zmian, konserwacji oraz usunięcia wszelkich uszkodzeń w łączach abonenckich i urządzeniach końcowych, które są własnością TP i które są zainstalowane u Abonenta Tele2 przejętego w ramach usługi hurtowego dostępu do sieci TP. W tym celu Tele2 złoży odpowiednie zgłoszenie na numer telefoniczny TP, który zostanie przekazany do Tele2 najpóźniej w chwili uruchomienia Usługi Podstawowej, oraz wyśle zgłoszenie drogą elektroniczną na adres Tele2_WLR_reklamacje@tp.pl. Zgłoszenie zawiera opis awarii lub usterki oraz dogodny dla Abonenta Tele2 termin jej usunięcia.
3. Zobowiązuje się TP do każdorazowego potwierdzania przyjęcia zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, w terminie 6 godzin od momentu jego otrzymania, wskazując Tele2 orientacyjny termin jego rozpatrzenia oraz jednostkę organizacyjną i odpowiedzialną za realizację tego zgłoszenia. Zobowiązuje się TP do przekazywania raportów na temat terminów i sposobu realizacji odpowiednich zgłoszeń, w terminie 3 dni od dnia ich realizacji w formie pisemnej na adres siedziby Tele2 za potwierdzeniem odbioru i w wersji elektronicznej na adres BOK@tele2.com. Zobowiązuje się TP, aby jej pracownicy, lub pracownicy podmiotów działających na jej zlecenie, nie podejmowali żadnych działań o charakterze sprzedażowym lub informacyjnym dotyczących oferty TP w trakcie realizacji czynności związanych z realizacją zgłoszenia.
4. Zobowiązuje się Tele2 do uzyskania zgody Abonenta Tele2 umożliwiającej TP sprawdzenie stanu technicznego łączy telefonicznych oraz urządzeń końcowych, zainstalowanych w jego lokalu lub nieruchomości, o ile jest to konieczne do należytego świadczenia usług przez TP na rzecz Tele2 lub przez Tele2 na rzecz

Abonenta Tele2 lub rozpatrzenie reklamacji przez TP lub Tele2. Sprawdzenie następuje w terminie uzgodnionym z Tele2.

5. Za prawidłowe działanie urządzeń końcowych będących własnością Abonenta Tele2, w tym ich prawidłową konfigurację, odpowiada wobec TP wyłącznie Tele2.
6. Prawo własności łączy abonenckich służących do przyłączenia Abonenta Tele2 do sieci TP przysługuje wyłącznie TP. Zobowiązuje się Tele2 do naprawienia wszelkich szkód, z wyłączeniem utraconych korzyści, wyrządzonych przez działania Abonenta Tele2 powodujących uszkodzenie lub zniszczenie łączy telefonicznych lub innych urządzeń stanowiących własność TP.

Rozdział III. Przydział numeracji oraz zasady jej wykorzystania

§ 7. Numeracja Abonencka

1. Abonent Tele2 zachowuje numer lub numery, z których korzystał przed podpisaniem umowy z Tele2.
2. Zobowiązuje się TP do nieodpłatnej zmiany numeru abonenckiego na wniosek Tele2 w terminie do 21 dni od dnia otrzymania wniosku Tele2 o zmianę numeru. Przed dokonaniem zmiany numeru zobowiązuje się TP do pisemnego powiadomienia Tele2 o zmianie numeru abonenta i terminie jego uruchomienia. Zawiadomienie powinno być doręczone Tele2 co najmniej 3 dni robocze przed terminem uruchomienia nowego numeru.
3. Tele2 może złożyć wniosek o zmianę numeru abonenckiego, o którym mowa w ust. 2, jedynie wówczas, gdy Abonent Tele2 wykaże, że korzystanie z przydzielonego numeru jest uciążliwe.
4. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca wykonywania działalności Abonenta Tele2 przyłączonego do sieci TP, zobowiązuje się TP do przeniesienia na wniosek Tele2, udostępnionego Tele2 numeru w obrębie tej samej strefy numeracyjnej, jeżeli Abonent Tele2 zostanie przyłączony do sieci TP w innym miejscu tej sieci. Odmowa przeniesienia numeru jest możliwa jedynie w przypadkach, o których mowa w § 5 ust. 8 Decyzji.

§ 8. Warunki udostępniania numeracji pomiędzy TP i Tele2

1. Zobowiązuje się Tele2 do zapłaty na rzecz TP, za każdy udostępniony numer abonencki, opłaty rocznej na zasadach i w wysokości określonej w § 13 Decyzji.
2. W przypadku Przejścia Abonenta, zobowiązuje się TP do udostępnienia na rzecz Tele2 tego samego numeru abonenckiego, który był przyznany Abonentowi w TP lub u poprzedniego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, chyba, że w zamówieniu Abonent wskaże, iż zamierza zmienić numer abonencki.
3. Poszczególne numery abonenckie są przyznawane Tele2 na czas trwania umowy abonenckiej pomiędzy Tele2 i abonentem Tele2.
4. Po rozwiązaniu umowy z Abonentem, zobowiązuje się Tele2 do poinformowania TP o zakończeniu umowy. Numer abonencki zwolniony w związku z rozwiązaniem umowy będzie zwrócony TP. W przypadku Przejścia Abonenta, zwolniony numer abonencki nie może być wykorzystany dla potrzeb nowego abonenta Tele2 i podlega zwrotowi.

Rozdział IV Biling, reklamacje, warunki wykorzystywania urządzeń

§ 9. Przekazywanie danych bilingowych i rozliczeniowych

1. Ustala się, iż dla potrzeb rozliczeń Usługi Podstawowej, do czasu wdrożenia Usługi Pełnej, TP będzie przekazywać do Tele2 Biling Miesięczny. Biling Miesięczny musi zawierać dane, o których mowa w § 9 ust. 3 lit. a-c Decyzji, zestawione w sposób umożliwiający Tele2 dokonanie rozliczeń z Abonentami. Biling Miesięczny będzie przekazywany w następujących formach:
  - a) formie CD-ROM na adres siedziby Tele2 za poświadczeniem odbioru, najpóźniej do godziny 12 czwartego Dnia Roboczego w miesiącu następującym po miesiącu kalendarzowym, którego dotyczy Biling Miesięczny,
  - b) poprzez zabezpieczony serwer FTP zawierający w wydzielonym miejscu dane bilingowe abonentów Tele2, dostępne na serwerze najpóźniej do godziny 12 czwartego Dnia Roboczego w miesiącu następującym po miesiącu kalendarzowym, którego dotyczy Biling Miesięczny.
2. Dla potrzeb rozliczeń Usługi Pełnej, zobowiązuje się TP do codziennego przekazywania Tele2 danych umożliwiających Tele2 rozliczenie usług z Abonentami Tele2. Dane przekazywane będą w formie elektronicznej w postaci bilingu z wyodrębnieniem każdego Abonenta Tele2, którego dotyczą dane (Biling Zbiorowy). Dane będą przekazywane w następujących formach:
  - a) formie CD-ROM na adres siedziby Tele2 za poświadczeniem odbioru, najpóźniej do godziny 12 czwartego Dnia Roboczego następującego po dniu, którego dotyczy Biling Zbiorowy,
  - b) poprzez zabezpieczony serwer FTP zawierający w wydzielonym miejscu dane bilingowe abonentów Tele2, dostępne na serwerze najpóźniej po upływie 24 godzin od końca dnia, którego dotyczy Biling Zbiorowy.
3. Biling Zbiorowy jest podzielony w następujący sposób:
  - a) dane Abonenta,
  - b) dane o usługach, z których skorzystał Abonent.
4. W ramach sekcji „Dane Abonenta” zobowiązuje się TP do podania następujących danych:
  - a) numer telefoniczny przyznany Abonentowi, umożliwiający jego identyfikację,
  - b) rodzaj sieci, do której jest przyłączony Abonent Tele2 (PSTN/ISDN),
  - c) data sporządzenia Bilingu Zbiorowego, w formacie „RRRRMMDDhhmmss”.
5. W ramach sekcji „Dane o usługach, z których skorzystał Abonent”, zobowiązuje się TP do podania następujących danych:
  - a) rodzaj usługi z podziałem na usługi związane z przyłączeniem Abonenta Tele2, usługami telekomunikacyjnymi oraz pozostałymi usługami świadczonymi w ramach usługi hurtowego dostępu do sieci TP,
  - b) datę i czas wykonania usługi w formacie „RRRRMMDDhhmmss”,
  - c) w przypadku usług telekomunikacyjnych czas trwania usługi,
  - d) cenę usługi zgodnie z cennikiem detalicznym TP,
  - e) cenę usługi zgodnie z cennikiem detalicznym TP pomniejszoną o wysokość upustu udzielonego Tele2 przez TP.
6. Zobowiązuje się TP do przekazania Tele2, w terminie 4 Dni Roboczych, po zakończeniu miesiąca kalendarzowego, w którym wykonane zostały usługi wymienione w Decyzji, danych bilingowych zawierających dane stanowiące podstawę do wystawienia faktury TP za usługi świadczone na rzecz Tele2 (Biling Miesięczny).
7. Tele2 nie jest zobowiązana do zapłaty TP należności w przypadku opóźnienia w przekazaniu Bilingu Zbiorowego jeżeli opóźnienie to uniemożliwiło ujęcie opłat za połączenia w fakturze przekazanej Abonentowi Tele2, chyba, że Abonent Tele2 dokonał płatności za ruch ujęty w opóźnionym Bilingu Zbiorowym.

8. Tele2 może składać reklamacje dotyczące Bilingu Zbiorowego i Bilingu Miesięcznego przez 24 miesiące od końca okresu rozliczeniowego, którego dotyczy reklamacja. W przypadku, gdy reklamacja jest związana z reklamacją abonenta postanowienia § 10 Decyzji stosuje się odpowiednio.

§ 10. Reklamacje abonenckie

1. Reklamacje dotyczące usług, w tym usług telekomunikacyjnych świadczonych lub udostępnianych Abonentom Tele2 oraz reklamacje dotyczące opłat, rozpatruje i załatwia Tele2 we własnym zakresie. W żadnym wypadku Tele2 nie będzie kierować swoich Abonentów bezpośrednio do odpowiednich jednostek TP.
2. Zobowiązuje się TP do współpracy ze służbami Tele2 w zakresie załatwiania reklamacji w przypadku reklamacji wymagającej udziału TP, w szczególności reklamacji usług detalicznych związanych z usługami TP świadczonymi na rzecz Tele2 na podstawie Decyzji.
3. Reklamacje usług telekomunikacyjnych wnoszone przez Abonentów Tele2, w których realizację zaangażowana jest infrastruktura telekomunikacyjna, struktura organizacyjna lub kontrahenci TP, powinny być rozpatrywane przy współpracy z TP, zgodnie z przepisami nPt, rozporządzenia Ministra właściwego do spraw łączności dotyczącego reklamacji usług telekomunikacyjnych oraz postanowieniami Umowy.
4. Ustala się, iż odpowiedzialność wobec Abonenta Tele2 związana z reklamacją, koszty rozpatrzenia reklamacji, decyzje dotyczące rozpatrywanych reklamacji oraz obowiązek udzielenia odpowiedzi, jak również zmiany w systemach rozliczeniowych związane z obsługą Abonentów Tele2 i archiwizacją dokumentacji w sprawie reklamacji spoczywają na Tele2 jako wystawiającej Abonentowi fakturę za reklamowane usługi.
5. TP ponosi wobec Tele2 odpowiedzialność za należyte wykonanie usług w zakresie swojej sieci.
6. W przypadku reklamacji usług świadczonych na rzecz Abonentów Tele2 przyłączonych do sieci TP, zobowiązuje się TP do:
  - a) rzetelnego zbadania swojej infrastruktury i systemów informatycznych, zaangażowanych w realizację reklamowanej usługi w zakresie niezbędnym do udzielenia odpowiedzi na złożoną reklamację,
  - b) rzetelnego zbadania działań Stron trzecich (kontrahentów) zaangażowanych w realizację reklamowanej usługi,
  - c) udzielenia informacji o wynikach badań wraz z propozycją decyzji w sprawie, której dotyczy reklamowana usługa.

Koszty ww. działań TP pokrywa opłata ustalona zgodnie z § 13 ust. 1 – 3.

7. Zobowiązuje się TP do udzielenia Tele2 informacji, o której mowa w § 10 ust. 6 lit. c) Decyzji, w terminie 7 dni licząc od dnia otrzymania wniosku z prośbą o udzielenie wyjaśnień. Zgłoszenia reklamacji do TP będą składane zgodnie z wzorem stanowiącym Załącznik nr 1. do Decyzji. TP udzieli odpowiedzi zgodnie z wzorem stanowiącym Załącznik nr 2. do Decyzji.
8. Jeśli czynności określone w § 10 ust. 6 Decyzji nie mogą zostać zakończone w terminie przewidzianym w § 10 ust. 7 Decyzji, TP powiadomi Tele2 o powodach braku przygotowania odpowiedzi oraz poinformuje o nowym terminie udzielenia wyjaśnień, jednak nie później niż do 12 dnia licząc od dnia otrzymania wniosku.
9. Informacje, o których mowa w § 10 ust. 7 i ust. 8 Decyzji, TP przekaże, w zakresie usługi Podstawowej, w formie pisemnej na adres siedziby Tele2 za potwierdzeniem odbioru

oraz elektronicznie na adres BOK@tele2.com. TP udzieli odpowiedzi zgodnie z wzorem stanowiącym Załącznik nr 2. do Decyzji.

10. Uruchomienie Usługi Pełnej powinno obejmować utworzenie przez TP systemu informatycznego umożliwiającego śledzenie postępu prac związanych z wypełnieniem obowiązków TP określonych w ust. 6 lit. a i b oraz dostęp do informacji i projektu decyzji, o którym mowa w ust. 6 lit. c, pracownikom Tele2 System ten powinien także umożliwić pracownikom Tele2 zgłaszanie reklamacji na ze standaryzowanych formularzach elektronicznych, których format może odbiegać od tego opisanego w załączniku 1 do Decyzji.
11. W przypadku, w którym TP nie wywiąże się z obowiązków określonych w ustępach poprzedzających lub udzieli odpowiedzi niezgodnej ze stanem faktycznym, TP będzie zobowiązana do pokrycia wszelkich udokumentowanych przez Tele2 kosztów poniesionych przez Tele2 w związku z rozpatrzeniem reklamacji Abonenta Tele2, której dotyczyła informacja TP.

§ 11. Udostępnianie urządzeń

1. Jeżeli do przyłączenia urządzenia końcowego Abonenta Tele2 do sieci TP konieczne jest stosowanie dodatkowych urządzeń, Tele2 może zainstalować swoje urządzenia.
2. TP jest zobowiązana do przekazania do Tele2, w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszej Decyzji:
  - a) listy urządzeń, o których mowa w ust. 1, które mogą być podłączane do sieci TP,
  - b) charakterystyk technicznych pozwalających na wykonanie testów kompatybilnościowych urządzeń, o których mowa w ust. 1, które nie znajdują się na liście przekazanej przez TP. Tele2 może podłączać do sieci TP urządzenia, które nie znajdują się na liście przekazanej przez TP pod warunkiem posiadania pozytywnych wyników testów kompatybilnościowych, przeprowadzonych przez uprawnione laboratorium.

§ 12. Usługa biur numerów

1. Zobowiązuje się TP do świadczenia na rzecz Tele2 usługi Biura Numerów polegającej na udzieleniu przez TP Abonentowi Tele2 przyłączonemu do sieci TP, który zadzwoni na odpowiedni numer telefoniczny, informacji o numerach Abonentów znajdujących się w bazie prowadzonej przez TP.
2. TP udzieli informacji o numerach telefonicznych Abonentom Tele2, którzy zadzwonili na odpowiedni numer telefoniczny na takich samych zasadach na jakich świadczy tę usługę na rzecz swoich abonentów.
3. Ustala się, iż numerem służącym do realizacji usługi Biura Numerów jest numer 118913.

Rozdział V Warunki rozliczeń

§ 13. Opłaty

1. Ustala się że podstawą do rozliczeń pomiędzy Tele2 i TP za udostępnione łącze analogowe oraz pozostałe usługi, z zastrzeżeniem ustępów poniższych, będzie cena referencyjna obliczona w wysokości 37,83 PLN.
2. Podstawą do rozliczeń pomiędzy Tele2 i TP za udostępnione łącze cyfrowe (ISDN) oraz pozostałe usługi, będzie cena referencyjna w wysokości 55 PLN.

3. Zobowiązuje się TP do udzielania Tele2 upustu hurtowego w wysokości 46,99% wobec ceny referencyjnej wskazanej w ust. 1 i 2..
4. Wysokość opłat za usługi dodatkowe (nie związane z utrzymaniem łącza abonenckiego oraz za usługi związane z ruchem telekomunikacyjnym określa załącznik 3 i 4 do Decyzji.
5. Zobowiązuje się Tele2 do zapłaty na rzecz TP rocznej opłaty za prawo do wykorzystania numeracji, o której mowa w § 8 Decyzji w wysokości określonej w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw łączności wydanym w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów na podstawie art. 184 ust. 4 nPt.
6. Zobowiązuje się Tele2 do zapłaty na rzecz TP, rocznej opłaty za wykonywanie na rzecz Tele2 zadań i obowiązków na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, o których mowa w § 16 Decyzji - jeżeli TP wykaze, że w związku z wykonywaniem tych obowiązków w stosunku do Abonentów Tele2 ponosi uzasadnione koszty, których uniknęłyby, gdyby wykonywała te obowiązki w stosunku do swoich Abonentów. W przeciwnym razie uznaje się, że opłata ustalona zgodnie z ust. 1 – 3 pokrywa w pełni uzasadnione koszty wykonywania przez TP na rzecz Tele2 zadań i obowiązków na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, o których mowa w § 16 Decyzji.
7. Opłata, o której mowa w ust. 6 uiszczana jest przez Tele2 za rok z dołu, najpóźniej do końca pierwszego kwartału roku przypadającego po roku, którego opłata dotyczy. Wysokość opłaty nie może przekraczać wysokości uzasadnionych kosztów, wykazanych przez TP.

§ 14. Zasady wystawiania faktur oraz składania reklamacji

1. Rozliczenia finansowe za usługi hurtowego dostępu do sieci TP świadczone na podstawie Decyzji odbywać się będą na podstawie faktur VAT. TP będzie wystawiać faktury VAT w terminie do 7 dni po zakończeniu miesiąca kalendarzowego, w którym wykonane zostały usługi wymienione w Decyzji.
2. TP będzie naliczać w fakturach podatek od towarów i usług (VAT) do stawek i opłat określonych w Umowie, zgodnie z obowiązującym prawem.
3. Nazwę banku, jego adres i numer konta TP będzie podawać każdorazowo w fakturach VAT.
4. Zapłata należności określonej w fakturze VAT nastąpi w terminie 21 (dwudziestu jeden) dni od daty wystawienia faktury. TP ma obowiązek dostarczyć fakturę VAT Tele2 w terminie nie późniejszym niż 4 (cztery) dni od daty jej wystawienia.
5. Za datę dokonania płatności uważa się dzień uznania rachunku TP.
6. Tele2 upoważnia TP do wystawiania faktur VAT bez podpisu Tele2.
7. W przypadku zastrzeżeń, co do otrzymanej faktury VAT, Tele2 ma prawo do jej zakwestionowania w terminie 7 (siedmiu) dni roboczych od daty otrzymania faktury VAT, wskazując przyczyny uzasadniające zgłoszenie zastrzeżenia. Zgłoszenie zastrzeżeń powinno mieć formę pisemną. Tele2 ma prawo do zakwestionowania wysokości faktury także w przypadku zgłoszenia reklamacji przez Abonenta Tele2, jeżeli reklamacja dotyczy usług świadczonych przez TP w ramach Decyzji bez względu na upływ czasu od otrzymania faktury VAT od TP. W przypadku, gdy TP w trybie określonym w § 10 Decyzji zaproponuje uznanie reklamacji abonenckiej, Strony dokonają korekty w zakresie rozliczeń pomiędzy Tele2 i TP bez konieczności składania dodatkowej reklamacji przez Tele2. Zakwestionowanie faktury VAT nie wstrzymuje jej płatność.

8. TP ma obowiązek odnieść się do przedłożonych zastrzeżeń Tele2 w terminie 7 (siedmiu) dni roboczych.
9. W przypadku uznania tych zastrzeżeń, zobowiązuje się TP do wystawienia, w ciągu 5 (pięciu) Dni Roboczych, od daty uznania zastrzeżenia, faktury korygującej zgodnej z treścią uznanego zastrzeżenia. Termin zapłaty należności wynikającej z faktury korygującej jest zgodny z terminem określonym w ust. 4.
10. W przypadku nie przyjęcia zastrzeżeń przez TP stosuje się odpowiednio § 6 „Tryb postępowania w przypadku rozbieżności stwierdzonych w trakcie dokonywania rozliczeń” Umowy.

§ 15 Odpowiedzialność z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania usług

1. Zobowiązuje się Strony do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania postanowień Decyzji, chyba, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które Strona nie ponosi odpowiedzialności.
2. Z tytułu niedotrzymania z winy TP terminów określonych w Decyzji, za każdy dzień przekroczenia terminu przysługuje Tele2 odszkodowanie w wysokości 10 000 zł (kara umowna).
3. W przypadku uporczywego obniżania przez TP jakości usług świadczonych na rzecz Abonentów Tele2, TP będzie płacić karę umowną w wysokości 10 000 za każdy potwierdzony przypadek takiego działania TP.
4. Zapłata odszkodowania, o którym mowa w ust. 2 i 3 nie wyłącza uprawnień Tele2 do dochodzenia odszkodowania przekraczającego wysokość zastrzeżonej kary umownej.

§ 16. Wykonywanie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego

1. Zobowiązuje się TP do wykonywania na rzecz Tele2 zadań i obowiązków na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego w zakresie i na warunkach określonych w nPt oraz w innych powszechnie obowiązujących przepisach prawa – w odniesieniu do usług wchodzących w skład usługi hurtowego dostępu do sieci TP.
2. Zadania i obowiązki, o których mowa w ustępie poprzedzającym dotyczą w szczególności zapewnienia:
  - a) technicznych i organizacyjnych warunków jednoczesnego i wzajemnie niezależnego dostępu do wskazanych treści przekazów telekomunikacyjnych i posiadanych przez TP danych, o których mowa w art. 159 ust. 1 oraz 161 nPt, danych związanych ze świadczoną usługą telekomunikacyjną,
  - b) technicznych i organizacyjnych warunków jednoczesnego i wzajemnie niezależnego utrwalania treści i danych, o których mowa w ust. 2 lit. a przez uprawnione jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, uprawnione organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefowi Agencji Wywiadu,
  - c) utrwalania treści i danych, o których mowa w ust. 2 lit. a, na rzecz sądu lub prokuratora.
3. Obowiązek określony w ust. 1 i 2 dotyczy wyłącznie tych zadań i obowiązków wymienionych w ust. 2, które są związane z Abonentami Tele2 przyłączonymi do sieci TP.

4. Zobowiązuje się Tele2 do współpracy z TP przy wykonywaniu powyższych obowiązków poprzez dostarczenie TP, na każde żądanie odpowiednich organów, danych o których mowa w ust. 2 lit. a, jeżeli dane te są wyłącznie w posiadaniu Tele2. W celu wykonania powyższego obowiązku TP zgłasza Tele2 odpowiednie żądanie wskazując termin, w jakim dany obowiązek powinien być wykonany na rzecz odpowiedniego organu.
5. Zobowiązuje się Tele2 do poinformowania Prezesa UKE o powierzeniu wykonywania obowiązków określonych w ust. 1 TP w terminie i w sposób określony w nPt.

§ 17 Zasady współpracy Stron w zakresie usług o podwyższonej opłacie oraz nadużyć przy korzystaniu z tych usług

1. Zobowiązuje się strony do współpracy przy przeciwdziałaniu wszelkim nadużyciom dokonywanym w sieciach Stron przez użytkowników końcowych i osoby, które w sposób sprzeczny z prawem uzyskały dostęp do sieci Stron.
2. Ustala się, iż w zakresie usług świadczonych z wykorzystaniem numeracji NDIN 0-30x, 0-40x i 0-70x, wzajemne rozliczenia będą prowadzone z zastosowaniem następujących zasad:
  - a) Tele2 nie jest zobowiązana do zapłaty TP należności za sztuczny ruch lub za ruch powstały w wyniku przestępstw potwierdzonych prawomocnym wyrokiem sądu powszechnego, chyba że Tele2 wyegzekwowała należność od Abonenta Tele2 lub innej osoby odpowiedzialnej za przesłanie danego ruchu,
  - b) Tele2 nie jest zobowiązana do zapłaty TP należności za ruch wygenerowany na skutek włamania do sieci TP, o ile kwestia włamania do sieci zostanie uprawdopodobniona.
3. Zobowiązuje się TP, do blokowania na wniosek Tele2 Abonentom Tele2 możliwości wykonywania połączeń na numery NDIN 0-30x, 0-40x i 0-70x. W przypadku, gdy TP nie zablokuje możliwości wykonywania połączeń na numery NDIN 0-30x, 0-40x i 0-70x w terminie 3 h od otrzymania zgłoszenia od Tele2, Tele2 nie jest zobowiązana do zapłaty TP należności za ruch na numery 0-30x, 0-40 i 0-70x wygenerowany po terminie, w którym TP powinna była zablokować możliwość wykonywania tych połączeń.

§ 18 Wdrożenie usługi Hurtowego Dostępu do sieci TP

1. Zobowiązuje się Strony do wykonania we własnym zakresie wszelkich czynności związanych z uruchomieniem Usługi Podstawowej w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia niniejszej Decyzji.
2. Zobowiązuje się Strony do wykonania we własnym zakresie wszelkich czynności związanych z uruchomieniem Usługi Pełnej w terminie do 12 miesięcy od dnia doręczenia niniejszej Decyzji.
3. Strony zobowiązane są, w terminie 7 dni od dnia otrzymania Decyzji do powołania zespołu roboczego do spraw wdrożenia usługi hurtowego dostępu do sieci TP, zwanego dalej Zespołem. Przedstawiciele stron powołani do prac w Zespole powinni posiadać pełnomocnictwa pozwalające na podejmowanie decyzji i przedstawianie stanowisk w imieniu reprezentowanych podmiotów. Informacje uzyskane w ramach prac Zespołu mogą być wykorzystywane wyłącznie w celu uruchomienia Usługi hurtowego dostępu do sieci TP. Strony zobowiązane są do nie ujawniania tych informacji osobom trzecim- z zastrzeżeniem ust. 4.
4. Strony są zobowiązane do przedstawienia Prezesowi UKE w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia niniejszej decyzji sprawozdania z wdrożenia Usługi Podstawowej

oraz harmonogramu wdrożenia Usługi Pełnej, oraz do raportowania wykonania harmonogramu w cyklach miesięcznych. Prace nad harmonogramem oraz koordynacja i współpraca stron w zakresie wdrożenia Usługi Pełnej, a także przygotowywanie raportów prowadzone są w ramach Zespołu.

5. Każda ze Stron ponosi pełną odpowiedzialność wobec drugiej Strony za wykonanie w zakresie własnego przedsiębiorstwa wszelkich czynności i działań niezbędnych do komercyjnego uruchomienia przez TP usług na rzecz Tele2.
6. Dla wykonania czynności związanych z uruchomieniem Usługi Podstawowej, zobowiązuje się Strony do współpracy w zakresie wykonania, co najmniej, czynności związanych z:
  - a) potwierdzeniem procesu realizacji zamówień, zgodnie z procedurą określoną w § 5 Decyzji,
  - b) ustaleniem i potwierdzeniem procesu obsługi Abonentów, w szczególności w zakresie kwestii technicznych, oraz reklamacji abonenckich dotyczących kwestii technicznych, zgodnie z procedurą określoną w § 6 i 10 Decyzji,
  - c) ustaleniem operacyjnych form kontaktu, wzorów dokumentów, adresów kontaktowych i innych danych niezbędnych dla efektywnej współpracy Stron,
  - d) potwierdzenie procedury przekazywania Bilingu Miesięcznego.
7. Dla uruchomienia Usługi Pełnej, zobowiązuje się Strony do współpracy także w zakresie wykonania czynności związanych w szczególności z:
  - a) dostosowaniem systemów rozliczeniowych i procedur przekazywania danych bilingowych dla potrzeb zapewnienia dziennego przekazywania danych billingowych, zgodnie z § 9 Decyzji,
  - b) uruchomienia interface'u oraz łącza celem codziennej wymiany danych bilingowych,
  - c) ustaleniem i potwierdzeniem procesu obsługi klientów w zakresie wszystkich usług świadczonych w ramach Usługi Pełnej.
8. W kwestiach nieuregulowanych niniejszą Decyzją stosuje się ustalenia wynikające z Umowy.

UZASADNIENIE

W dniu 2 listopada 2004 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty (dalej – Prezes URTiP) wpłynął wniosek Tele2 z dnia 29 października 2004 r. o wydanie w trybie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2006 r. Prawo telekomunikacyjne (zwane dalej nPt) w zw. z art. 30 nPt decyzji zmieniającej umowę o połączeniu sieci Tele2 i TP poprzez rozszerzenie zakresu usług międzyoperatorskich świadczonych przez TP na rzecz Tele2 o usługę hurtowego dostępu do sieci TP (ang. wholesale line rental, dalej zwaną „WLR”).

Prezes URTiP, wypełniając dyspozycję art. 61 § 4 kpa., pismem z dnia 3 stycznia 2005 r. zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany umowy o połączeniu sieci.

Ponadto, pismem z dnia 12 stycznia 2005 r. Prezes URTiP wezwał TP, na podstawie art. 27 ust. 4 nPt, do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oraz powołania wszelkich dowodów mogących przyczynić się do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy.

TP przedstawiła swoje stanowisko w przedmiotowej sprawie pismem z dnia 26 stycznia 2005 r. W stanowisku tym TP odniosła się m in. do kwestii zakresu usług wnioskowanych przez Tele2, prawnej możliwości wprowadzenia usługi WLR, faktu uzależniania we wniosku Tele2 ceny usługi WLR od cen usług detalicznych, oraz wskazała jaki, zdaniem TP, wpływ na rynek telekomunikacyjny mogłoby mieć wdrożenie usługi WLR.

W dniu 19 kwietnia 2005 r. ukazało się w Dzienniku Urzędowym Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty Nr 4 obwieszczenie Prezesa URTiP z dnia 18 kwietnia 2005 r. w sprawie ogłoszenia o rozpoczęciu postępowania konsultacyjnego dotyczącego projektu decyzji Prezesa URTiP w przedmiotowej sprawie.

Projekt decyzji poddany konsultacjom odmawiał dokonania zmiany umowy łączącej strony w zakresie wnioskowanym przez Tele2. Podstawą odmowy było zinterpretowanie usługi WLR jako usługi nie mieszczącej się w pojęciu połączenia sieci, a tym samym nie mieszczącej się w zakresie obowiązków TP wynikających z przepisów przejściowych ustawy z dnia 16 lipca 2006 r. Prawo telekomunikacyjne.

W wyniku przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego Prezes URTiP zgromadził szereg materiałów, które rzuciły inne światło na usługę WLR i jej kwalifikację prawną.

W dniu 19 maja 2005 r. wpłynęło stanowisko Tele2 w sprawie projektu decyzji. W piśmie tym Tele2 przedstawiło analizę przepisów dotyczących obowiązków TP w odniesieniu do połączenia sieci wyraźnie wskazując, że usługa WLR nie jest prostą odsprzedazą usług detalicznych.

W dniu 20 maja 2005 r. wpłynęło stanowisko Centrum Studiów Regulacyjnych w sprawie projektu decyzji. W stanowisku tym CSR wskazało na przesłanki przemawiające za uznaniem WLR jako usługi mieszczące się w ramach pojęcia dostępu do sieci.

W dniu 24 maja 2005 r. wpłynęło stanowisko Energis Polska Sp. z o.o. w sprawie projektu decyzji.

W dniu 24 maja 2005 r. wpłynęło do Urzędu stanowisko Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji (dalej KIGEiT) w sprawie projektu decyzji. W stanowisku tym KIGEiT wskazał na doświadczenia innych państw członkowskich i wynikające z nich korzyści wprowadzenia usługi WLR zwłaszcza dla użytkowników końcowych. KIGEiT wskazał także szereg argumentów przemawiających za możliwością uwzględnienia wniosku Tele2 i wprowadzenia usługi WLR na gruncie przepisów związanych z połączeniem sieci telekomunikacyjnych.

W dniu 8 czerwca 2005 r. wpłynął wniosek Tele2 o udostępnienie wszystkich stanowisk złożonych przez uczestników postępowania konsultacyjnego.

W dniu 16 czerwca 2005 r. wpłynęło stanowisko TP w sprawie konsultowanego projektu decyzji. W stanowisku tym TP w zasadzie powtórzyła argumentację zawartą w odpowiedzi na wniosek, przekazanej 26 stycznia 2005 r.

W dniu 17 czerwca 2005 r. do Urzędu wpłynęła opinia MediaTel S.A. w kwestii wprowadzenia na rynek usługi WLR.

Pismem z dnia 22 czerwca 2005 r. KIGeIT złożył wniosek o dopuszczenie do udziału w ww. postępowaniu.

W dniu 27 czerwca 2005 r. TP przesłała uzupełnienie swojego stanowiska do stanowiska z dnia 16 czerwca 2005 r. W stanowisku tym TP odniosła się do argumentów przedstawianych przez Tele2 w ramach postępowania konsultacyjnego, wskazała także, że brak jest relacji pomiędzy podwyższaniem cen abonamentów w krajach członkowskich a brakiem wprowadzenia usługi WLR.

W dniu 29 czerwca 2005 r. wpłynęło pismo Netii S.A. w sprawie polityki regulacji rynku w zakresie wdrożenia usługi hurtowego dostępu do sieci TP.

W dniu 30 czerwca 2005 r. wpłynęło stanowisko Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Komunikacji Kablowej w sprawie dotyczącej działań regulacyjnych Prezesa URTiP dotyczących problematyki usługi hurtowego dostępu do sieci.

Pismem z dnia 20 lipca 2005 r. swoje stanowisko uzupełnił KIGeIT.

W piśmie z dnia 29 lipca 2005 r. Tele2 wyraziło stanowisko dotyczące trybu prowadzenia postępowania przez Prezesa URTiP oraz projektowanego rozstrzygnięcia.

Prezes URTiP postanowieniem z dnia 2 sierpnia 2005 r. dopuścił KIGeIT do postępowania w powyższej sprawie.

Pismem z dnia 4 sierpnia 2005 r. Prezes URTiP wezwał strony na rozprawę administracyjną wyznaczoną na dzień 7 września 2005 r.

10 sierpnia 2005 r. Prezes URTiP wystosował do Podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury pismo z zapytaniem, czy istnieje możliwość implementacji usługi WLR w Polsce w oparciu o obowiązki regulacyjne wynikające z przepisów przejściowych Pt.

W dniu 10 sierpnia 2006 r. Prezes URTiP wysłał pismo do Tele2 informujące o występujących wątpliwościach prawnych związanych z usługą WLR i wystąpieniu przez Prezesa URTiP do Podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury z zapytaniem dotyczącym wątpliwości natury formalno-prawnej.

W dniu 8 sierpnia 2005 r. Prezes URTiP wysłał pismo do Komisji Europejskiej z prośbą o opinię z związku z wątpliwościami w zakresie możliwości wprowadzenia decyzją administracyjną obowiązku świadczenia usługi WLR.

W piśmie z dnia 5 sierpnia 2005 r. TP poinformowała o tworzeniu komercyjnej oferty hurtowego dostępu do sieci.

Pismem z dnia 12 sierpnia 2005 r. Tele2 odniosła się do pisma Prezesa URTiP z dnia 10 sierpnia 2005 r.

W dniu 7 września 2005 r. w siedzibie Prezesa URTiP odbyła się rozprawa administracyjna, na której rozpatrywano zagadnienia związane z charakterem usługi hurtowego dostępu do sieci TP, jej zakresem i kwalifikacją prawną. W trakcie rozprawy, KIGeIT złożył do akt raport Centrum im. Adama Smitha pt.: „Rola hurtowej odsprzedaży abonamentu telefonicznego w urynkowieniu sektora telekomunikacyjnego.”.

16 września 2005 r. wpłynęło do Urzędu stanowisko TP, w którym TP podniosła kwestie dotyczące wątpliwości co do kwalifikacji usługi WLR, a także kwestie zasadności uzależnienia cen hurtowych od cen detalicznych: kwestie związane z preselekcją i zasadami podłączenia abonentów czy też charakteru usługi WLR.

Pismem z dnia 16 września 2005 r. Tele2 w swoim stanowisku odniosła się do sposobu świadczenia usług 0-20x, 030-x, 040-x, 070-x, i 080-x w ramach usługi WLR, a także do implementacji usług dodanych.

W piśmie z dnia 30 września 2005 r. Tele2 przekazała do akt sprawy dokumenty potwierdzające możliwość wdrożenia usługi WLR.

14 października 2005 r. wpłynęła do Urzędu odpowiedź Komisji Europejskiej na wysłane 8 sierpnia 2005 r. pismo Prezesa URTiP z prośbą o opinię.

19 października 2005 r. wpłynęło stanowisko Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Infrastruktury odnośnie wdrożenia na polskim rynku telekomunikacyjnym usługi hurtowej odsprzedaży łączy.

Pismem z dnia 7 listopada 2005 r. TP odniosła się do studium „Rola hurtowej odsprzedaży abonamentu telefonicznego w urynkowieniu sektora telekomunikacyjnego” przygotowana przez Centrum im. Adama Smitha.

W piśmie z dnia 7 listopada 2005 r. TP przedstawiła informacyjnie koncepcję oraz wstępne założenia komercyjnej oferty hurtowego dostępu do sieci.

Pismem z dnia 12 grudnia 2005 r. Tele2 przedstawiła swoje stanowisko wraz z modyfikacją żądania Tele2. Modyfikacja dotyczyła podstawy obliczania ceny WLR oraz wysokości upustu hurtowego jaki zdaniem Tele2 powinien być zastosowany dla ustalenia ceny WLR.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 29 grudnia 2005 r. o przekształceniach i zmianach w podziale zadań i kompetencji organów państwowych właściwych w sprawach łączności, radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 267 poz. 2258), Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (zwany dalej Prezesem UKE) przejmuje dotychczasowe zadania i kompetencje Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

Pismem z dnia 25 stycznia 2006 r. Prezes UKE wezwał strony do stawienia się na rozprawę administracyjną wyznaczoną na 10 lutego 2006 r.

Pismem z dnia 26 stycznia 2006 r. Prezes UKE wezwał strony do złożenia wyjaśnień dotyczących kształtu i sposobu realizacji usługi WLR.

W dniu 30 stycznia Prezes UKE przekazał stronom pismo, w którym poinformował strony, iż rozprawa administracyjna wyznaczona na 10 lutego 2006 r. jest ostatnim elementem zbierania materiału dowodowego.

W piśmie z dnia 2 lutego 2006 r. Tele2 przysłało swoje stanowisko w sprawie. W stanowisku tym Tele2 szczegółowo opisało usługę WLR oraz sposób jej wdrożenia.

W piśmie z dnia 2 lutego 2006 r. TP przekazała swoje stanowisko, w którym krótko odniosła się do kwestii poruszanych przez Tele2 w projekcie Aneksu.

W piśmie z dnia 8 lutego 2006 r. TP przekazała stanowisko odnoszące się do wniosku Tele2 oraz do pism: Komisji Europejskiej dnia 6 października 2005 r. i Ministerstwa Infrastruktury z dnia 18 października 2005 r.

W piśmie z dnia 9 lutego 2006 r. Tele2 przekazało projekt aneksu uwzględniający zmiany i rozwiązania zaproponowane przez Tele2 w odpowiedzi na wezwanie Prezesa UKE.

W dniu 9 lutego 2006 r. do Urzędu wpłynęło pismo TP w którym TP przekazywała kolejne stanowisko w sprawie świadczenia przez TP usługi WLR na rzecz Tele2.

W piśmie z dnia 21 lutego TP przekazała stanowisko do którego TP zobowiązana została podczas rozprawy w dniu 10 lutego 2006 r. w piśmie tym TP ustosunkowała się do zagadnień związanych z usługą WLR (zarówno pranych, ekonomicznych jak i organizacyjnych) omówiła też pewne konsekwencje wynikające z przyjętych przez TP założeń dotyczących oferty komercyjnej na WLR.

W piśmie z dnia 22 lutego Tele2 przedstawiło swoje stanowisko w związku ze zobowiązaniem nałożonym przez Prezesa UKE podczas rozprawy administracyjnej w dniu 10 lutego 2006 r.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UKE zważył co następuje.

Podstawa prawna prowadzenia postępowania

Badając kompetencję Prezesa URTiP i Prezesa UKE do rozpoznania przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że zgodnie z art. 27 ust. 1 i 2 oraz 28 ust. 1 nPt w związku z art. 30 nPt warunki dostępu telekomunikacyjnego ustalone w umowie o połączeniu sieci telekomunikacyjnych mogą zostać zmienione decyzją administracyjną Prezesa Urzędu na wniosek każdej ze stron, w przypadku niepodjęcia negocjacji lub odmowy dostępu telekomunikacyjnego przez podmiot do tego zobowiązany, a także nie zawarcia przez strony porozumienia po upływie 90 dni od dnia wystąpienia o zmianę umowy.

W niniejszej sprawie Tele2 z wnioskiem do TP o zmianę umowy o połączeniu sieci z dnia 19 grudnia 2002 r. poprzez rozszerzenie zakresu usług międzyoperatorskich świadczonych przez TP na rzecz Tele2 o usługę WLR, wystąpiła w dniu 1 lipca 2004 r.

W odpowiedzi na powyższy wniosek TP pismem z dnia 17 sierpnia 2004 r. poinformowała Tele2, że „nie posiada w swoim portfelu usługi sprzedaży hurtowej abonamentu telefonicznego”, zaproponowała natomiast Tele2 podjęcie negocjacji na temat skorzystania z usługi dostępu do lokalnej pętli abonenckiej TP.

Prezes URTiP uznał, że odpowiedź udzielona przez TP na wystąpienie Tele2 zawierająca stanowcze stwierdzenie, iż nie posiada ona usługi WLR w zakresie swoich usług międzyoperatorskich, wypełnia przesłankę odmowy dostępu telekomunikacyjnego, o której mowa w art. 27 ust. 2 nPt. Nie jest więc zasadne twierdzenie TP, że wniosek Tele2 jest wadliwy, gdyż nie został poprzedzony negocjacjami, skoro to TP właśnie odmówiła prowadzenia negocjacji w zakresie postulowanym przez Tele2, co trzeba zakwalifikować jako odmowę dostępu telekomunikacyjnego. W tych okolicznościach należy stwierdzić, że Tele2 posiadała uprawnienie do wystąpienia z wnioskiem o rozstrzygnięcie zaistniałego sporu dotyczącego warunków zapewniania dostępu telekomunikacyjnego do Prezesa URTiP.

Efekty przeprowadzonego postępowania konsultacyjnego

W dniu 18 kwietnia 2005 r. Prezes URTiP ogłosił rozpoczęcie postępowania konsultacyjnego w sprawie projektu decyzji w przedmiotowym postępowaniu. Wyniki tego postępowania w sposób jednoznaczny wykazały, że zarówno organizacje skupiające przedsiębiorców telekomunikacyjnych jak i poszczególni przedsiębiorcy telekomunikacyjni uznają WLR za instrument konieczny do wprowadzenia z punktu widzenia wspierania rozwoju konkurencji na rynku telekomunikacyjnym w celu możliwości zaoferowania usług detalicznych, konkurencyjnych do usług TP. Zdecydowana większość uczestników tego postępowania wskazała także, że usługa WLR jest możliwa do wprowadzenia w ramach reżimu prawnego dotyczącego połączenia sieci telekomunikacyjnych, ukształtowanego przepisami przejściowymi do nPt.

Podmioty uczestniczące w postępowaniu konsultacyjnym wskazały, że usługa WLR nie powinna być traktowana jako usługa polegająca na czystej odsprzedaży, w szczególności na odsprzedaży usług detalicznych TP. Podmioty te wskazały, opierając się także na doświadczeniach innych państw członkowskich UE, które wdrożyły usługę WLR, że usługa ta może mieścić się w zakresie pojęcia połączenia sieci. W konsekwencji podmioty te wskazały, że usługa WLR mieści się w zakresie obowiązków TP związanych z posiadaniem przez TP pozycji znaczącej na rynku połączeń międzyoperatorskich, utrzymanych w mocy na podstawie przepisów przejściowych do nPt.

Jednolite i jednoznaczne stanowisko przedsiębiorców telekomunikacyjnych zwróciło uwagę Prezesa URTiP (UKE) na konieczność powtórnego przeanalizowania całości zagadnienia.

Efektom tej analizy, a także toczącego się po postępowaniu konsultacyjnym postępowania dowodowego, jest rozstrzygnięcie zawarte w niniejszej decyzji.

W tym miejscu konieczne jest wskazanie na charakter prawny postępowania konsultacyjnego.

Zgodnie z art. 15 nPt dla pewnych kategorii spraw Prezes UKE jest zobowiązany, przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawie umożliwić przedstawienie pisemnych stanowisk przez zainteresowane podmioty.

Z ww. przepisu wynika, że postępowanie konsultacyjne powinno być przeprowadzone przed podjęciem rozstrzygnięcia, czyli przed wydaniem decyzji przez Prezesa UKE. Ustawodawca nie przesądził tu, czy ma to być już finalny projekt decyzji, jednakże jeśli przyjąć, że zainteresowane podmioty powinny mieć prawo wypowiedzieć się co do projektu rozstrzygnięcia, a zgodnie z art. 16 ust. 1 nPt powinien on być uzasadniony, należy uznać, że nie może to być projekt, który będzie w znacznym stopniu odbiegał od treści decyzji wydanej przez organ.

Nie oznacza to, że po przeprowadzeniu postępowania nie ma możliwości wprowadzenia zmian do projektu decyzji. Może się bowiem okazać, że w trakcie tego postępowania przekazane zostaną dodatkowe informacje, których uwzględnienie wymusi znaczne zmiany w samej decyzji. Tak właśnie stało się w przedmiotowym postępowaniu.

Zakończenie postępowania konsultacyjnego nie oznacza także konieczności zamknięcia postępowania dowodowego. Taka interpretacja przepisu art. 15 nPt stałaby bowiem w sprzeczności z jedną z podstawowych zasad prowadzenia postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 7 kpa – zasadą wszechstronnego wyjaśnienia sprawy przez organ prowadzący postępowanie.

Kierując się powyższą zasadą Prezes UKE zdecydował o ponownym otworzeniu postępowania dowodowego, którego efektem jest przedmiotowe rozstrzygnięcie. Rozstrzygnięcie to podlega postępowaniu konsultacyjnemu.

Prawna możliwość wdrożenia WLR

Biorąc pod uwagę zakres wniosku Tele2, obejmujący zmianę umowy o połączeniu sieci, oraz kierując się wytyczną zawartą w art. 28 ust. 1 pkt 2 i 6, Prezes UKE w toku postępowania dokonał ustalenia, czy w ramach reżimu dotyczącego połączenia sieci wynikającego z porządku prawnego ustalonego w ustawie z dnia 21 lipca 2000 r. Prawo telekomunikacyjne (dalej zwane „sPt”) i utrzymanego na mocy przepisów przejściowych nPt, możliwe jest takie zmodyfikowanie umowy o połączeniu sieci, by umożliwić świadczenie usługi WLR. W celu dokonania powyższego ustalenia Prezes UKE przeanalizował następujące zagadnienia.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 Dyrektywy 2002/19/WE (tzw. Dyrektywa dostępową, zwana dalej „DD”) państwa członkowskie wdrażając nowy pakiet dyrektyw powinny podtrzymać wszystkie obowiązki nałożone na przedsiębiorców dostarczających publiczne sieci telekomunikacyjne lub usługi w zakresie dostępu i połączenia sieci, które były nałożone przed datą wejścia w życie dyrektywy dostępowej.

Wyrazem ww. zasady jest art. 221 nPt. W kontekście niniejszego postępowania szczególne znaczenie ma ust. 1 pkt 4 lit. c tego artykułu, który nakazuje przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, który przed dniem wejścia w życie nPt był operatorem o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług na krajowym rynku połączeń

międzyoperatorskich, w tym połączeń wewnątrzsieciowych, wykonywać obowiązek zapewnienia połączenia sieci lub urządzeń telekomunikacyjnych oraz udogodnień z nimi związanych w zakresie spełniania wszystkich uzasadnionych żądań związanych z dostępem do jego sieci, włącznie z żądaniem zapewnienia dostępu do swojej sieci w każdym technicznie uzasadnionym jej punkcie, niebędącym zakończeniem sieci. Zgodnie z wytyczną zawartą w art. 7 ust. 1 DD przepis ten należy interpretować jako utrzymanie w mocy obowiązków wynikających z art. 76 i art. 77 ust. 3 sPt. Zgodnie z decyzją Prezesa URTiP z dnia 24 grudnia 2002 r. TP posiada znaczącą pozycję na rynku połączeń międzyoperatorskich, w tym połączeń wewnątrzsieciowych. TP powinna zatem wykonywać obowiązki wynikające z art. 221 ust. 1 pkt 4. Dla prawidłowej interpretacji art. 221 ust. 1 pkt 4 lit. c nPt, a co za tym idzie obowiązków nałożonych na TP, należy się zatem odwołać do rozumienia obowiązku łączenia sieci wynikającego z przepisów sPt i dyrektyw, które ta ustawa implementowała.

Punktem wyjścia powinna być zasada otwartej sieci i jeden z jej celów wyrażony w art. 1 ust. 2 dyrektywy 90/387/EWG, który mówi o zapewnieniu dostępu i połączenia z publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi i publicznymi usługami telekomunikacyjnymi. Na uwagę zasługuje fakt, że przepis ten wyraźnie odróżnia dwa pojęcia: „dostępu” i „połączenia sieci” oraz mówi o zapewnieniu dostępu i połączenia sieci z publicznymi sieciami i usługami telekomunikacyjnymi. Ponieważ w przepisie dyrektywy pomiędzy obowiązkiem dostępu i połączenia sieci istnieje spójnik oznaczający koniunkcję, należy uznać, że oba te obowiązki dyrektywa uważa za występujące łącznie, a więc wzajemnie się uzupełniające.

Powyższe wnioski potwierdza treść definicji połączenia sieci zawarta w art. 2 ust. 1 lit a dyrektywy 97/33/WE:

„połączenie sieci – oznacza fizyczne i logiczne połączenie sieci telekomunikacyjnych użytkowanych przez tego samego lub różnych operatorów w celu umożliwienia użytkownikom (sieci) jednego operatora komunikowania się z użytkownikami (sieci) tego samego lub innego operatora, lub uzyskania dostępu do usług świadczonych przez innego operatora. Usługi mogą być świadczone przez zaangażowane strony lub przez podmioty, które mają dostęp do sieci.”. W definicji widać wyraźne odróżnienie pojęcia połączenia sieci i dostępu przy czym definicja ta wskazuje, że pojęcie dostępu odnosi się do usług świadczonych przez innego operatora. Ponadto definicja ta nie zawęża pojęcia „usług” do „usług telekomunikacyjnych”. Zgodnie z przytoczonymi przepisami połączenie sieci na gruncie dyrektyw Open Network Provision (dalej ONP) nie powinno być rozumiane jako stricte techniczna czynność utworzenia punktu styku sieci i zapewnienia wymiany ruchu pomiędzy łączonymi sieciami, ale także jako środek umożliwiający korzystanie z sieci operatora o znaczącej pozycji rynkowej i usług świadczonych w jego sieci.

Na gruncie przepisów sPt również odnaleźć można zaczerpnięty z dyrektyw ONP podział na pojęcie dostępu i pojęcie połączenia sieci. Art. 77 ust. 3 sPt kształtuje obowiązek zapewnienia dostępu do sieci. Konstrukcja tego przepisu wskazuje, że środkiem do zapewnienia dostępu do sieci ma być połączenie sieci.

Definicja zawarta w art. 2 pkt 18 sPt wskazuje, że połączenie sieci jest realizowane poprzez fizyczne i funkcjonalne połączenie sieci eksploatowanych przez tego samego lub różnych operatorów. Celem takiego połączenia jest umożliwienie komunikowania się przez użytkowników połączonych sieci, a także świadczenie usług przez operatorów jak i inne podmioty mające dostęp do łączonych sieci.

Skoro po stronie operatorów i dostawców usług istnieje uprawnienie do oferowania swoich usług w połączonych sieciach, to po stronie użytkowników tych sieci istnieje komplementarne uprawnienie do korzystania z tych usług.

Powyższe rozumowanie dodatkowo wspiera wyżej opisana interpretacja przepisów dyrektywy, a zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości, w ramach tzw. pośredniego skutku dyrektyw, organy władzy państwowej powinny interpretować prawo wewnętrzne w zgodzie z przepisami dyrektyw¹. Także prof. Stanisław Piątek w swoim komentarzu do ustawy Prawo telekomunikacyjne uznał, że definicje połączenia sieci zawarte w sPt i dyrektywy 97/33/WE są tożsame.²

Jak wspomniano na wstępie, celem przepisów art. 221 nPt jest utrzymanie w mocy obowiązków nałożonych poprzednio obowiązującą ustawą, w formie niezmienionej, należy uznać, że ust. 1 pkt 4 lit. c tego artykułu określa obowiązek łączenia sieci, jako obowiązek fizycznego i logicznego łączenia sieci, którego celem jest umożliwienie komunikowania się użytkownikom tych sieci oraz zapewnienie dostępu do usług świadczonych przez innego operatora.

Wart podkreślenia jest fakt, że ustawodawca uznał, że do utrzymania dotychczasowych obowiązków nałożonych na operatorów o znaczącej pozycji możliwe jest wykorzystanie siatki pojęciowej z nPt. Uznał zatem, że zakres pojęcia „połączenia sieci” z sPt i nPt pokrywają się. Zgodnie z art. 2 pkt 25 nPt połączenie sieci obejmuje nie tylko wymianę ruchu, ale także dostęp do usług dostarczanych przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.

Odrębnym zagadnieniem jest to, czy obowiązek świadczenia WLR był bezpośrednio wymieniony i jako taki nałożony na TP w ramach poprzednio obowiązującego reżimu prawnego.

Przede wszystkim obowiązki przewidziane w starych dyrektywach miały charakter bardzo ogólny i często były doprecyzowane przez państwa członkowskie w ramach względnej swobody na podstawie wewnętrznych procedur przy uwzględnieniu zgodnie z wymaganiami dyrektyw potrzeb efektywnej konkurencji i interesów użytkowników (np. w jednym ze swych orzeczeń ETS stwierdził, że Hiszpania miała prawo do nałożenia na podstawie regulacji implementujących dyrektywę 97/33 obowiązku zapewniania dostępu do lokalnej pętli abonenckiej). Dyrektywa 97/33 przewidywała możliwość doprecyzowania (konkretyzowania) poszczególnych obowiązków wchodzących w skład szeroko rozumianego obowiązku łączenia sieci w decyzjach rozstrzygających spory międzyoperatorskie. Dlatego nie można powiedzieć, że obowiązek łączenia sieci na gruncie dyrektyw ONP nie obejmował obowiązku świadczenia WLR tylko na tej podstawie, że nie był on wymieniony bezpośrednio w przepisach prawnych lub decyzji polskiego regulatora. Należy stwierdzić, że w warunkach polskiego rynku telekomunikacyjnego nie powstała do tej pory sytuacja (spór międzyoperatorski), która doprowadziłaby do konkretyzacji tego obowiązku w postaci rozstrzygnięcia organu regulacyjnego. Innymi słowy przedmiotowy spór jest pierwszą sytuacją rynkową, która zmusza do skonkretyzowania obowiązku nałożonego na TP w zakresie świadczenia usługi WLR.

Kształt usługi WLR

Przede wszystkim należy wskazać, że nie ma jednego modelu usługi WLR. Jej ostateczny kształt zależy bowiem w dużej mierze od kształtu oferty detalicznej operatora o znaczącej pozycji rynkowej.

Generalnie uznaje się, że WLR może występować w trzech odmianach:

1. Czysta odsprzedaż usług operatora o znaczącej pozycji rynkowej świadczonych abonentom w połączeniu z abonamentem, oraz usługami dodatkowymi oraz połączeniami.

¹ Np.: sprawa 14/83 Von Colson and Kamenn v. Land Nordrhein-Westfalen [1984] ECR, s. 1891

² Stanisław Piątek, Prawo telekomunikacyjne, Komentarz, Warszawa 2001, s. 45.

2. Odsprzedaż hurtowa abonamentu połączona z odsprzedażą hurtową usług połączeń, operator alternatywny świadczy jedynie usługi dodatkowe, takie jak centrum obsługi klientów, billing, windykacja.

3. Linia dostępową oraz usługi świadczone w połączeniu z abonamentem są świadczone przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej, ale połączenia świadczone są w ramach usługi preselekcji dostawcy usług (dalej zwanej „CPS”) – usługa WLR uzupełnia CPS.

Można więc powiedzieć, że WLR przyjmuje albo kształt odsprzedaży usług, ewentualnie ze świadczeniem przez dostawcę usług dodatkowych w postaci bilingu, fakturowania czy windykacji, albo kształt usługi uzupełniającej usługę CPS.

W przypadku usługi WLR ukształtowanej jako usługa uzupełniająca CPS podstawowym celem usługi WLR jest zapewnienie możliwości przedłożenia abonentowi jednego rachunku, który będzie obejmował zarówno usługi połączeń świadczone przez CPS jak i usługi objęte abonamentem telefonicznym, czyli utrzymanie łącza abonenckiego, blokada połączeń anonimowych itd.

Z punktu widzenia abonenta usługa WLR pozwala na zmianę przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, z którym wiąże go umowa na dostarczanie sieci i świadczenie usług telekomunikacyjnych. Z punktu widzenia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korzystającego z usługi WLR, usługa ta pozwala na świadczenie pakietu usług abonentowi, bez konieczności rozwijania własnej infrastruktury dostępowej, czyli zbudowania odpowiedniej bazy klientów zanim poniesie znaczne nakłady inwestycyjne o stosunkowo długim okresie amortyzacji.

Dodatkowo należy wskazać, że w ostatnim czasie wyraźnie zaznaczył się trend do oferowania użytkownikom końcowym abonamentów zawierających pakiety tzw. darmowych minut (oferty łączone). Większość planów taryfowych TP zawartych cenniku detalicznym TP oparta jest na udostępnianiu w ramach opłaty abonamentowej bądź pakietu minut (plan TP 60) bądź oferowaniu przedziału czasowego w ciągu doby i okresu rozliczeniowego (TP darmowe wieczory i weekendy) w którym wykonywane połączenia nie są rozliczane na minuty. Operatorzy świadczący usługi przez numery NDS nie są w stanie w chwili obecnej konkurować z takimi ofertami TP, gdyż nie mogą zaoferować usługi abonamentu. Usługa WLR pozwoli zatem na stworzenie ofert konkurencyjnych z ofertami łączonymi TP.

Pierwsze dwie z ww. odmian usługi WLR nie wymagają zaangażowania infrastruktury telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korzystającego z WLR. Oznacza to, że dla skorzystania z tych opcji nie ma potrzeby łączenia sieci, konieczne jest w zasadzie jedynie posiadanie rozwiniętych kanałów dystrybucyjnych, które umożliwią efektywną odsprzedaż usług operatora o znaczącej pozycji rynkowej, jedynie pod zmienioną marką.

Natomiast odmiana zakładająca połączenie usługi WLR i usług CPS wiąże się z koniecznością łączenia sieci telekomunikacyjnych.

Klasyfikacja prawna

Dla potrzeb klasyfikacji prawnej można dokonać uproszczonego podziału usługi WLR na dwie opcje - usługę polegającą na odsprzedaży i usługę komplementarną do CPS.

Obecnie obowiązująca ustawa Prawo telekomunikacyjne operuje szerokim pojęciem „dostępu telekomunikacyjnego” zdefiniowanym w art. 2 pkt 6. Obejmuje on korzystanie z urządzeń telekomunikacyjnych, udogodnień towarzyszących i usług świadczonych przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.

Po analizie rynków właściwych dokonanej zgodnie z art. 21-25 nPt, Prezes UKE może nałożyć na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych

wniosek przedsiębiorców telekomunikacyjnych o zapewnienie im dostępu telekomunikacyjnego. Art. 34 ust. 2 nPt uszczegóławia ten obowiązek wskazując, że może on polegać m in. na:

1. zapewnieniu możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usługi na jego rzecz;
2. oferowaniu usług na warunkach hurtowych w celu ich dalszej odsprzedaży przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego;
3. zapewnieniu połączenia sieci lub urządzeń telekomunikacyjnych oraz udogodnień z nimi związanych.

Dodatkowo należy wskazać, że zgodnie z art. 2 pkt 25 nPt połączenie sieci jest szczególnym przypadkiem dostępu telekomunikacyjnego.

Należy uznać, że nałożenie obowiązku zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego umożliwi korzystanie z obu ww. opcji WLR. Taką tezę potwierdziła Komisja Europejska w szeregu stanowisk przedstawianych w związku z notyfikowaniem przez kraje członkowskie UE obowiązków regulacyjnych stosowanych na odpowiednich rynkach właściwych.

W chwili obecnej, proces analizy rynku i nakładania obowiązków regulacyjnych w Polsce jeszcze się nie zakończył, w związku z powyższym nie ma możliwości nałożenia obowiązku świadczenia usługi WLR zgodnie z art. 34 nPt.

Jednakże możliwość taka powinna być rozważona w kontekście przepisów przejściowych nPt i utrzymanych na ich podstawie obowiązków.

Jak zostało to wyżej wykazane, przepisy te de facto utrzymują w mocy obowiązki wynikające z sPt. Ich kształt pozwala stwierdzić, że obowiązek łącznia sieci obejmuje fizyczne i funkcjonalne połączenie sieci telekomunikacyjnych, którego celem jest umożliwienie komunikowania się użytkownikom połączonych sieci i korzystania z usług świadczonych w połączonych sieciach.

Podstawowym elementem ww. obowiązku jest więc istnienie fizycznego połączenia sieci.

Oznacza to, że w ramach tego obowiązku nie mieści się opcja WLR polegająca na czystej odsprzedaży. Natomiast opcja WLR jako usługi komplementarnej w stosunku do usługi CPS spełnia ten warunek.

Należy stwierdzić, że szczegółowy zakres usługi WLR, jej elementy składowe różnią się od siebie w zależności od kraju członkowskiego, który wdrożył tę usługę. Są one w dużej mierze zależne od detalicznej oferty operatora o znaczącej pozycji rynkowej. Ani dyrektywy ani przepisy prawa polskiego nie definiują tej usługi (w szczególności nie można bezpośrednio łączyć obowiązku zawartego w art. 34 ust. 2 pkt 3 nPt z usługą WLR. Na bazie tego obowiązku można bowiem konstruować cały szereg usług czy wręcz modeli biznesowych funkcjonowania na rynku telekomunikacyjnym – m in. model operatora, wirtualnego sieci ruchomych - MVNO).

Zakres usługi WLR może być więc konstruowany w zależności od warunków panujących na danym rynku, a w przypadku rozstrzygnięcia sporu międzyoperatorskiego – w zależności od konkretnych uwarunkowań danego sporu i relacji międzyoperatorskich.

Przedmiotem postępowania toczącego się przez Prezesem UKE nie jest wprowadzenie usługi WLR na rynek polski w ogólności, a rozstrzygnięcie, czy w konkretnej relacji pomiędzy TP i Tele2 można wskazać przesłanki, które pozwolą stwierdzić, że wobec żądania Tele2 konkretyzuje się obowiązek TP świadczenia usługi WLR i jaki powinien być kształt tej usługi, biorąc pod uwagę specyfikę tej konkretnej relacji.

Usługa WLR wnioskowana przez Tele2 obejmuje usługi zawarte w opłacie abonamentowej opisanej w planach taryfowych TP (ofercie detalicznej) oraz usługi związane z ruchem telekomunikacyjnym.

Jednym z podstawowych zarzutów podnoszonych przez TP w trakcie postępowania, wskazującym na brak możliwości wprowadzenia usługi WLR na gruncie przepisów dotyczących połączenia sieci jest to, że do ich świadczenia nie jest zaangażowany punkt styku sieci.

Nawet na gruncie przepisów dotyczących zakresu oferty ramowej dotyczącej połączenia sieci (rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 31 października 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań związanych z łączeniem sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 199, poz. 1945))³, przewidziano świadczenie usług, które nie łączą się bezpośrednio z wymianą ruchu telekomunikacyjnego. W załączniku do ww. rozporządzenia wymienia się m in. usługi dotyczące fakturowania oraz windykacji należności od użytkowników. Konieczność ustalenia warunków dotyczących świadczenia tych usług w ofercie ramowej dot. połączenia sieci potwierdził także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2005 r. (Syg. Akt VI S.A./Wa 1603/04). Zarówno usługi fakturowania jak i windykacji należności nie są usługami, do świadczenia których wymagany jest punkt styku sieci (zwany dalej „PSS”), jednakże posiadają one duże znaczenie, jako usługi uzupełniające w stosunku do usług telekomunikacyjnych świadczonych przez PSS.

Powyższe oznacza, że w ramach połączenia sieci świadczone są nie tylko usługi, które bezpośrednio angażują PSS, ale także usługi, które nie wymagają bezpośredniego zaangażowania PSS.

Usługa WLR w opcji stanowiącej uzupełnienie CPS, jest rozumiana jako dopełnienie oferty przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, świadczącego usługi przez numer dostępu dostawcy usług (dalej zwany „NDS”). Do jej świadczenia nie jest zaangażowany PSS, ale jak wskazano powyżej w ramach usługi połączenia sieci operator przyłączany uzyskuje dostęp nie tylko do usług angażujących PSS.

Kolejnym problemem poruszonym podczas postępowania jest to, czy usługa WLR w kształcie wnioskowanym przez Tele2 ma charakter czystej odsprzedaży.

Definicję czystej odsprzedaży podaje w swoim opracowaniu Karl-Hainz Neumann.⁴ Polega ona na tym, że jeden dostawca usług nabywa od producenta usługi produkt, a następnie sprzedaje go odbiorcy detalicznemu pod swoją marką.

Z takiej definicji wyłaniają się następujące cechy czystej odsprzedaży:

1. produkt, który jest nabywany nadaje się do odsprzedaży bez konieczności jego przetwarzania – de facto jest to więc produkt detaliczny nabywany po cenach hurtowych;
2. wartość dodana wprowadzana przez dostawcę usług polega jedynie na niższej cenie produktu oferowanej odbiorcy detalicznemu – różnica w cenie wynika z upustu hurtowego udzielonego przez producenta usługi.

W przypadku usługi WLR w kształcie wnioskowanym przez Tele2 przedmiotem nie jest konkretny produkt oferowany na rynku detalicznym przez TP – np.: jeden z planów taryfowych TP, tylko usługa polegająca na zakupie po cenie hurtowej usług polegających na zapewnieniu użytkownikom końcowym dostępu do sieci TP oraz pakietu usług dodatkowych

³ Zgodnie z art. 221 ust. 5 nPt nakazuje do obowiązków utrzymanych na mocy przepisów przejściowych stosować akty wykonawcze wydane na podstawie przepisów sPt.

⁴ Karl-Heinz Neumann, Wholesale Line Rental as a Potential Remedy on the Market for Fixed Telephony, wik-Consult Report, Bad Honnef 2004.

związanych z tym dostępem (jak np. połączenia na numery alarmowe, połączenia do infolinii, obsługa serwisowa łączy itd.). Można wskazać, że są to usługi, na bazie których pion detaliczny operatora konstruuje oferty dla abonentów, czyli usługi świadczone w ramach przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo. Podobnie wniosek Tele2 – co potwierdza stanowisko Tele2 przedstawione podczas procesu konsultacyjnego w przedmiotowym postępowaniu, z dnia 18 maja 2005 r. - obejmuje nie czystą odsprzedaż, tylko nabycie od TP usług na bazie których Tele2 będzie konstruowało swoją ofertę detaliczną umożliwiającą konkurowanie z TP w zakresie ofert łączonych.

Podobnego zdania jest też Ofcom, który stwierdził, że świadczenie usługi WLR nie oznacza, że dostawca usług powinien otrzymać hurtowy odpowiednik tego samego zestawu produktów, które oferuje BT Retail dla swoich klientów. WLR oznacza, że usługi hurtowe udostępniane dostawcom usług muszą tworzyć równą (odpowiednią) możliwość, nie tyle do powielenia usług oferowanych przez BT Retail, co raczej możliwość łączenia tych usług w inny sposób, w celu tworzenia nowych usług⁵.

Podczas postępowania w piśmie z dnia 8 lutego 2006 r. TP podniosła, że plany taryfowe TP nie stanowią odrębnych usług. Zdaniem TP art. 81 ust. 3 nPt definiuje usługę powszechną jako zestaw usług telekomunikacyjnych w skład którego nie wchodzi plany i rozwiązania taryfowe, a jedynie typy usług. Zdaniem TP połączenie tych usług w plany taryfowe nie tworzy nowych usług.

Rozważając powyższy argument należy wskazać, że usługa powszechna jest zarówno obowiązkiem nałożonym na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego jak i uprawnieniem użytkowników końcowych. Jej celem jest zapewnienie użytkownikom końcowym dostępu do podstawowego pakietu usług telekomunikacyjnych, świadczonych w określonej jakości i po przystępnej cenie. Jest więc ona pewnym rozwiązaniem systemowym, które znajduje praktyczne przełożenie w cennikach detalicznych przedsiębiorcy wyznaczonego.

Analiza cennika detalicznego TP wskazuje, że poszczególne plany taryfowe nie są jednorodne pod względem elementów składowych. Już sama ilość „darmowych” minut wliczanych w opłaty abonamentowe jest różna dla różnych planów taryfowych. Oznacza to, że TP konstruuje z szeregu usług, różniące się od siebie oferty skierowane do użytkowników końcowych, przy czym użytkownicy końcowi nie mają wpływu na „zawartość” poszczególnych planów taryfowych. Oznacza to, że są oni zmuszeni do dokonywania wyboru pomiędzy planami taryfowymi, które z punktu widzenia ekonomicznego mają dla nich różną wartość. Z punktu widzenia użytkownika końcowego to plan taryfowy TP jest produktem, który nabywa abonent, a nie poszczególne usługi wchodzące w jego skład, czy abstrakcyjna usługa powszechna. Dlatego produktem detalicznym jest każdy poszczególny plan taryfowy. Plany taryfowe różnią się od siebie i z punktu widzenia użytkownika końcowego stanowią odrębne produkty, dlatego nie można powiedzieć, że są odmianą tej samej usługi, lecz odrębnymi usługami oferowanymi odbiorcy detalicznemu. Konstruowane są przy pomocy tych samych elementów składowych, o które wnioskuje Tele2. Wynika stąd, że wniosek Tele2 dotyczy usług służących do utworzenia własnych usług detalicznych, zatem nie dotyczy czystej odsprzedaży usług detalicznych TP.

Istotną kwestią poruszaną w trakcie postępowania przez TP jest także zagadnienie promowania nowoczesnych usług, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 3 nPt. TP m.in. w piśmie z dnia 20 lutego 2006 r. przedstawiło szeroką argumentację wskazującą na coraz

---

⁵ Wholesale Line Rental: Ofitel conclusion – statement, 11 marca 2003 r., pkt 2.2.

większą konkurencję dla tradycyjnej usługi telefonicznej ze strony usług telefonii ruchomej i usług opartych na technologii VoIP i zmniejszanie popytu na tradycyjne usługi telekomunikacyjne. Należy uznać, że tendencja do porzucania przez konsumentów tradycyjnej usługi telefonicznej jest wyraźna na wszystkich rynkach telekomunikacyjnych w UE. Jest to zjawisko potwierdzone także przez samą KE. Wyraźnie obserwowane jest także inne zjawisko związane ze zmianą struktury przychodów TP. Zgodnie z raportem ITTI pt.: „Analiza zasadności wdrożenia WLR w Polsce” Analiza struktury przychodów TP z telefonii stacjonarnej pokazuje, że udział przychodów z abonamentu i przyłączeń do sieci stacjonarnej zwiększył się z 20% w 1999 r. do ponad 40% w I kwartale 2005 r. Oznacza to, że sama liczba abonentów nie jest wystarczającym wskaźnikiem pozwalającym ocenić znaczenie tradycyjnej usługi telefonicznej. Z punktu widzenia przychodów operatora przedmiotowa usługa posiada wciąż ogromne i stale jeszcze rosnące znaczenie, stąd Prezes UKE uznał za konieczne otwarcie dostępu do przedmiotowej usługi poprzez wprowadzenie Usługi WLR. Usługa WLR może także stanowić podstawę do zgromadzenia odpowiedniego kapitału i bazy klientów potrzebnej do rozwijania usług opartych na większych inwestycjach w infrastrukturę telekomunikacyjną – np.: uwolnienie lokalnej pętli abonenckiej. Oznacza to, że nałożenie obowiązku WLR zapewni rozwój konkurencyjnego rynku usług telekomunikacyjnych (art. 28 ust. 1 pkt 5 lit. c).

Kolejną rozbieżność stanowił zakres usług wchodzących w skład usługi WLR. Powinien on być determinowany poprzez zasadę subsydiarności usługi WLR w stosunku do usługi CPS. Oznacza to, że TP powinna świadczyć Tele2 usługi, które pozwolą na uzupełnienie oferty CPS Tele2 i przedstawienie abonentom pełnego pakietu usług, konkurencyjnego wobec usług TP.

Zgodnie z propozycją aneksu do umowy o połączeniu sieci przedstawioną przez Tele2 przy piśmie z dnia 9 lutego 2006 r. usługi proponowane do włączenia w ramach usługi WLR podzielić można na trzy grupy:

1. usługi związane z dostępem do sieci TP,
2. usługi dodatkowe świadczone wraz z abonamentem,
3. usługi związane z ruchem telefonicznym.

Odnosząc się do pierwszej grupy, Tele2 przewiduje, że w ramach usługi dostępu do sieci TP, świadczone będą m. in. usługi konserwacji łącza i usuwania uszkodzeń, udostępnienie numeru abonenckiego, a także usługa utrzymania łącza abonenckiego w celu umożliwienia świadczenia usług na rzecz Abonenta Tele2.

Prezes UKE stoi na stanowisku, że z jednym wyjątkiem, wszystkie usługi wskazane przez Tele2 w ramach usługi zapewnienia dostępu do sieci TP powinny być elementami składowymi usługi WLR. Stanowisko takie opiera się przede wszystkim na analizie zakresu usługi WLR świadczonej w innych krajach UE⁶ oraz wynika z celu jaki stawia się usłudze WLR. Potwierdzeniem tego są rozwiązania zastosowane w innych krajach.

W Irlandii ComReg⁷ definiuje WLR jako produkt zawierający usługi hurtowe odpowiadające wszystkim detalicznym usługom głosowym (nie pakietom taryfowym) oferowanym przez EIRCOM jego klientom.

⁶ Ofcom definiuje WLR jako usługę dzięki której konkurujący dostawcy usług mogą efektywnie dzierżawić łącze centralowe i decydować, w jaki sposób efektywnie kierować połączenia generowane przez użytkowników końcowych (Stanowisko KE wobec Brytyjskiego regulatora Ofcom z dnia 23 września 2003 r.). PST wskazuje, że użytkownicy końcowi powinni mieć możliwość skorzystania z CS i CPS wraz z podpisaniem umowy abonamentowej z operatorem alternatywnym (Stanowisko KE wobec szwedzkiego regulatora Post och Telestyrelsen z dnia 15 grudnia 2004 r.). Anacom zdefiniował WLR jako odsprzedaż łącza abonenckiego (Reference SLRO offer – draft decision).

⁷ ComReg to Irlandzki urząd regulacji telekomunikacji.

W skład usługi WLR wchodzi m. in.:

1. Usługa hurtowego dostępu do łącz telefonicznych obejmująca:
  - łącza PSTN,
  - łącza ISDN BRA (2B),
  - łącza ISDN PRA (30B),
  - eircom hi-speed (usługa oparta na technologii ISDN).
2. Hurtowe usługi dodatkowe świadczone wraz z liniami analogowymi.
3. Hurtowe usługi dodatkowe świadczone dla linii ISDN i eircom hi-speed.
4. Hurtowa usługa dostępu do urządzeń instalowanych w celu podłączenia abonenta do sieci telekomunikacyjnej.
5. Hurtowa usługa połączeń, które nie są realizowane w ramach CPS.

Kolejnym przykładem może być Dania, gdzie TDC Tele Danmark A/S w ofercie ramowej dotyczącej WLR stwierdził, że TDC powinno oferować wszystkie usługi wchodzące w skład umów o świadczenie usług w sieciach naziemnych (PSTN i ISDN). Są to m. in. usługi:

1. Przyłączenie do sieci PSTN wraz z usługami dodatkowymi (zgodnie z aneksem 1 do rozporządzenia z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie połączenia sieci, usługi dodatkowe związane z przyłączeniem do sieci PSTN stanowią jego integralną część):
  - line hunting,
  - stała blokada numerów,
  - numery wewnętrzne (Direct inward dialing),
  - usługi zarządzania połączeniami:
    - (1) przekierowanie połączeń,
    - (2) identyfikacja numeru wywołującego,
    - (3) blokowanie połączeń,
  - usługi informacyjne:
    - (1) połączenia alarmowe,
    - (2) krajowa usługa biura numerów,
    - (3) międzynarodowa usługa biura numerów,
  - usługi związane z ruchem telekomunikacyjnym (usługa ta obejmuje wszystkie kategorie połączeń).
2. Przyłączenie do sieci ISDN wraz z usługami dodatkowymi (zgodnie z aneksem 1 do rozporządzenia z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie połączenia sieci, usługi dodatkowe związane z przyłączeniem do sieci ISDN stanowią jego integralną część).

Obok usług wymienionych dla przyłączenia do sieci PSTN usługa ta obejmuje m. in.:

- prezentację numeru,
- blokadę prezentacji numeru,
- przenośność terminala,
- dodatkowe numery.

Natomiast w Wielkiej Brytanii⁸ usługa WLR obejmuje:

1. Dostęp do linii analogowych.
2. Usługi dodatkowe, które BT świadczy w ramach dostępu do linii analogowych.

Są to usługi świadczone obok usług dostępu i połączeń, które umożliwiają świadczenie

---

⁸ Wholesale Line Rental: Ofel conclusion – statement, 11 marca 2003 r.

rozwiniętych usług detalicznych albo pomagają dostawcy usług w zarządzaniu użytkownikami końcowymi. Wśród usług dodatkowych wyróżnia się tzw. usługi wyboru (select services), które umożliwiają użytkownikom końcowym zarządzać połączeniami. Usługi te umożliwiają użytkownikowi końcowemu identyfikowanie numeru wywołującego, odrzucanie niechcianych połączeń, zapewnienie, że pożądane połączenia dochodzą do skutku.

3. W zakresie ISDN, Ofcom stwierdził, że na razie przepisy prawa brytyjskiego nie pozwalają na włączenie usług ISDN do opisu usługi WLR, jednakże Ofcom jest zdania, że usługi te są niezbędne do tego, by inni przedsiębiorcy telekomunikacyjni mogli skutecznie konkurować z BT⁹.

Należy wskazać, że podstawą tej usługi WLR we wszystkich krajach, które ją wdrożyły, jest zapewnienie dostępu do sieci operatora o znaczącej pozycji rynkowej na bazie usługi hurtowej oferowanej innym operatorom lub dostawcom usług. Potwierdza to także Europejska Grupa Regulatorów (European Regulators Group – ERG), która definiuje WLR jako dzierżawę łączy od operatora dominującego na rynku dostępowym po cenach hurtowych. W rezultacie, operator o znaczącej pozycji rynkowej przestaje świadczyć usługi dostępu do swojej sieci użytkownikowi końcowemu, a w to miejsce pojawia się bardziej złożony stosunek prawny polegający na tym, że Abonent TP zawiera umowę z Tele2 na świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz zapewnienie dostępu do sieci. Tele2 nie wykonuje tych usług bezpośrednio (z wyjątkiem usług świadczonych przez NDS) tylko zakupuje je po cenie hurtowej od TP. Od strony technicznej abonent jest więc nadal obsługiwany przez TP, jednak Tele2 uzyskuje możliwość zaoferowania kompletnego zestawu usług, uzupełnionego usługami świadczonymi w ramach CPS i wystawienia abonentowi jednego rachunku. Jest więc w stanie konkurować z TP na rynku dostępu analogowego oraz sprawić, że oferta CPS stanie się bardziej atrakcyjna dla użytkownika końcowego.

Wątpliwość Prezesa UKE wzbudziła jedynie kwestia podłączania nowych abonentów w ramach usługi WLR. Można powiedzieć, że niemal wszystkie kraje, które wdrożyły WLR zezwalają na przyłączanie nowych abonentów w ramach usługi WLR.

Tele2 podczas rozprawy administracyjnej, która odbyła się 10 lutego 2006 r. stwierdziła, że celem WLR nie jest przyłączanie nowych użytkowników.

Zdaniem Prezesa UKE usługa WLR stanowiąca uzupełnienie usługi CPS, która jest przedmiotem niniejszej decyzji, może być skierowana tylko do tych podmiotów, do których skierowana jest usługa CPS. Usługa CPS polega na oferowaniu abonentom, będącym stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym dostęp do sieci operatora o znaczącej pozycji rynkowej, wykonywania połączeń za pośrednictwem alternatywnego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (art. 72 nPt). Ze swej natury jest więc ona skierowana do tych użytkowników końcowych, którzy już posiadają dostęp do sieci telekomunikacyjnej.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UKE stanął na stanowisku, że usługa przyłączania do sieci nie powinna być elementem usługi WLR świadczonej przez TP na rzecz Tele2.

Odnosząc się do drugiej grupy wchodzących w skład usługi WLR - usługi dodatkowe – należy wskazać, że wnioskowany przez Tele2 zakres tych usług obejmuje usługi, które TP zwykle świadczy wraz z abonamentem. Usługi te to m. in. przekierowanie połączeń, blokada przekierowania połączeń, połączenia oczekujące, prezentacja numeru (CLIP), blokada prezentacji numeru (CLIR), blokada połączeń anonimowych, budzenie, połączenia automatyczne, połączenia trójstronne, a dla dostępu ISDN: podadresowanie, koszt połączenia, zawieszenie połączenia, przenośność terminala, prezentacja numeru abonenta dołączonego, itd. (kompletna lista usług dodatkowych zawarta jest w Załączniku nr 3 i 4 do Decyzji).

---

⁹ Wholesale Line Rental: OfTel conclusion – statement, 11 marca 2003 r., str. 37.

Z przedstawionego wcześniej zestawienia wynika, że w innych krajach członkowskich UE usługi te są zwykle włączane w zakres WLR. Dodatkowo warto jeszcze przytoczyć stwierdzenie zawarte w stanowisku ERG, gdzie organizacja ta wskazuje, że WLR może także zawierać usługi dodatkowe, umożliwiające operatorom alternatywnym replikowanie usług detalicznych inkumbenta, umożliwiające klientom korzystanie z zamawiania usługi w ramach tzw. one-stop shopping, oraz pozwalające na większą elastyczność w łączeniu i kalkulowaniu cen za usługi. Także Jan Weber¹⁰ wskazuje, że jest oczywistym, że WLR powinien obejmować typowe usługi dodatkowe.

Prezes UKE stoi na stanowisku, że usługa WLR powinna umożliwić stworzenie oferty alternatywnej w stosunku do oferty TP. Oznacza to, że usługa ta powinna zawierać usługi dodatkowe, które są zwykle świadczone przez TP wraz z usługą abonamentu.

Na szczególną uwagę zasługuje usługa Biura Numerów, która jest uwzględniona zarówno w usłudze WLR pełnym jak i WLR podstawowym. Z jej wprowadzeniem w niniejszej decyzji wiążą się następujące kwestie. Po pierwsze stanowi ona nieodzowny element służący do skonstruowania usługi WLR jako usługi uzupełniającej do usługi CPS. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 14 lipca 2005 r. w sprawie planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych (dalej PNK) dostęp do usługi Biura Numerów odbywa się poprzez wybranie numeru AUS o następującym schemacie: 118CDU. Jest to więc numeracja skrócona, która nie jest dostępna przez NDS Tele2. Dlatego Tele2 nie ma możliwości świadczenia tej usługi swoim abonentom przejętym w ramach usługi WLR, poprzez tzw. dostęp pośredni.

Po drugie, zgodnie z art. 66 ust. 2 nPt Tele2 jako dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych ma obowiązek świadczyć swoim abonentom usługę informacji o numerach telefonicznych, obejmującą co najmniej jego abonentów. Ponieważ w przypadku abonentów przejętych w ramach usługi WLR nie ma możliwości realizowania tego obowiązku bezpośrednio, Tele2 jest skazane na korzystanie z usług innego przedsiębiorcy. Wszystkie połączenia, które nie są realizowane w ramach CPS, w stosunku do abonentów Tele2 przejętych w ramach WLR będą realizowane przez TP w ramach jej sieci, tylko TP będzie mogła zapewnić realizację połączeń na numery 118CDU. W ramach ukształtowanej niniejszą decyzją usługi WLR, Tele2 będzie więc całkowicie uzależnione od TP w realizacji swojego ustawowego obowiązku wynikającego z art. 66 ust. 2 nPt.

Dlatego, na mocy kompetencji przyznanej art. 28 ust. 3 w zw. z art. 31 ust. 3 pkt 5 i 6 nPt, Prezes UKE uznał, że usługa Biura Numerów powinna być elementem usługi WLR w kształcie określonym niniejszą decyzją.

Po trzecie ustawodawca przewidział możliwość powierzenia świadczenia usługi Biura numerów innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu w art. 170 nPt. Oznacza to, że rozwiązanie przyjęte w niniejszej decyzji jest zgodne z zamysłem ustawodawcy.

Usługa Biura Numerów jest jedną z usług, które świadczone są „w ramach” abonamentu, jest ona składnikiem usługi WLR w krajach, które tę usługę wprowadziły. Jeżeli chodzi o projekt oferty komercyjnej TP, to w piśmie z dnia 20 lutego 2006 r. TP wyraźnie wskazała tę usługę jako jeden z elementów swojej oferty.

Kolejną kwestią są usługi poczty głosowej. W porównaniu do propozycji aneksu do umowy przedstawionej przez Tele2 niniejsza decyzja nie zawiera w katalogu usług wchodzących w skład WLR usługi poczty głosowej Tele2. Wynika to z faktu, że usługa poczty głosowej jest świadczona przez TP w ten sposób, że przy połączeniu z odpowiednim numerem AUS pojawia się zapowiedź słowna identyfikująca usługę poczty głosowej jako usługę świadczoną przez TP. Kampania reklamowa TP prowadzi także do tego, że numer

---

¹⁰ Jan Weber, Wholesale Line Rental – An Austrian Regulatory Perspective. Discussion paper submitted to the 15th Biennial ITS Conference, Berlin 2004, s. 16.

AUS, za pomocą którego można skorzystać z przedmiotowej usługi jest jednoznacznie kojarzony przez klientów jako numer TP. W konsekwencji świadczenie usługi poczty głosowej przez TP na rzecz Tele2 w ramach usługi WLR wymagałoby wprowadzenia szeregu zmian: zapowiedzi słownej i skojarzonego z tą usługą numeru AUS. Oznacza to, że TP miałyby obowiązek świadczenia zupełnie nowej usługi, której nie świadczy w ramach własnego przedsiębiorstwa. Dlatego Prezes UKE zdecydował o wyłączeniu usługi poczty głosowej z katalogu usług wchodzących w skład WLR.

Odnosząc się do ostatniej grupy, biorąc pod uwagę zakres oferty CPS Tele2, można wskazać szereg typów połączeń, które nie mogą być świadczone poprzez numer NDS Tele2. Za ich uwzględnieniem w ramach usługi WLR przemawiają te same argumenty, które odnoszą się do usług dodatkowych opisanych powyżej. Generalnie celem jest stworzenie możliwości uzupełnienia oferty Tele2 dotyczącej realizowania połączeń na zasadzie dostępu pośredniego (CS i CPS). Na szczególną uwagę zasługują w tym kontekście usługi połączeń na numery 0-20X, 0-30X, 0-40X, 0-70X i 0-80X, jako że w proces ich świadczenia zaangażowane są podmioty trzecie – dostawcy treści.

Swoje wątpliwości Prezes UKE przedstawił w trakcie postępowania, a dotyczyły one przede wszystkim relacji pomiędzy Tele2, TP i dostawcami treści.

Tele2 wyraziło swoje stanowisko w tym zakresie w trakcie rozprawy administracyjnej w dniu 10 listopada 2006 r. oraz w piśmie z dnia 15 września 2005 r., wskazując, że sposób świadczenia tych usług z wykorzystaniem WLR nie wprowadza żadnych zmian. Sposób zestawiania połączeń nie ulegnie zmianie w przypadku wykonywania ich przez abonenta przejętego w ramach usługi WLR. Jeśli chodzi o relacje pomiędzy podmiotami zaangażowanymi w realizację tego typu usług, należy stwierdzić, że wprowadzenie WLR nie będzie miało wpływu na relacje pomiędzy TP a dostawcami treści. TP będzie odpowiedzialna przed dostawcami treści za przekazywanie odpowiedniej opłaty wynikającej z zawartych umów. Ponieważ nie zmienia się sposób kierowania tych połączeń TP będzie posiadała wszelkie dane konieczne do ustalenia wysokości należnej opłaty. Jediną zmianą będzie w tym przypadku to, że o jej uiszczenie nie zwróci się wprost do abonenta, który skorzystał z usługi, a zwróci się do Tele2, gdyż tylko Tele2 będzie miało możliwość prawną wyegzekwowania odpowiedniej opłaty od abonenta. Ponieważ zobowiązanie Tele2 wobec TP nie jest uzależnione od ściągalności wierzytelności od użytkownika końcowego, Tele2 przejmie na siebie całkowicie ryzyko związane ze złymi długami i windykacją należności, co w zasadzie prowadzi do polepszenia sytuacji TP. Dodatkowo Tele2 wskazało w piśmie z dnia 15 września 2005 r., że docelowo zamierza świadczyć połączenia na wszystkie ww. numery z wykorzystaniem numeru NDS. Oznacza to, że Tele2 zakłada migrację od usługi hurtowej do usługi opartej na własnej infrastrukturze.

Przeciwnie stanowisko dotyczące zakresu usług wchodzących w skład WLR przedstawiła TP m in. w piśmie z dnia 20 lutego 2006 r. W piśmie tym TP zaprezentowała w ogólnym zarysie założenia do oferty komercyjnej WLR. TP twierdzi, że WLR powinien być traktowany jako usługa dodatkowa w stosunku do usługi CPS i dla tego powinien być ograniczony do usług: udostępniania i utrzymania łącza oraz tzw. usług centralowych. TP wskazała, że WLR nie obejmuje usług głosowych (z wyjątkiem połączeń na numery alarmowe i biura numerów). TP podniosła także, że na gruncie obowiązującego prawa jest zobowiązana do oferowania innym operatorom wyłącznie usług objętych katalogiem usług ruchowych zawartych w RIO.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że jak zostało to wyżej opisane, usługa WLR może występować w postaci usługi uzupełniającej usługę CPS. Jest ona wówczas możliwa w ramach połączenia sieci. Uzupełnienie usługi WLR nie może się jednak ograniczać do usług związanych z dostępem do łącza abonenckiego. Takie ograniczenie

spowodowałoby bowiem, że na gruncie usługi WLR i CPS nie było by możliwe stworzenie pełnej oferty konkurencyjnej w stosunku do oferty detalicznej TP, co podważa sens usługi WLR jako narzędzia uzupełniającego CPS i zwiększającego konkurencję na rynku dostępu do sieci.

Co do obowiązku świadczenia przez TP usług ruchowych, to należy wskazać, że zgodnie z interpretacją przepisów ustawowych odnoszących się do obowiązku łączenia sieci przedstawioną na wstępie uzasadnienia, TP jest zobowiązana zapewnić dostęp do usług, które świadczone są w połączonych sieciach – a więc także do usług ruchowych.

Kolejna kwestia, która została poruszona na rozprawie administracyjnej w dniu 10 lutego 2006 r. to technologia łączy abonenckich, które mogą być włączone do usługi WLR. W trakcie tej dyskusji TP nie przedstawiła wątpliwości co do tego, czy technologia ISDN powinna być włączona w zakres usługi WLR, ale podniosła kilka kwestii związanych z usługą ISDN.

Po pierwsze TP uznała, że powinna mieć możliwość odmówienia realizacji ISDN, ze względu na brak wyposażenia na centralach, które jest specjalnie przeznaczone dla celów realizacji usługi ISDN. Nie wszystkie centrale mają możliwość realizacji tej usługi.

Odnosząc się do powyższego, należy stwierdzić, że kwestia ta pojawiłaby się jedynie w momencie, gdyby w ramach WLR świadczona była usługa przyłączania do sieci. Usługa ta nie pojawi się jednak w modelu usługi WLR, który został zaakceptowany przez Prezesa UKE dla potrzeb niniejszego postępowania, ponieważ obejmuje ona użytkowników już przyłączonych, a zatem takich, którzy mają możliwość korzystania z ISDN.

Kolejną kwestią podniesioną przez TP była kwestia numerów NSN i DL oraz wiązek zgrupowanych w PBX. Dla TP nie jest jasne, czy w przypadku przejścia abonenta w ramach usługi WLR do Tele2, przejdzie tylko jeden numer, czy przechodzi tylko jedna wiązka zgrupowana w PBX.

Tele2 stwierdziło, że zakres przejścia abonenta powinien obejmować taki zakres usług jakie w danym momencie świadczy mu TP. Przejście powinno objąć taki zakres numerów, z jakiego korzystał abonent w TP.

W piśmie z dnia 20 lutego 2006 r. TP podniosła jeszcze kilka dodatkowych argumentów przemawiających za wyłączeniem usług ISDN z katalogu usług objętych WLR.

Wskazała, że istnieje systemowe rozwiązanie w ramach Zintegrowanego środowiska informatycznego TP zapewniające TP i innemu operatorowi identyfikację rodzaju dostarczanego dostępu (PSTN/ ISDN). Wynika to z faktu, że przydzielane numery dostępu (niezależnie od jego rodzaju) są przyznawane w ramach PNK. Oznacza to, że nie jest obecnie możliwe różnicowanie rozliczeń w opłatach abonamentowych za dany rodzaj dostępu, ponieważ przyznany numer nie jest wyróżnikiem identyfikacji danego rodzaju dostępu.

Należy stwierdzić, że TP oferuje w swojej ofercie detalicznej dwa rodzaje dostępu PSTN/ISDN na podstawie różnych planów taryfowych. Wystawiając fakturę dla abonenta TP musi różnicować opłaty w zależności od rodzaju dostępu. Ponadto TP musi umieć rozpoznać rodzaje dostępu w sytuacji, gdy abonent żąda uruchomienia usługi dodatkowej, która jest wspierana tylko przez system ISDN. Wobec powyższego Prezes UKE uznał twierdzenie TP za pozbawione podstaw.

Jeżeli chodzi o doświadczenia innych krajów UE, to warto wskazać przykład Danii.

W Danii ISDN2 jest objęty usługą powszechną. W ramach WLR świadczony jest także ISDN 30. W trakcie przejścia abonenta w ramach usługi WLR przechodzi cała subskrypcja, w takiej formie w jakiej była zawarta z Tele Danmark. Zgodnie z aneksem 3 do umowy ramowej TDC w zakresie WLR subskrypcja ta obejmuje:

- ustanowienie jednego lub większej liczby połączeń do ISDN,
- dostęp do usług ISDN,
- dostęp do usług dodatkowych,

Tele Danmark powinno przydzielić numery klientom dla każdego połączenia do ISDN.

Podobnie inne kraje członkowskie odnoszą się po prostu do samej subskrypcji, a nie do jej poszczególnych elementów. Oznacza to, że w ramach WLR przenoszona jest po prostu subskrypcja w takiej formie w jakiej była świadczona przez operatora zasiedziałego.

Generalnie w odniesieniu do usług ISDN należy stwierdzić, że nie we wszystkich krajach UE, które wdrożyły usługę WLR był on częścią tej usługi od samego początku. Tak np.: w Portugalii na podstawie doświadczeń związanych z implementacją WLR na liniach analogowych ANCOM podjął decyzję o rozszerzeniu rodzajów dostępu objętych WLR o dostęp ISDN i nakazał odpowiednie dostosowanie oferty ramowej.

Ofcom stwierdził, że włączenie dostępu ISDN do opisu usługi WLR jest konieczne ze względu na zapewnienie dostawcom usług możliwości konkurencyjności z BT Retail, zwłaszcza w zakresie rynku produktów skierowanych do klientów biznesowych. Jednak z powodu istniejących regulacji prawnych dotyczących ISDN Ofcom nie był w stanie nałożyć obowiązku na BT w tym zakresie. Nie oznacza to, że Ofcom uznał, że obszar ten nie wymaga interwencji regulacyjnej.

Zdaniem Prezesa UKE usługa WLR nie spełniłaby swojej roli uzupełnienia usługi CPS, gdyby nie mogła objąć wszystkich rodzajów dostępu. Ponadto Prezes UKE nie znalazł przekonujących argumentów (włącznie z argumentami przedstawianymi przez TP), które uzasadniłyby ograniczenie usługi WLR jedynie do dostępu PSTN.

Kolejna kwestia, która wymagała uregulowania to Usługa Podstawowa i Usługa Pełna. Zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 4 Prezes UKE wydając przedmiotowe rozstrzygnięcie wziął pod uwagę praktyczną możliwość wdrożenia rozwiązań dotyczących technicznych i ekonomicznych aspektów dostępu telekomunikacyjnego.

Doświadczenia innych państw członkowskich oraz materiał zgromadzony w trakcie postępowania dowodzi, że wdrożenie usługi WLR w jej pełnym zakresie wymaga zaimplementowania szeregu zmian w systemach informatycznych TP.

Prezes UKE stoi na stanowisku, że docelowo usługa WLR powinna być w jak największym stopniu zautomatyzowana. Takie stanowisko potwierdzają doświadczenia brytyjskie, gdzie w pierwszej fazie (tzw. WLR1) zaimplementowano usługę WLR nie przewidując automatyzacji procesów zwłaszcza związanych z zamawianiem usługi oraz obsługą reklamacji. WLR1 cieszył się jednak niewielkim zainteresowaniem. Dopiero faza druga (tzw. WLR2) wprowadziła pełną automatyzację procesów i pozwoliła na szersze wykorzystanie oferty WLR.

Prezes UKE stoi na stanowisku, że w pierwszej fazie usługa WLR powinna być tak skonstruowana, by w możliwie najmniejszym stopniu wymagała dokonywania zmian w systemach informatycznych TP, a jej implementacja była jak najmniej kosztowna.

Z materiału zgromadzonego w trakcie postępowania wynika, że możliwe do wprowadzenia zmiany dotyczące systemu informatycznego TP obejmą:

1. wydzielenie danych bilingowych dotyczących abonentów przejętych w ramach WLR z systemu bilingowego TP,
2. zaimplementowanie zmian umożliwiających sprawne przekazywanie informacji pomiędzy Tele2 i TP:
  - w zakresie reklamacji abonenckich,
  - w zakresie zamawiania usługi WLR dla danego abonenta,
  - w zakresie zamawiania usług dodatkowych dla danego abonenta

WLR.

Należy uznać, że dla ich wprowadzenia potrzebny jest odpowiedni czas i współpraca ze strony TP i Tele2. Taki cel dobrze realizuje podział WLR na pełny i podstawowy oraz wprowadzenie Decyzją odpowiednich zobowiązań organizacyjnych, polegających na ustanowieniu zespołu, zobowiązaniu do przedstawienia harmonogramu wdrażania Usługi Pełnej. Te zobowiązania organizacyjne mają na celu właściwe przygotowanie wdrożenia Usługi Pełnej.

WLR w zakresie podstawowym obejmuje usługi, które nie wymagają tworzenia szczegółowego bilingu ze strony TP. Nie wymagają też dokonania taryfikacji usług przez TP.

Nie bez znaczenia jest też zakres oferty komercyjnej przedstawiony przez TP w piśmie z dnia 20 lutego 2006 r. TP wskazuje, że usługa WLR powinna objąć jedynie usługi utrzymania łącza i tzw. usługi centralowe. Z pośród usług ruchowych TP wymienia połączenia na numery alarmowe i połączenia do biura numerów. W stosunku do zakresu usługi WLR podstawowego zakres ten nie obejmuje połączeń na numery 0-80X (połączenia bezpłatne), natomiast obejmuje takie usługi jak blokada prezentacji numeru, blokada połączeń anonimowych itd. Z porównania obu tych zakresów wynika, że ogólnie rzecz ujmując zakres usługi podstawowego WLR jest węższy od tego co proponuje TP. Wątpliwości mogą jedynie wzbudzić usługi połączeń na numery 0-80X. Należy jednak wyjaśnić, że są to połączenia bezpłatne, których realizacja od strony technicznej będzie przebiegała w ten sam sposób zarówno przed jak i po wprowadzeniu usługi WLR. Pod tym względem usługa połączeń na numery 0-80X zbliża się do usługi połączeń na numery alarmowe – którą to usługę TP chce włączyć w zakres oferty komercyjnej na WLR.

Dodatkowo w swoim piśmie z dnia 20 lutego 2006 r. TP wskazała, że pod warunkiem, że w ramach usługi WLR będzie zmuszona do przekazywania danych bilingowych dotyczących połączeń do Biura Numerów oraz na numery alarmowe, to zmiany systemowe po stronie systemu kolekcji zostaną ograniczone do niezbędnego minimum. Dalej TP podkreśla, że warunkiem zminimalizowania zmian w systemie kolekcji jest zachowanie określonego formatu CDR. Zdaniem Prezesa UKE format CDR przekazywany do Tele2 powinien być taki jak to zostało określone w niniejszej decyzji, ponieważ dane przekazane przez TP powinny być łatwo dostępne dla Tele2. Ponadto przeformatowanie danych CDR nie wymaga wprowadzenia zmian w samym systemie kolekcji – można zastosować system niezależny, który przepisze CDR wyciągnięte z systemu kolekcji do postaci określonej w niniejszej decyzji.

Z powyższego wynika, że usług WLR w zakresie podstawowym jest skonstruowana w sposób minimalistyczny, umożliwiającą Tele2 świadczenie jedynie podstawowego wachlarza usług swoim abonentom. Biorąc pod uwagę badanie TNS OBOP wykonane na zlecenie Prezesa URTiP, ok. 90% użytkowników sieci korzysta jedynie z podstawowego zestawu usług oferowanych przez operatorów telekomunikacyjnych, oznacza to, że na WLR podstawowy będzie wystarczający do stworzenia oferty, która ma szansę cieszyć się znacznym zainteresowaniem.

Jedynym problemem pojawiającym się w zakresie zaimplementowania usługi WLR jest kwestia dostępności usług aktywowanych przez abonenta poprzez wybranie odpowiedniego numeru. W przypadku Usługi Podstawowej pewien zakres usług (w tym usługi VAS¹¹ i PRS¹²) nie byłby świadczone przez TP na rzecz Tele2. Oznacza to, że usługi te powinny być blokowane dla abonenta WLR.

TP podnosiła w czasie postępowania, że z przyczyn technicznych nie jest w stanie wprowadzić odpowiednich blokad na wszystkich centralach.

Prezes UKE uznał, że nie można podzielić argumentów przedstawionych przez TP.

---

¹¹ VAS – value added services – usługi o wartości dodanej.

¹² PRS – premium rate services – usługi o podwyższonej opłacie.

Zgodnie z decyzją Prezesa UKE z dnia ..... TP została wyznaczona do świadczenia usługi powszechnej. Zgodnie z art. 81 ust. 2 nPt jest więc tzw. przedsiębiorcą wyznaczonym. Art. 93 ust. 3 nPt wskazuje, że przedsiębiorca wyznaczony ma obowiązek umożliwienia abonentom blokowania połączeń do określonych kategorii numerów lub usług. Oznacza to, że na TP ciąży obowiązek umożliwienia stosowania odpowiednich blokad wszystkim abonentom. Uznanie ww. argumentacji TP wskazującej na brak możliwości wprowadzenia WLR w zakresie podstawowym usankcjonowałoby de facto stan niezgodny z prawem.

Wobec powyższego Prezes UKE uznał, że najskuteczniejszą metodą będzie wprowadzenie Usługi WLR w dwóch etapach – na początek w zakresie Usługi Podstawowej a w następnej kolejności w zakresie pełnym.

Podsumowując kwestię katalogu usług wchodzących w skład usługi WLR należy jeszcze dodać, że przewidziany w niniejszej decyzji katalog jest katalogiem zamkniętym – inaczej niż to wynikało z wniosku Tele2. Wynika to faktu, że nie sposób w chwili obecnej przewidzieć jak będą wyglądały usługi świadczone przez TP w przyszłości, jak będzie wyglądała ich realizacja i jakie trudności mogą wynikać z faktu ujęcia ich w ramach usługi WLR. Dlatego Prezes UKE stwierdził, że ich wprowadzenie może w przyszłości wymagać ustalenia szczegółowych warunków ich świadczenia, a ustalenie to powinno być dokonane w formie umowy.

Kolejna kwestia, którą należało rozstrzygnąć, dotyczyła zasady niedyskryminacji.

Zgodnie z § 3 ust. 5 Decyzji TP jest zobowiązana do świadczenia usług określonych w Załączniku nr 3 i 4 do Decyzji na warunkach nie gorszych niż stosowane przez TP w stosunku do swoich abonentów.

Zasada niedyskryminacji wynika wprost z art. 221 ust. 1 pkt 4 lit. e nPt.

Jest to podstawowa zasada kształtująca sposób wykonywania usług wchodzących w skład usługi WLR. Ponieważ głównym celem WLR jest umożliwienie stworzenia oferty konkurencyjnej w stosunku do oferty detalicznej TP, parametry jakościowe oferowanych usług nie mogą być gorsze od usług oferowanych abonentom TP.

Kolejna kwestia, którą należało uregulować, to obowiązki Tele2 w stosunku do TP. Na szczególną uwagę zasługuje obowiązek przedstawiania prognoz do TP dotyczących ilości abonentów przejmowanych w ramach WLR. Ma on na celu umożliwienie TP racjonalnego gospodarowania zasobami.

Prezes UKE obowiązek przedstawienia prognoz ukształtował w ten sposób, że na początku współpracy Tele2 przekaze do TP prognozę o charakterze wstępnym. Następnie, w miarę przejmowania kolejnych abonentów będzie gromadzić doświadczenie i odpowiednie dane, po to, by najpóźniej po pół roku od komercyjnego uruchomienia usługi WLR przekazać TP wiążącą prognozę obejmującą kolejny kwartał. Następnie prognozy będą przekazywane w odstępach trzech miesięcy. Jeśli zamówienia składane przez Tele2 w znaczący sposób będą odbiegały od złożonych prognoz, TP nie będzie zobowiązana do realizacji zamówień „nadmiarowych”.

Kolejna kwestia to warunki i terminy podłączania abonenta. W rozstrzygnięciu Prezes UKE zasady te oparł w zasadniczej mierze na uregulowaniach zawartych w regulaminie świadczenia usług powszechnych TP. Wynika to z przyjęcia w stosunku do zasad świadczenia usług w ramach WLR zasady niedyskryminacji. W związku z powyższym Prezes UKE zobowiązał TP do uruchomienia usługi na rzecz Tele2 w terminie 14 dni od dnia otrzymania kopii pisemnego zamówienia abonenta Tele2.

Istotnym zagadnieniem, w świetle zagadnienia utrzymania ciągłości świadczenia usługi powszechnej (art. 28 ust. 1 pkt 8 nPt), jest kwestia rozwiązywania umów pomiędzy TP a abonentem.

Podstawą powinno być rozwiązywanie umów na zasadzie porozumienia stron, które mogłoby przyjąć postać porozumienia generalnego zawartego z Tele2. W ocenie Prezesa UKE to zagadnienie wykracza jednak poza zakres regulowanej tu usługi WLR, jako że dotyczy stosunków umownych pomiędzy abonentem a TP. Dlatego w Decyzji tej podano także dodatkowe terminy związane z tym, że być może do chwili uruchomienia usługi WLR trzeba będzie doliczyć jeszcze czas potrzebny na wypowiedzenie umowy abonenta z TP.

Oczywiście istotnym zagadnieniem są też ewentualne roszczenia jakie TP może mieć w stosunku do abonenta w związku z przedterminowym rozwiązaniem umowy. Prezes UKE stoi na stanowisku, że umowa międzyoperatorska nie powinna wyłączać odpowiedzialności odszkodowawczej wynikającej z przepisów ogólnych, z uwagi na fakt, iż mogłoby to pozbawić TP możliwości do rekompensaty przewidzianej w nPt.

Rozwiązanie umowy z TP powinno nastąpić w wyniku złożenia przez Tele2 odpowiedniego zamówienia, które powinno zawierać między innymi upoważnienie dla Tele2 do reprezentowania Abonenta w stosunkach z TP – pozwoli to na wprowadzenie procedury tzw. one-stop-shopping, która oznacza, że dla skorzystania z usług Tele2 Abonent będzie musiał zwrócić się jedynie do Tele2 i operator ten samodzielnie poprowadzi całą procedurę w imieniu Abonenta. Z punktu widzenia Abonenta znacznie upraszcza to korzystanie z usług i przejście z TP do Tele2. Ponadto zamówienie na usługę WLR powinno także zawierać zlecenie preselekcji na numer NDS Tele2. Taki zapis wynika z przyjętej w niniejszej Decyzji koncepcji usługi WLR – jako usługi uzupełniającej usługę CPS. Zgodnie z art. 72 ust. 1 nPt, usługa preselekcji i selekcji skonstruowana jest jako uprawnienie abonenta, które powinno być realizowane przez wszystkich dostawców usług zapewniających przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej operatora o znaczącej pozycji rynkowej. Oznacza to, że pomimo przejścia Abonenta w drodze usługi WLR nie można zablokować możliwości korzystania przez tego Abonenta z usługi preselekcji czy selekcji dostawcy usług innego niż Tele2. W trakcie rozprawy administracyjnej przeprowadzonej w dniu 10 lutego 2006 r., a także w piśmie z dnia 20 lutego 2006 r. TP wskazywała, że preselekcja dokonana na rzecz Tele2 powinna mieć charakter preselekcji twardej, tzn. uniemożliwić Abonentowi dalsze wybieranie usług innych niż Tele2 dostawców usług. TP uzasadniając swoje twierdzenie powołuje się na praktykę innych krajów, które wprowadziły WLR. Prezes UKE stwierdził, że uznanie argumentów TP prowadziłoby do naruszenia uprawnień Abonentów wynikających z nPt, dlatego do niniejszej Decyzji nie wprowadzono zapisów, które pozwoliłyby na ukształtowanie preselekcji na rzecz Tele2 jako preselekcji twardej.

Kolejna kwestia dotyczy zmiany miejsca lokalizacji.

W tej kwestii uwzględniając zasadę niedyskryminacji należy wskazać, że z uwagi na fakt, iż TP świadczy usługę zmiany lokalizacji przyłączenia do sieci dla swoich abonentów to taką samą usługę i w takich samych terminach powinna świadczyć ją w ramach WLR. Termin 21 dni na dokonanie zamiany lokalizacji wynika wprost z § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 8 marca 2005 r. w sprawie warunków korzystania z uprawnień przez abonentów publicznej sieci telefonicznej (Dz. U. Nr 46, poz. 438), który wskazuje, iż wniosek podlega rozpatrzeniu i zrealizowaniu w terminie 21 dni od dnia jego złożenia.

Kolejną kwestią jest przydział numeracji oraz zasady jej wykorzystywania. Tele2 proponuje, by abonent korzystający z usługi WLR miał także prawo do korzystania z uprawnień przysługujących mu na podstawie Pt i rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 8 marca 2005 r. w sprawie warunków korzystania z uprawnień przez abonentów publicznej sieci telefonicznej.

Tele2 przewidywała także udostępnienie numeru abonenckiego Tele2 w celu przyznania tego numeru przez Tele2 abonentowi Tele2. Tele2 zobowiązała się także do wstępnej analizy wniosku złożonego przez Abonenta Tele2 w momencie, gdy podstawą wniosku jest wykazanie, iż korzystanie z tego numeru jest uciążliwe.

W piśmie z dnia 8 lutego 2006 r. TP odnosząc się do zapisów rozdziału III „Przydział numeracji dla Abonenta”, stwierdziła, iż „TP zobowiązana jest do świadczenia usługi przeniesienia i zmiany numeru na zasadach określonych w art. 71 Pt oraz w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 8 marca 2005 r. w sprawie warunków korzystania z uprawnień przez abonentów publicznej sieci telefonicznej”.

Zdaniem Prezesa UKE, uprawnienia abonenta korzystającego z usługi WLR wynikające z przepisów nPt nie mogą być w żaden sposób ograniczone. Zgodnie z przyjętym przez Prezesa UKE kształtem usługi WLR, nie jest możliwe udostępnianie przez TP numeracji na rzecz Tele2 celem przyznania tego numeru przyłączonemu abonentowi.

Termin przewidziany w propozycji Tele2 jest zgodny z paragrafem 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 8 marca 2005 r. w sprawie warunków korzystania z uprawnień przez abonentów publicznej sieci telefonicznej, a także warunki odmowy i podstawy wniosku zgodne są z art. 69 i art. 70 nPt i odpowiednimi przepisami ww. rozporządzenia.

Tele2 jako podmiot właściwy dla abonenta korzystającego z usługi WLR winno być poinformowane odpowiednio wcześniej o zmianie numeru i terminie jego uruchomienia w celu powiadomienia o tych faktach abonenta. W związku z powyższym termin 3 dni roboczych jest odpowiedni i nie stanowi dla TP żadnego obciążenia.

Kolejną kwestią sporną były warunki udostępniania numeracji pomiędzy TP i Tele2.

W piśmie z dnia 8 lutego 2006 r. TP odniosła się do kwestii udostępniania numeracji stwierdzając, iż gospodarowanie numeracją pomiędzy operatorami odbywa się na podstawie przepisów nPt, a w szczególności na podstawie art. 128 nPt. Zdaniem TP szczególnego uregulowania wymaga kwestia przeniesienia numeru w ramach przejścia abonenta od innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do Tele2 w sytuacji w której abonent ma być przyłączony do sieci TP.

W paragrafie 8 pkt 4 brak jest, zdaniem TP określenia terminu poinformowania TP o rozwiązaniu umowy przez klienta Tele2 i o zwrocie numeru. Dla TP niejasne jest sformułowanie „może być zwrócony TP”. Brak jest też jasności dotyczącej rozwiązania umowy następującej w związku z przejściem abonenta.

Usługa WLR jako usługa dopełniająca CS i CPS, zdaniem Prezesa UKE nie powinna przewidywać konieczności zmiany numeru przez abonenta korzystającego z usługi WLR, gdyż nie ma tutaj do czynienia z żadnym fizycznym przeniesieniem numeru abonenta w sieci TP.

Ze względu na kształt usługi WLR jedyny możliwy przypadek, w którym TP będzie udostępniała na rzecz Tele2 numer abonencki wiąże się z przejściem abonenta. W sytuacji tej TP zobowiązana będzie do przekazania na rzecz Tele2 tego samego numeru abonenckiego, który był przyznany abonentowi w TP lub u poprzedniego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. W związku z tym nie ma potrzeby udostępniania przez TP pierwszego wolnego numeru abonenckiego dla danej strefy numeracyjnej, ani także przydzielać na rzecz Tele2 określonej puli numerów.

Numer udostępniony przez TP na rzecz Tele2 przyznawany jest wyłącznie na czas trwania umowy pomiędzy Tele2 i abonentem. Wraz z rozwiązaniem umowy Numer ten zostanie zwrócony TP.

Kolejna kwestia dotyczy przekazywanie danych bilingowych i rozliczeniowych.

Obserwując doświadczenia innych państw członkowskich, można zauważyć, iż w Irlandii ComReg stwierdził że Eircom posiada trzy cykle bilingowe w miesiącu. Każdy podmiot korzystający z WLR otrzymuje biling obejmujący dany cykl bilingowy i zawierający dane wszystkich klientów przejętych przez ten podmiot w ramach WLR. Każdy biling zawiera wszystkie opłaty odnoszące się do każdego klienta przejętego w ramach WLR. Biling zawiera informacje o hurtowych cenach dla wszystkich usług świadczonych przez Eircom.

Biling jest przesyłany drogą elektroniczną do klienta WLR.

W Wielkiej Brytanii Ofcom przewidział, że BT powinno dostarczać do dostawców usług CDR o odpowiedniej jakości (billable quality) codziennie. Biling codzienny obejmuje połączenia realizowane w ramach sieci BT. BT powinno wystawiać biling miesięczny zawierający opłaty za łącze abonenckie, usługi dodatkowe, oraz opłaty związane z transakcjami.

Dodatkowo BT, dla wszystkich połączeń realizowanych w ramach sieci BT, powinno dostarczać dostawcy usług uproszczone CDR co 4 godziny, w celu umożliwienia identyfikowania nadużyć.

W Danii Tele Danmark dostarcza informacje bilingowe w formie CDR w formacie i na nośniku, który może być odczytywany mechanicznie (forma elektroniczna). Biling powinien zawierać:

- CDR zawierające dane dotyczące ruchu i usług zależnych od ruchu generowanych w sieci Tele Danmark.
- rachunek za subskrypcję, usługi zawarte w subskrypcji oraz usługi specjalne świadczone dla klienta dostawcy usług.

CDR powinny być dostarczane:

- w przeciągu 24 godzin po zakończeniu połączenia, dla normalnych CDR
- w przeciągu 72 godzin dla usług obsługiwanych ręcznie,
- w przeciągu 72 godzin od otrzymania przez Tele Danmark CDR dla połączeń których CDR otrzymywane są od podmiotów trzecich.

W niniejszym rozstrzygnięciu, Prezes UKE, uzależnił kształt oraz czas przekazywania bilingu od zakresu usługi WLR.

W zakresie WLR podstawowego, usługa w kształcie podstawowym ma być na tyle prosta w obsłudze ze strony TP aby jej implementacja mogła przebiegać szybko i nie pociągać za sobą znacznych kosztów.

Biorąc pod uwagę zakres usług oferowanych w ramach podstawowego WLR, nie ma wśród nich usług związanych z ruchem telekomunikacyjnym. Oznacza to, że ilość danych potrzebnych do zgromadzenia i przekazania do Tele2 będzie ograniczona. Nie powinno być także problemów z wyceną rekordów związanych z takimi usługami jak połączenia alarmowe (usługa bezpłatna), usługa biura numerów, połączenia na numery 0-800x. Dlatego Prezes UKE uznał, że biling przekazywany przez TP nie będzie zawierał wyceny rekordów, a będzie to CDR pobrany z systemu kolekcji w ramach systemu bilingowego TP.

Należy podkreślić, że w trakcie rozprawy administracyjnej z dnia 10 lutego 2006 r. TP stwierdziła, że najkorzystniej byłoby pobierać dane z systemu bilingowego właśnie na etapie kolekcji. Zastosowanie takiego rozwiązania pozwoli ograniczyć problemy związane z implementacją, jedynie do zagadnienia wyodrębnienia abonentów WLR z puli użytkowników końcowych obsługiwanych przez TP.

W trakcie postępowania TP wielokrotnie podnosiła, że nie widzi technicznej możliwości dokonania ww. rozróżnienia.

Zdaniem Prezesa UKE, takie stwierdzenie nie wydaje się uzasadnione z następujących powodów.

1. TP opracowuje ofertę komercyjną WLR. Jeżeli TP przygotowuje się do świadczenia WLR na zasadach komercyjnych, to podstawowym zagadnieniem z jakim musiała się zmierzyć jest wyodrębnienie abonentów WLR.

2. TP musi odróżniać abonentów posiadających różne plany taryfowe. Jest to konieczne do dokonania odpowiedniej wyceny usług im świadczonych.

TP uważa, że problemem dla systemów informatycznych TP, może się okazać fakt, że abonent przejęty w ramach WLR przestaje być abonentem TP. Z informacji przekazanych przez TP wynika, że system rozliczeniowy, pobiera z systemu kolekcji tylko dane abonentów TP. W podstawowej wersji WLR problem ten się nie pojawi, ponieważ dane przekazywane do Tele2 nie będą taryfikowane, a będą pobierane zanim zostaną przekazane do systemu rozliczeniowego.

Prezes UKE nie twierdzi, że realizacja ww. procesu nie pociągnie za sobą zmian w systemach informatycznych TP, jednak uważa, że ich zakres będzie znacząco ograniczony. Oznacza to, że ich wprowadzenie nie będzie wymagało długiego czasu (zwłaszcza, że TP przygotowuje się już do oferowania WLR na zasadach oferty komercyjnej) ani nie pociągnie za sobą znaczących kosztów.

Przy Usłudze Pełnej, usługa WLR będzie wymagała wprowadzenia szeregu zmian w systemach informatycznych TP i co do tego zgodni byli wszyscy uczestnicy postępowania. W zakresie bilingu zadaniem Prezesa UKE było określenie jakiego rodzaju dane powinny znaleźć się w bilingu przekazywanym do Tele2, jaka powinna być częstotliwość przekazywania tych danych oraz jakiego rodzaju zmiany powinna dokonać TP, by móc sprostać tak określonym wymaganiom.

W związku z powyższym Prezes UKE ustalił, iż TP będzie przekazywała codziennie dane umożliwiające Tele2 rozliczenie usług z Abonentami Tele2. Dane te będą przekazywane w formie elektronicznej w postaci bilingu z wyodrębnieniem każdego Abonenta Tele2. Czas jaki może upłynąć od momentu powstania ostatniego rekordu ujętego w bilingu do czasu przekazania bilingu dziennego dla Tele2 nie powinien przekraczać 24 godzin. Wynika to z faktu, że dane starsze nie będą pozwalały Tele2 na skuteczne przeciwdziałanie mogącym pojawić się nadużyciom i nie pozwolą Abonentom Tele2 na skuteczne kontrolowanie wydatków. Zgodnie z pismem z dnia 20 lutego 2006 r. TP wskazała, że czas potrzebny do przygotowania danych z central i platform usługowych do pobrania przez system rozliczeniowy wynosi ok. 12 godzin. Następnie wycena CDR trwa od kilkunastu do kilkudziesięciu godzin. Prezes UKE uznał, biorąc pod uwagę doświadczenia innych krajów członkowskich i dane przekazane przez TP, że okres 24 godzin jest okresem wystarczającym do sporządzenia odpowiedniego bilingu dla Tele2.

Kolejna kwestia dotyczy rodzaju danych przekazywanych w bilingu.

Zgodnie ze stanowiskiem przekazanym przez Tele2 w postępowaniu, biling powinien obejmować usługi, które nie są świadczone przez NDS.

W rozstrzygnięciu Prezes UKE przyjął, że powinny być to dane, które umożliwią wystawienie faktury przez Tele2 abonentowi przejętemu w ramach WLR. Biling powinien zawierać dane umożliwiające zidentyfikowanie abonenta oraz dane o usługach, z których abonent skorzystał.

W odniesieniu do usług ruchowych dane powinny zawierać datę i czas wykonania usługi, a także czas jej trwania.

Istotne jest, by dane zawarte w bilingu dziennym zawierały wszystkie zdarzenia faktyczne (połączeni, a zamówione usługi), które wystąpiły w okresie na który opiewa biling (kompletność bilingu) oraz to, żeby czas pomiędzy zrealizowaniem danej usługi a ujęciem jej w bilingu był jak najmniejszy (ten ostatni parametr może być mierzony poprzez czas jaki

upłynął od daty (godziny) ostatniego zdarzenia ujętego w bilingu, a datą (godziną) wystawienia bilingu.¹³

Dane te powinny być otaryfikowane zgodnie z cennikiem detalicznym TP oraz powinna być wskazana cena usługi po zastosowaniu upustu udzielonego Tele2.

Format CDR powinien być zunifikowany przez TP do postaci określonej w Decyzji i przekazany do Tele2 dwoma drogami – poprzez umieszczenie go na zabezpieczonym serwerze ftp dedykowanym dla Tele2 i przesłanie do Tele2 danych bilingowych zapisanych na CD-rom. W toku procesu wdrażania pełnego zakresu usługi WLR powinien zostać ustalony format pliku, w jakim zapisane będą dane bilingowe. Chodzi przede wszystkim o to, by Tele2 mogło w łatwy sposób edytować dane zawarte w pliku i wprowadzać je do swojego systemu rozliczeniowego. W tym zakresie przykładem może być rozwiązanie zastosowane w przypadku usługi SB-WLR zaimplementowanej w Irlandii. Dane bilingowe są zapisywane w postaci pliku tekstowego kodowanego w ASCII, jako separatory powinny być używane przecinki. Plik powinien zawierać 14 tabel odpowiednio oznaczonych i sformatowanych. Prezes UKE uznał, że tak szczegółowe rozwiązania możliwe są do wypracowania jedynie w ramach bieżącej współpracy stron przy wdrażaniu usługi WLR.

Proces przygotowania danych bilingowych powinien przebiegać w sposób następujący:

- Abonenci Tele2 korzystają z usług, które nie mogą być realizowane przez Tele2 na zasadzie dostępu pośredniego,
- TP wytwarza dane bilingowe o połączeniach wykonanych przez Abonentów Tele2, oraz o aktywnych usługach, z których ten abonent korzysta, a które nie są rozliczane w formie opłat za ruch,
- TP sortuje dane bilingowe z podziałem na numery poszczególnych abonentów,
- TP przekazuje do Tele2 otaryfikowane dane bilingowe, które Tele2 wykorzysta do sporządzenia faktury dla Abonenta Tele2 (dane bilingowe powinny być otaryfikowane przy zastosowaniu stawek wynikających z załącznika nr 3 i 4 do Decyzji),
- Tele2 na podstawie danych bilingowych wystawia faktury Abonentom Tele2.

TP będzie także zobowiązana do przekazywania w ramach pełnego zakresu usługi WLR bilingu miesięcznego, który będzie stanowił podstawę do rozliczeń między Tele2 a TP.

TP w piśmie z dnia 20 lutego 2006 r. wskazała, że dane dotyczące ruchu są gromadzone w systemie kolekcji bilingu i przekazywane do systemu rozliczeniowego na 3 dzień miesiąca.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UKE uznał, że zobowiązanie TP do przekazywania bilingu miesięcznego w ciągu 4 dni roboczych, po zakończeniu miesiąca kalendarzowego pozwoli na zminimalizowanie koniecznych zmian w systemach TP.

Przykładowo eircom wystawia biling miesięczny w ciągu trzech dni po zakończeniu cyklu rozliczeniowego.

Prezes UKE uznał, że przekazywanie danych bilingowych powinno następować codziennie. Jest to przede wszystkim związane z koniecznością zapewnienia Tele2 możliwości skutecznego zarządzania abonentem, a zwłaszcza przeciwdziałaniu nadużyciom.

---

¹³ Podobne cele sformułował Ofcom w dokumencie WLR, Oftel's conclusions – statement z 11 marca 2003 r. str. 58 in.

Kompletność danych zawartych w bilingu dziennym oraz częstotliwość ich przekazywania powinny pozwolić Tele2 na udzielanie informacji Abonentom Tele2 o wysokości rachunku i o usługach przez nich zrealizowanych – w trakcie okresu rozliczeniowego.

Codziennie przekazywanie bilingu nie jest w tym kontekście wymaganiem wygórowanym, skoro znane są przykłady nakładania na operatora zasiedziałego obowiązku przekazywania danych kilkakrotnie w ciągu dnia (UK).

Biling powinien być sporządzany w formie elektronicznej i zapisywany na nośniku elektronicznym oraz udostępniany na dedykowanym serwerze ftp.

Należy zaznaczyć, że ustalenie wszystkich szczegółów związanych z przygotowaniem bilingu szczegółowego powinno nastąpić w drodze współpracy operacyjnej stron. Ponieważ w ramach usługi WLR mają być przekazywane CDR już otaryfikowane, zmianie w stosunku do WLR podstawowego ulegnie miejsce wydzielenia strumienia danych dla Tele2. Wydaje się, że powinno to następować po przepuszczeniu danych z systemu kolekcji przez system rozliczeniowy.

Podstawowym problemem podnoszonym przez TP jest to, że system ten pobiera z systemu kolektora jedynie dane abonentów TP, a więc podmiotów mających zawarte z TP umowy. Przejęcie abonenta w ramach WLR powoduje rozwiązanie umowy z TP.

Zdaniem Prezesa UKE oznacza to wprowadzenie zmian nie w zakresie dokonywania rozliczeń, a jedynie w zakresie raportowania, czyli w zakresie systemu księgowego TP.

W znaczeniu funkcjonalnym, pomimo zerwania więzi umownej z TP, abonent będzie nadal przez nią obsługiwany. Rozdzielenie strumienia danych powinno więc nastąpić na etapie, w którym TP generuje dane dotyczące liczby abonentów, przychodów itd., a nie na etapie obróbki danych z central.

Prezes UKE stoi na stanowisku, że najprostszą metodą wprowadzenia odpowiednich zmian byłoby potraktowanie WLR jako odrębnego planu taryfowego. Pozwoliłoby to na przeprowadzenie pełnej taryfikacji danych z central zgodnie ze stawkami opisanymi w niniejszej Decyzji i łatwe oddzielenie abonentów WLR od reszty abonentów obsługiwanych przez TP. Zmiana konieczna do wprowadzenia polegałaby jedynie na tym, że systemy dokonujące raportowania nie powinny raportować abonentów WLR jako abonentów TP.

Można także wskazać podobne rozwiązanie, które zobowiązany jest stosować eircom. Do obsługi usługi WLR eircom stosuje tzw. „Major Accounts” - są to konta standardowo wykorzystywane do obsługi największych klientów eircom. W przypadku WLR, każdy podmiot korzystający z tej usługi ma swoje oddzielne konto. Do obsługi podmiotów korzystających z WLR wykorzystywane są procesy służące do obsługi głównych (biznesowych) klientów detalicznych eircom.

W stosunku do przedstawionego powyżej stanowiska dot. zmian koniecznych do wprowadzenia w środowisku informatycznym TP przedstawiła szereg zarzutów.

Można je podsumować w sposób następujący:

- TP nie jest w chwili obecnej gotowa, od strony technicznej, do świadczenia usługi WLR.

- Środowisko Informatyczne TP jest środowiskiem zintegrowanym, co oznacza, że wprowadzenie jakichkolwiek zmian jest związane z koniecznością wdrożenia całej procedury zmian i zweryfikowania, jak poszczególne zmiany wpływają na funkcjonowanie całego systemu.

W odniesieniu do powyższych zarzutów Prezes UKE stwierdził, że biorąc pod uwagę doświadczenia innych państw członkowskich UE, które wprowadziły usługę WLR, żaden z operatorów SMP nie był przygotowany do jej świadczenia, a mimo to implementował ją z sukcesem. Prezes UKE zdaje sobie sprawę, że konieczne są zmiany w środowisku informatycznym TP. Ponieważ jednak TP stale wprowadza nowe usługi i produkty, proces implementacji zmian do systemów informatycznych powinien być przez TP już dobrze opracowany.

Konkludując, argumenty przedstawione przez TP mogą być jedynie brane pod uwagę w odniesieniu do czasu potrzebnego do implementacji usługi – co zostanie omówione w dalszej części uzasadnienia.

Kolejna kwestia sporna dotyczyła reklamacji abonenckich.

W piśmie z dnia 6 lutego 2006 r. Tele2 przedstawiło procedurę reklamacyjną dotyczącą reklamacji abonenckiej.

Zdaniem Tele2 szereg reklamacji może dotyczyć kwestii, które ze względu na brak dostępu do infrastruktury TP, nie mogą być rozpatrywane przez Tele2, bez współpracy z TP. Ze względu na potrzebę korzystania z pomocy TP konieczne jest określenie jednoznacznych terminów ze względu na termin wyznaczony w nPt do rozpatrzenia reklamacji. Tele2 określiła te terminy odpowiednio na 5 dni od wpłynięcia wniosku lub 10 dni w przypadku trudności z rozpatrzeniem wniosku.

Tele2 wskazuje, iż wydłużenie tych terminów może spowodować sytuacje, w których Tele2 nie będzie w stanie dla części reklamacji zrealizować ustawowych terminów z powodów pozostających poza kontrolą Tele2. Tele2 przewidziała także odpowiedzialność TP w momencie, w którym na skutek okoliczności za które TP ponosi odpowiedzialność nie zostanie rozpatrzona reklamacja abonencka w terminie. Tele2 podkreśla, iż od strony proceduralnej rozpatrzenie reklamacji, przygotowanie odpowiedzi i kontakt z abonentem w całości odpowiedzialność ponosi Tele2, a abonent ma tylko i wyłącznie jeden punkt kontaktu i w żaden sposób nie kontaktuje się z TP. Docelową formą współpracy w momencie wdrożenia usługi Pełnej WLR, zdaniem Tele2 powinien być zintegrowany system Tele2 i TP w zakresie obsługi klientów lub dostępu do takiego systemu.

Tele2 podaje przykład Szwecji, gdzie pracownicy Tele2 wpisują zgłoszenia do systemu ewidencji zgłoszeń Tele2 i analogicznego systemu Teli. Rozwiązanie takie wymaga kilkumiesięcznych prac przygotowawczych. Na czas wdrożenia usługi Podstawowej WLR, Tele2 przewiduje proces opierający się na obiegu dokumentacji e-mailowej i papierowej.

Tele2 zastrzega sobie prawo do utrzymania tego systemu w momencie nie wdrożenia w terminie odpowiedniego systemu przez TP.

Stanowisko Tele2 zostało podtrzymane na rozprawie administracyjnej z dnia 10 lutego 2006 r. W piśmie z dnia 22 lutego 2006 r. Tele2 zakwestionowała twierdzenie TP, iż termin 5 i 10 dni jest zbyt krótki by móc rozpatrzeć wniosek zawierający reklamacje abonencką. Jako dowód przedstawiła projekt zapisów proponowanych przez TP w umowach dotyczących współpracy przy świadczeniu usług audioteksowych, gdzie termin odpowiedzi ze strony współpracującego operatora wynosi 7 dni. Prezes UKE wziął jednak pod uwagę fakt, że zakres spraw związanych z rozpatrywaniem reklamacji w przypadku WLR będzie większy niż w przypadku jedynie usług audioteksowych, dlatego postanowił wydłużyć terminy zaproponowane przez Tele2 odpowiednio do 7 i 12 dni. Z zapisów decyzji wynika, że podstawowym terminem udzielania odpowiedzi na reklamację Tele2 będzie 7 dni. Dla porównania zgodnie z § 14 ust. 1 regulaminu świadczenia telekomunikacyjnych usług

powszechnych przez Telekomunikację Polską S.A.¹⁴, podstawowym terminem rozpatrzenia reklamacji jest termin 14 dniowy. Przy czym termin ten liczony jest od dnia wniesienia reklamacji przez abonenta i dotyczy wszelkich możliwych zagadnień związanych z świadczeniem usług telekomunikacyjnych przez TP. W przypadku reklamacji wnoszonych przez Tele2 zakres spraw będzie węższy niż w przypadku usługi powszechnej a informacja przekazana przez Tele2 będzie już odpowiednio opracowana (odebrana od abonenta). Tele2 w trakcie postępowania, także w trakcie rozprawy z dnia 10 lutego 2006 r. podkreślało, że do TP przekazywane będą jedynie te reklamacje, których Tele2 nie jest w stanie rozpatrzyć sama. Oznacza to, że do Tele2 nie należy w tym kontekście stosować analogii z abonentem TP a raczej z pionem obsługi klienta TP, który generuje wiadomość do innych służb w strukturze TP. Wobec powyższego Prezes UKE uznał, że rozpatrzenie reklamacji wniesionej przez Tele2 będzie trwało odpowiednio krócej. Ponadto, Decyzja przewiduje, że w przypadku szczególnie skomplikowanego stanu faktycznego związanego z rozpatrywaniem reklamacji TP będzie mogła przedłużyć podstawowy termin do 12 dni – co jest terminem dłuższym niż termin 10 dni wnioskowany przez TP w piśmie z dnia 21 lutego 2006 r.

TP w piśmie z dnia 8 lutego 2006 r. przedstawiła swoje stanowisko odnośnie reklamacji w którym podnosi kwestię podmiotu, który ostatecznie decyduje o sposobie załatwienia reklamacji. Zdaniem TP całą odpowiedzialność za rozpatrzenie reklamacji powinna ponosić Tele2. Zdaniem TP, Tele2 powinna ponosić odpowiedzialność finansową za przekazanie do TP reklamacji bezzasadnych. Wg TP należałoby także ustalić format informacji przesłanej przez Tele2 do TP. Nie do zaakceptowania przez TP jest sytuacja, w której TP będzie miała tylko 5 lub 10 dni na rozpatrzenie wniosku. Według TP należy ustalić sposoby zabezpieczenia przesyłania danych.

Podczas rozprawy administracyjnej przeprowadzonej w dniu 10 lutego 2006 r. TP podtrzymała stanowisko w którym powinny być określone inne terminy niż te przedstawione przez Tele2. Zdaniem TP by móc dotrzymać terminów, konieczna jest automatyzacja procesu reklamacyjnego.

W piśmie z dnia 21 lutego 2006 r. TP podkreśliła, iż dostawca usługi WLR powinien ponosić koszty w związku z rozpatrywaniem reklamacji niezasadnie zgłoszonych do TP.

Zdaniem Prezesa UKE podstawą rozpatrywania reklamacji jest art. 106 nPt, który nakłada na dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych obowiązek rozpatrzenia reklamacji usługi telekomunikacyjnej. Ust. 2 ww. artykułu wskazuje na termin do rozpatrzenia reklamacji. Jest to termin 30 dniowy. Po upływie 30 dni przyjmuję się, iż reklamacja została uwzględniona. Określenie górnej granicy terminu rozpatrzenia reklamacji ma na celu m.in. ochronę praw abonenta. Abonent korzystający z usługi WLR posiada takie same prawa do rozpatrzenia reklamacji jak każdy inny abonent. Obowiązek rozpatrzenia reklamacji w określonym ustawowo terminie ma Tele2 jako podmiot świadczący usługę abonentowi. Zdaniem Prezesa UKE Tele2 powinno być też, jedynym podmiotem rozpatrującym reklamacje dla abonenta korzystającego z usługi WLR. Także wszelkie działania związane z reklamacją jak ponoszenie kosztów rozpatrzenia reklamacji, decyzje dotyczące reklamacji, obowiązek udzielenia odpowiedzi czy też działania korygujące fakturę wykonywać będzie Tele2. Natomiast w zakresie, w którym Tele2 nie jest w stanie rozpatrzyć reklamacji ze względu na brak dostępu do infrastruktury potrzebna jest współpraca z TP. Podstawą takiej współpracy powinien być wniosek Tele2 o dokonanie sprawdzenia infrastruktury, zbadania działalności stron trzecich zaangażowanych w realizację reklamowanej usługi a także udzielenia informacji o wyniku badań. Termin do realizacji tych zadań powinien wynosić odpowiednio 7 dni i 12 dni w momencie problemów związanych z realizacją wniosku Tele2. Termin 5 i 10 dni jest terminem zbyt krótkim dla TP do

---

¹⁴ Regulamin świadczenia telekomunikacyjnych usług powszechnych przez Telekomunikację Polską S.A. stanowi załącznik do uchwały nr 13/03 Zarządu TP S.A. z dnia 28.01.2003 r.

rozpatrzenia wniosku Tele2 dotyczącego rozpatrzenia reklamacji. Termin 7 dniowy został ustalony przez Prezesa UKE na podstawie projektów umów zawieranych między TP a operatorami, gdzie TP wymaga odpowiedzi w terminie 7 dni. Analogicznie zwiększeniu do 12 dni ulega termin 10 dniowy.

Zdaniem Prezesa UKE, koszt rozpatrywania reklamacji przez TP, w tym koszt bezzasadnych wezwań stanowi koszt specyficzny świadczenia usługi WLR.

Dla wdrożenia Usługi Podstawowej WLR system przesyłania wniosków Tele2 a następnie odpowiedzi TP nie powinien pociągać za sobą zmian i poniesienia kosztów w systemie rozpatrywania reklamacji w TP. Prezes UKE wziął w tym przypadku pod uwagę zakres usług wchodzących w skład usługi Pełnego WLR i stwierdził, że w zasadzie jedynie usługi biura numerów czy połączeń na numery alarmowe czy 0-80X mogą w niewielkim zakresie powodować konieczność rozpatrywania reklamacji przez TP. Dlatego też uznał, że dla Usługi Podstawowej WLR wystarczający jest system zaproponowany przez Tele2. Jednakże dla wprowadzenia Usługi Pełnej system zaproponowany przez Tele2 jako przejściowy nie może stanowić systemu docelowego. Systemem docelowym jest system, w którym pracownicy Tele2 będą mogli zgłaszać wnioski o realizację reklamacji w czasie rzeczywistym, tak jak teraz może to czynić pracownik TP względem abonenta TP. System ten powinien być wprowadzony wraz z implementacją usługi Pełnej WLR.

Kolejną kwestią związaną z rozpatrywaniem reklamacji abonenckich jest usuwanie awarii i usterek. W tym zakresie zrealizowanie reklamacji abonenckiej może być wykonane jedynie przez TP, która posiada możliwość zdiagnozowania usterki oraz dostęp do sieci umożliwiający jej usunięcie. Usuwanie awarii oznacza, że pracownicy TP lub podmioty świadczące usługi na rzecz TP będą miały bezpośredni kontakt z Abonentem Tele2. W związku z tym Tele2 w trakcie rozprawy administracyjnej przeprowadzonej w dniu 10 lutego 2006 r. a także w samym projekcie aneksu przedstawionym w dniu 9 lutego 2006 r. zaproponowało, by pracownicy TP lub kontrahenci TP w trakcie wykonywania usługi usuwania usterki u Abonenta Tele2 nie byli oznakowani znakami firmowymi TP oraz by nie prowadzili działań sprzedażowych usług TP. TP wskazywała, m in. w piśmie z dnia 20 lutego 2006 r., że tzw. wizualizacja partnerów technicznych została szczegółowo uregulowana w odrębnych umowach, zawartych z tymi parterami i nie może być zmieniona w umowie o połączeniu sieci z Tele2. Prezes UKE stwierdził, że nie ma konieczności dokonywania zmian w sposobie oznaczania pracowników usuwających usterki, ze względu na to, że usługi monterskie i usuwanie usterek mogą świadczyć różne firmy, nie necessarily służby utrzymaniowe operatora i ich oznaczenie może być różne. Można sobie wyobrazić sytuację, że usługi monterskie na rzecz np.: Netia S.A. będzie świadczyć TP po przez swoich pracowników i w tym zakresie powinna panować pełna swoboda. Istotniejsze jest natomiast to, czy pracownicy usuwający usterkę będą prowadzili działania sprzedażowe usług TP. Gdyby do takich działań dopuścić, okazałoby się, że Tele2 w ramach opłaty za WLR niejako współfinansuje kampanię reklamową TP skierowaną bezpośrednio do Abonentów Tele2.

Kolejną kwestią sporną było udostępnianie urządzeń

Tele2 w swoim projekcie aneksu przewiduje, iż za opłatą uwzględniającą upust wynikający z usługi WLR będzie mogła korzystać z urządzeń umożliwiających przyłączenie abonenta, stanowiących własność TP.

W piśmie z dnia 21 lutego 2006r. TP odnosząc się do cyfrowego dostępu ISDN stwierdziła, iż z chwilą zawarcia przez dotychczasowego abonenta TP umowy z przedsiębiorcą korzystającym z WLR, TP zgodnie umową powinna zdemontować zakończenie NT. Przedsiębiorca oferujący WLR powinien zainstalować klientowi swoje zakończenie Sieciowe NT1.

Zdaniem Prezesa UKE usługa WLR ma na celu uzupełnienie usług oferowanych przez Tele2 co wiąże się z koniecznością udostępnienia urządzeń służących do podłączania abonenta. Jednakże nie można pominąć kwestii, że w chwili obecnej TP związana jest z dostawcami sprzętu pewnymi umowami, które mogą wpłynąć na możliwość udostępniania tego sprzętu podmiotom trzecim.

W krajach członkowskich urządzenia końcowe nie podlegają zwrotowi ani fizycznemu demontażowi (przykład Anacom). Udostępnianie tych urządzeń odbywa się na zasadzie dzierżawy lub odpłatnego udostępnienia. Korzystanie z urządzeń końcowych TP przez abonentów Tele2 korzystających z usługi WLR nie może prowadzić do naruszeń umów zawartych pomiędzy TP a dostawcami urządzeń.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UKE uznał, że najsluszniejszym rozwiązaniem powinno być umożliwienie Tele2 instalowania swoich urządzeń. Zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 5 lit. a Prezes UKE wziął pod uwagę konieczność zapewnienia integralności sieci TP i wynikającą stąd konieczność zapewnienia, by urządzenia montowane przez Tele2 były kompatybilne z siecią telekomunikacyjną TP.

Kompatybilność ta może być zapewniona w dwojaki sposób:

- TP przekaze do Tele2 listę urządzeń, które mogą być przyłączane do sieci TP,
- TP przekaze do Tele2 odpowiednie wymagania techniczne, które pozwolą na wykonanie testów kompatybilnościowych urządzeń, które nie znajdują się na liście TP.

Powyższe rozwiązanie z jednej strony pozwoli ochronić sieć TP przed zakłóceniami, z drugiej strony pozwoli Tele2 na większą elastyczność w wybieraniu dostawców przedmiotowych urządzeń.

Kolejną kwestią sporną jest wysokość opłat związanych z realizacją usługi WLR i innych usług objętych niniejszą decyzją.

Na wstępie należy wskazać, że niniejsza decyzja ustala kilka rodzajów opłat związanych ze świadczeniem usługi WLR.

Podstawowy rodzaj opłat obejmuje opłaty za ustanowienie usługi WLR, usługi utrzymania łącza oraz usługi dodatkowe, które świadczone są w ramach opłaty abonamentowej.

Kolejnym rodzajem opłat są opłaty związane z usługami ruchowymi, czyli realizacją przez TP połączeń, które nie mogą być realizowane w ramach CPS.

Jako usługi związane ze świadczeniem usługi WLR w kształcie opisanym w niniejszej decyzji świadczone są usługi udostępniania numeracji.

Każdy z rodzajów opłat wymienionych powyżej wymaga odrębnego omówienia.

1. Opłata związana z ustanowieniem usługi WLR oraz z utrzymaniem łącza abonentkiego (opłata abonamentowa).

Jak wskazano na wstępie uzasadnienia, w kształcie określonym w niniejszej decyzji WLR jest usługą mieszczącą się w ramach obowiązku łączenia sieci telekomunikacyjnych, dla ustalenia opłat z nią związanych powinien być brany pod uwagę reżim prawny odnoszący się do połączenia sieci. W tym zakresie kluczowe znaczenie ma art. 221 ust. 1 pkt 4 lit. h nPt, który wskazuje, że w zakresie połączenia sieci operator o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług na krajowym rynku połączeń międzyoperatorskich, w tym połączeń wewnątrz sieciowych jest obowiązany do wykonywania obowiązków, o których

mowa w art. 39 nPt – w zakresie połączenia sieci. Art. 39 przewiduje obowiązek kalkulacji uzasadnionych kosztów, oraz stosowania opłat z tytułu połączenia sieci, uwzględniających zwrot uzasadnionych kosztów. W przypadku braku możliwości ustalenia kosztów zgodnie z obowiązkiem nałożonym w art. 39 Prezes UKE może w drodze decyzji nałożyć obowiązek odpowiedniego dostosowania opłat, uwzględniając wysokość opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych.

Przytoczony powyżej przepis wskazuje, że w pierwszej kolejności opłaty związane z połączeniem sieci powinny być ustalane na podstawie uzasadnionych kosztów. Zgodnie z brzmieniem art. 39 nPt za uzasadnione należy uznać tylko te koszty, które zostały odpowiednio ustalone (skalkulowane) przy zastosowaniu metody kalkulacji zawartej w opisie i instrukcji kalkulacji kosztów zatwierdzonej przez Prezesa UKE. Skalkulowane na podstawie ww. metody koszty powinny przejść pozytywnie przez weryfikację opisaną w art. 39 ust. 3. W przeciwnym razie nie można uznać, że kalkulacja została przeprowadzona w sposób prawidłowy i koszty rzeczywiście zostały odpowiednio obliczone i alokowane do poszczególnych usług. Badanie przeprowadzone przez niezależnego audytora wskazało, że nie sposób jest uznać, że kalkulacja kosztów została przeprowadzona przez TP w sposób całkowicie prawidłowy, dlatego należy uznać, że w chwili obecnej mamy do czynienia z sytuacją, w której brak jest możliwości ustalenia kosztów świadczenia usług związanych z połączeniem sieci na podstawie uzasadnionych kosztów.¹⁵

W takiej sytuacji ustawodawca, zgodnie z art. 221 ust. 1 pkt 4 lit. h, dał Prezesowi UKE możliwość odpowiedniego dostosowania opłat w drodze decyzji administracyjnej. Opłaty ustalone w takiej decyzji powinny uwzględniać wysokość opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych. Zachodzi jednak pytanie, co powinien zrobić Prezes UKE w przypadku, gdy nie jest w stanie wskazać opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych, lub gdy te opłaty z pewnych przyczyn nie nadają się do zastosowania jako wyznacznik dla opłat stosowanych na rynku polskim. Interpretacja art. 39 ust.1 pkt 4 lit h nPt powinna być przeprowadzona w oparciu o zapisy dyrektyw 97/33/WE, jako że (tak jak to było obszernie wyjaśnione na wstępie uzasadnienia do niniejszej decyzji) ww. przepis nPt ma na celu utrzymanie obowiązków wynikających z reżimu prawnego opartego na implementacji dyrektyw ONP. W art. 7 ust. 2 dyrektywy 97/33 wyraźnie wskazano, że krajowy organ regulacyjny powinien mieć możliwość zażądania od operatora o znaczącej pozycji rynkowej pełnego uzasadnienia stosowanych przez niego opłat, a tam gdzie to konieczne nakazać, aby opłaty te zostały odpowiednio dostosowane. Dyrektywa nie wspomina o żadnej konkretnej metodzie, jaka powinna być zastosowana przy wskazaniu poziomu do jakiego powinny być dostosowane opłaty związane z połączeniem sieci. Biorąc pod uwagę ogólną wytyczną wynikającą z orzecznictwa ETS, wskazującą że przepisy prawa krajowego powinny być interpretowane w zgodzie z przepisami dyrektyw, zapis ww. art. nPt powinien być interpretowany w ten sposób, że podstawowym zadaniem Prezesa UKE jest odpowiednie dostosowanie opłat związanych z połączeniem sieci, natomiast metoda polegająca uwzględnieniu wysokości opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych (tzw. benchmark) powinna być traktowana jako jedna z metod służących do odpowiedniego dostosowania taryf.

Jeśliby przyjąć, że niemożność zastosowania benchmarku powoduje, że Prezes UKE nie będzie w stanie wskazać odpowiedniego poziomu opłat związanych z połączeniem sieci, to okazałoby się, że polski ustawodawca nie przewidział możliwości skorzystania z jednego z podstawowych instrumentów regulacyjnych służących wprowadzeniu konkurencji na rynku

---

¹⁵ Szczegółowa analiza tego zagadnienia została przedstawiona w Stanowisku Prezesa UKE z dnia 2 lutego 2006r. w sprawie wyników badania sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyników kalkulacji kosztów Telekomunikacji Polskiej S.A.

telekomunikacyjnym i zapewniających skuteczne wejście na rynek nowym podmiotom.¹⁶ Jednocześnie oznaczałoby to, że nie spełnione zostały obowiązki wynikające z art. 7 ust. 1 dyrektywy 97/33, które nakazywały zapewnienie, by do podmiotów o znaczącej pozycji rynkowej odnosiły się kolejne ustępy tego art. – m in. pozwalające nakazać odpowiednie dostosowanie opłat związanych z łączeniem sieci i nie zrealizowane zostały te przepisy DD, które nakazują utrzymanie w mocy obowiązków jakie ciążyły na przedsiębiorcach telekomunikacyjnych pod rządami dyrektyw ONP.

W przypadku usługi WLR wymienić można kilka krajów, które wprowadziły usługę WLR. Są to między innymi Dania, Irlandia, Austria czy Wielka Brytania. Teoretycznie istnieje więc materiał porównawczy, który mógłby posłużyć do opracowania benchmarku dla usługi WLR. Jednakże z zastosowaniem tej metody wiąże się kilka problemów. Przede wszystkim wskazać należy, że szczegółowy zakres usługi WLR jest różny w różnych krajach, które tę usługę wprowadziły. Oznacza to, że ustalona w tych krajach cena obejmuje różne elementy składowe usługi WLR. Czasami jest też tak, że cena za WLR ustalona została przy użyciu różnych metod – tak jest w Wielkiej Brytanii, która jako jedyna przyjęła metodę koszt plus. Także Wielka Brytania jest dobrym przykładem na to, że czasami nie sposób wskazać jest jednej opłaty za WLR – Oftel wyróżnił WLR biznes i WLR dla klientów indywidualnych i dla obu tych odmian WLR wprowadził różne opłaty miesięczne. W przypadku krajów, które ustaliły opłatę za WLR na podstawie metody „cena detaliczna minus”, polegającej na udzieleniu upustu hurtowego od ceny detalicznej abonamentu, różna była podstawa do ustalenia tej ceny (wybierano różniące się od siebie abonamenty, dokonywano uśrednień). Prezes UKE uznał więc, że ustalenie ceny z usługę WLR na podstawie benchmarku nie jest możliwe, gdyż dane pochodzące z różnych krajów UE są nieporównywalne.

Oznacza to, że w przypadku WLR konieczne będzie zastosowanie innej niż benchmark metody ustalania wysokości opłaty.

Najszerzej stosowaną metodą jest tzw. metoda „cena detaliczna minus”, której najlepszy opis znajduje się w opracowywanym przez IRG/ERG dokumencie pod tytułem Principles of Implementation and Best Practice regarding the use and implementation of Retail Minus pricing as applied to electronic communication activities (zwany dalej dokumentem IRG/ERG). W dokumencie tym podkreśla się, że metodologia ta pozwala zapobiegać zjawisku określanemu mianem price squeeze, czyli zawężaniu marginesu pomiędzy cenami hurtowymi i detalicznymi. Zalety stosowania metody cena detaliczna minus dostrzega także OECD, wskazując, że jest to dobra metoda na uniknięcie price squeeze i zapewnienia niedyskryminacji w zakresie łączenia sieci. OECD podkreśla także, że zastosowanie metody cena detaliczna minus pozwala oddać w strukturze cen hurtowych, strukturę cen detalicznych, co pozwala na skuteczniejsze konkurowanie z operatorem o znaczącej pozycji rynkowej.¹⁷

Metoda cena detaliczna minus (dalej zwana także CDM) jest najczęściej stosowaną metodą kalkulacji opłat za usługę WLR w krajach, które tę usługę wdrożyły. Należy podkreślić, że w niektórych krajach takich jak Dania czy Norwegia usługa ta została wdrożona na podstawie przepisów implementujących dyrektywę ONP, a opłata została ustalona przy użyciu metody CDM. W Sekcji 55, podsekcja 4 Ustawy z dnia 31 maja 2000 r. o warunkach konkurencji i ochronie konsumentów na rynku telekomunikacyjnym Duński ustawodawca wyraźnie wskazał metodę CDM jako jedną z metod ustalania cen związanych z usługami świadczonymi w ramach połączonych sieci. Ten sam przepis wskazuje także, że metoda ta służy zapewnieniu odpowiedniej konkurencji na rynku telekomunikacyjnym.

¹⁶ Zgodnie z pkt 10 preambuły do dyrektywy 97/33/WE opłaty związane z łączeniem sieci są kluczowym czynnikiem determinującym strukturę i intensywność konkurencji na rynku telekomunikacyjnym.

¹⁷ OECD Access Pricing in Telecommunications, 2004 r., s. 14, 97 i 98.

W stanowisku ERG pt.: „Common Position on the approach to Appropriate remedies in the new regulatory framework” czytamy, że metoda CDM jest obok metody kosztowej jedną z metod, która może być stosowana dla obliczenia ceny za usługę WLR, przy czym ERG podkreśla, że CDM jest metodą stosowaną najczęściej.

Metoda cena detaliczna minus polega na ustaleniu odpowiedniej ceny referencyjnej i odjęciu od niej tzw. upustu hurtowego. Definicja i metody kalkulacji każdego z tych elementów wymagają osobnego omówienia.

Kalkulacja ceny referencyjnej.

Zgodnie z dokumentem IRG/ERG, ceną referencyjną powinna być cena detaliczna, która jest aktualnie stosowana przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej. Jednakże przy kalkulowaniu tej ceny należy wziąć pod uwagę, że często operatorzy stosują różnego rodzaju promocje i upusty oraz oferty wiązane, które powodują, że trudno jest ustalić odpowiednią cenę referencyjną. W przypadku Polski dodatkowo należy brać pod uwagę zapisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 31 października 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań związanych z łączeniem sieci. W § 12 ust. 1 pkt 1 wyraźnie wskazano, że operator o znaczącej pozycji rynkowej, w przypadku rozliczeń z operatorami eksploatującymi sieci publiczne nie może wiązać opłat z tytułu współpracy międzyoperatorskiej z wysokością stosowanych i pobieranych przez siebie opłat od użytkowników końcowych. Oznacza to, że Prezes UKE nie mógł ustalić ceny referencyjnej na podstawie konkretnego planu taryfowego stosowanego przez TP. Prezes UKE stanął na stanowisku, że dla ustalenia ceny referencyjnej konieczne jest wskazanie tzw. czystego abonamentu, tzn. abonamentu, który z jednej strony wskaże opłatę wolną od promocji i upustów, z drugiej zaś będzie najbardziej zbliżony do faktycznych kosztów ponoszonych przez TP. W dokumencie IRG/ERG wskazano, że jedną z możliwych do zastosowania metod jest metoda wyznaczenia średniej z kilku stosowanych w określonym przedziale czasu planów taryfowych. Prezes UKE uznał, że do wyznaczenia takiej średniej powinny posłużyć plan TP standardowy i plan TP startowy (odpowiednio 35 i 40,66 PLN). Plany te stanowią bowiem jedyne plany taryfowe TP oferowane w ciągu ostatniego czasu, które zawierają pełen katalog usług dodatkowych a jednocześnie nie są ofertami wiązanymi (nie zawierają pakietów tzw. darmowych minut). Średnia z tych dwóch abonamentów wynosi **37,83 PLN**. Taka stawka będzie więc ceną referencyjną, stanowiącą podstawę obliczenia opłaty za WLR. Przyjęcie powyższej metodologii pozwoli także na pozostanie w zgodzie z ww. przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury.

Do skalkulowania upustu hurtowego możliwe są dwie metody. Pierwsza zakłada obliczenie kosztów jakie uniknie operator o znaczącej pozycji rynkowej w wyniku tego, że dana usługa nie będzie świadczona jako usługa detaliczna tylko jako usługa hurtowa. Druga metoda polega na ustaleniu upustu hurtowego w oparciu o koszty, które poniesie przedsiębiorca telekomunikacyjny, który na bazie usługi WLR zbuduje swoją ofertę detaliczną.

Prezes UKE przyjął drugą z ww. metod z następujących powodów.

- 1) Podstawowym celem usługi WLR jest umożliwienie Tele2 stworzenia oferty konkurencyjnej dla oferty detalicznej TP.
- 2) Koszty jednostkowe ponoszone przez TP i Tele2 różnią się ze względu na fakt, że TP posiada znacznie większą bazę klientów (ekonomia skali) oraz to, że usługi detaliczne TP są oferowane na rynku od pewnego czasu, a Tele2 musi dopiero stworzyć odpowiednie oferty detaliczne i zachęcić do skorzystania z nich użytkowników końcowych.

W trakcie postępowania Tele2 przedstawiło wyliczenia i szacunki kosztów, które poniesie w związku ze świadczeniem usługi WLR. Średnia tych kosztów wynosi 13,90 PLN. Kwota ta obejmuje następujące pozycje kosztowe opisane w piśmie z dnia 20 lutego 2006r.:

Pozyskanie klienta:

- koszty sprzedaży,
- koszty rozpoczęcia świadczenia usług, w tym wprowadzenia do ewidencji i systemów, potwierdzenia uruchomienia usługi WLR,

Marketing

Obsługa Klienta

- koszty obsługi klientów,
- koszty utrzymania i rozwoju systemów informatycznych służących do obsługi klientów,
- koszty przyjęcia oraz rozpatrzenia reklamacji abonenta,

Biling i fakturowanie

Złe długi

- koszty monitorowania płatności, wysyłania wezwań i monitów płatniczych,
- koszty prowadzenia windykacji,
- koszty nieściągniętych należności,

Można wskazać, że powyższe pozycje kosztowe są zgodne z propozycjami zawartymi w dokumencie IRG/ERG.

W celu weryfikacji kosztów Tele2 związanych ze świadczeniem usług detalicznych opartych na usłudze WLR Prezes UKE posłużył się wyliczeniami przedstawionymi w raporcie Centrum im. Adama Smitha pt.: Rola hurtowej odsprzedaży abonamentu telefonicznego w urynkowieniu sektora telekomunikacyjnego. Eksperti z CAS podają następujące dane, które opracowali na podstawie informacji przekazanych przez przedsiębiorców skupionych w KIGeIT.

Koszty operacyjne operatora alternatywnego związane z obsługą abonenta	Kwota w PLN
Sprzedaż, reklama i promocja	3 do 6
Obsługa klientów	2 do 4
Rozliczenia i fakturowanie	3
Windykacja (jako 5% ceny detalicznej)	1,75 do 2
Przedziały	9,75 do 15

Z powyższego zestawienia wynika, że przedstawione przez Tele2 wyliczenia dotyczące kosztów mieszczą się w obrębie średniej wynikającej z wyliczeń dokonanych przez CAS, co pozwala przyjąć je jako podstawę do obliczenia upustu hurtowego.

Zgodnie z metodologią zaproponowaną w dokumencie IRG/ERG przy kalkulowaniu upustu hurtowego należy uwzględnić koszty związane z wdrożeniem i świadczeniem usługi WLR przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej. Prezes UKE stoi na stanowisku, że koszt wdrożenia usługi WLR powinien zostać rozłożony na wszystkie łącza abonenckie obsługiwane przez TP. Nie ma bowiem uzasadnienia, aby Tele2 ponosiło koszty implementowania systemu, który TP może wykorzystać do świadczenia usługi WLR także innym podmiotom z uwzględnieniem zasady niedyskryminacji. Nie ma też powodu, aby TP nie partycypowała w kosztach powstania takiego systemu, ponieważ będzie ona czerpała zyski ze świadczenia usługi WLR. Zgodnie z materiałami przedstawionymi przez TP upust hurtowy pomniejszony o ww. koszty TP stanowił będzie 26,99% ceny referencyjnej.

Ustalenie upustu hurtowego na poziomie 26,99% oznaczałoby jednak, że opłata z WLR pozwoli Tele2 na odzyskanie i to nie w pełni kosztów związanych ze świadczeniem

usług detalicznych w oparciu o usługę WLR. Prowadziłyby to do powstania zjawiska price squeeze, i spowodowało, że Tele2 de facto nie byłoby w stanie zaoferować użytkownikom końcowym produktu konkurencyjnego w stosunku do produktów detalicznych TP.

Dlatego Prezes UKE uznał, że konieczne jest dodanie do wysokości upustu hurtowego odpowiedniej marży, która pozwoli na wygenerowanie przez Tele2 zysku z usług świadczonych na bazie usługi WLR przy zaoferowaniu użytkownikom końcowym produktu po cenie konkurencyjnej w stosunku do cen oferowanych przez TP.

Prezes UKE uznał, że marża ta powinna być mierzona jako zysk przed opodatkowaniem, odsetkami i amortyzacją (EBITDA). Marża EBITDA jest powszechnie stosownym instrumentem uwidacznianym w sprawozdaniach finansowych spółek. Marża EBITDA została wyliczona jako średnia z marży uzyskiwanych przez następujące spółki: Tele2, MediaTel, Energis, Netia i Dialog wynosi 23%. Zgodnie z sprawozdaniami finansowymi publikowanymi przez TP jej marża EBITDA wynosi 42%.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UKE uznał, że marża, która pozwoli na stworzenie oferty komercyjnej w stosunku do oferty detalicznej Tele2 powinna wynosić 20%.

Wysokość upustu hurtowego, zgodnie z wyliczeniami przedstawionymi powyżej wyniesie 46,99%.

2. Opłaty związane z usługami połączeń, które nie mogą być świadczone przez NDS Tele2. Opłaty za świadczenie przez TP usług połączeń, które nie mogą być świadczone przez NDS Tele2 zostały ustalone w niniejszej decyzji na podstawie ofert i umów zawieranych przez TP dotyczących współpracy w zakresie świadczenia usług audiotekstowych. Na podstawie tych umów oraz na podstawie cennika detalicznego TP przeprowadzono następujące porównanie:

Zakres numeracji	Stawka rozliczeniowa netto należna TP za zakończenie połączeń w sieci TP (umowy)	Stawka z cennika detalicznego (netto) ¹⁸	Różnica [%]
300-1, 700-1, 701-1	0,232	0,29	20,00
300-2, 700-2, 701-2	0,84	1,05	20,00
300-3, 700-3, 701-3	1,352	1,69	20,00
300-4, 700-4, 701-4	1,68	2,1	20,00
300-5, 700-5, 701-5	2,4	3	20,00
300-6, 700-6, 701-6	2,768	3,46	20,00
300-7, 700-7, 701-7	3,2	4	20,00
300-8, 700-8, 701-8	5	6,25	20,00
300-9, 700-9, 701-9	6,496	8,12	20,00

Z powyższego wynika, że TP skalkulowała cenę hurtową związaną ze świadczeniem usług audiotekstowych na poziomie 20% niższym niż ceny tych usług świadczonych jako usługi detaliczne. Oznacza to, że TP uznała, że 80% ceny detalicznej pokrywa wszelkie koszty usługi hurtowej wraz z odpowiednią marżą z tytułu świadczenia usługi. W pozostałych 20% przychodu mieszczą się koszty zaoszczędzone przez TP.

Prezes UKE uznał, że dla obliczenia opłat z tytułu świadczenia usług połączeń, które nie mogą być realizowane przez NDS Tele2 zastosowana powinna być metoda cena detaliczna minus, gdzie ceną referencyjną będzie stawka za połączenia wspólna dla planów

¹⁸ Stawki przyjęte w cenniku detalicznym TP są wspólne dla planów taryfowych nie zawierających darmowych minut i obejmują zarówno dostęp analogowy jak i dostęp ISDN.

taryfowych TP nie będących ofertami łączonymi, a upust hurtowy zostanie określony na poziomie 20%.

3. Prezes UKE uznał, że metodą kalkulacji opłat z tytułu świadczenia przez TP usług dodatkowych VAS powinna być metoda cena detaliczna minus, gdzie za cenę referencyjną powinny zostać przyjęte opłaty za te usługi wspólne dla planów taryfowych TP nie będących ofertami łączonymi, a upust hurtowy zostanie określony na poziomie 40%. Podstawą do takiego określenia upustu hurtowego jest fakt, że znaczna część kosztów świadczenia przedmiotowych usług związana jest z dużym zaangażowaniem call center i koniecznością edukowania abonentów zakresie korzystania z VAS. W przypadku usługi WLR obsługa abonenta będzie wykonywana w całości przez Tele2, dlatego wysokość upustu hurtowego musi być na tyle duża, by umożliwić Tele2 pokrycie tych kosztów.

4. Decyzja przewiduje także opłaty za udostępnienie numeracji na rzecz Tele2. Prezes UKE stoi na stanowisku, że opłata ta powinna być równa opłacie jaką TP wnosi do Prezesa UKE za korzystanie z przydzielonej numeracji. Prezes UKE stoi na stanowisku, że udostępnianie numeracji nie powinno stanowić źródła dochodu dla TP, gdyż numeracja nie jest dobrem, czy usługą wytwarzaną przez TP a jedynie dobrem udostępnionym przez Prezesa UKE.

Kolejna kwestia dotyczy zasad wystawiania faktur.

W projekcie aneksu z dnia 9 lutego 2006 r. Tele2 przedstawiło zasady wystawiania faktury i reklamacji związanych z realizacją tej faktury. Tele2 określiła termin realizacji faktury na 2 dni robocze po zakończeniu miesiąca kalendarzowego. Podatek od usług i towarów naliczać będzie TP w fakturach. Zapłata należności określonej w fakturze nastąpi w ciągu 14 dni od daty wystawienia faktury. Według Tele2 za dzień dokonania płatności uważać się będzie dzień obciążenia rachunku Tele2. Tele2 wprowadziła też procedurę rozpatrywania reklamacji związanych z fakturą.

W piśmie z dnia 8 lutego 2006 r. TP stwierdziła, iż wprowadzenie rozwiązań proponowanych przez Tele2 w zakresie faktur i rozliczeń wiąże się z konsekwencjami konieczności poniesienia przez TP kosztów dostosowania systemów informatycznych. Potrzebny jest czas do wprowadzenia zmian w systemach a także nastąpi wzrost kosztów wdrożenia każdego produktu. Zdaniem TP termin 2 dni roboczych po zakończeniu miesiąca na wystawienie faktur przez TP jest niemożliwy do realizacji. Termin wystawienia faktury musi być skorelowany z terminami normalnego fakturowania klientów TP. TP proponowała, by za dzień płatności uznać datę wpływu środków na rachunek TP a także zapis, iż wniesienie zastrzeżeń do faktury nie powinno wstrzymać płatności.

W piśmie z dnia 21 lutego 2006 r. TP stwierdziła, iż dane dotyczące ruchu są gromadzone w systemie kolekcji bilingu w TP i przekazanie do systemu rozliczeniowego na 3 dzień miesiąca kalendarzowego.

W myśl § 12 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, zaliczkowego zwrotu podatku, zasad wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług, w przypadku sprzedaży o charakterze ciągłym, na fakturze VAT można podać jedynie miesiąc i rok dokonania sprzedaży. Wtedy zgodnie z § 16 ust. 2 tegoż rozporządzenia faktura VAT powinna być wystawiona nie później niż 7 dnia po upływie miesiąca kalendarzowego w którym dokonano sprzedaży.

Prezes UKE, zgodnie z ww. przepisami, określił maksymalny termin na wystawienie faktury do 7 dni po zakończeniu miesiąca kalendarzowego, w którym wykonane zostały usługi. Termin ten powinien umożliwić wystawienie faktury przez TP, skoro dla swoich abonentów dane przekazuje do systemu rozliczeniowego już 3 dnia po zakończeniu miesiąca kalendarzowego. Oprócz stwierdzenia o konieczności poniesienia kosztów i odpowiedniego czasu potrzebnego na wdrożenie systemu obsługującego abonentów WLR brak jest ze strony TP dowodów na takie stwierdzenie.

Kolejną rozbieżność stanowiła kwestia odpowiedzialność z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania usług.

W piśmie z dnia 8 lutego 2006 r. TP stwierdziła, iż bezzasadne jest wprowadzenie kar umownych w momencie, w którym realizacja dużej liczby obowiązków jest zależna od Tele2. TP ponadto wskazuje, iż wprowadzenie usługi WLR wiąże się z dużymi kosztami, a także dostosowaniem infrastruktury TP do możliwości wdrożenia usługi WLR, dlatego też bezzasadne jest wprowadzanie zapisów o karze umownej za zwłokę w momencie, w którym ze względu na koszty i dostosowanie infrastruktury takie przypadki mogą się zdarzyć.

Art. 31 ust. 2 pkt 3 lit. b nPt wskazuje, że obligatoryjnym elementem umowy o dostępie powinny być rozliczenia z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych. Podstawą prawną takich rozliczeń jest Kodeks Cywilny (Dz. U z 1964 r. Nr 16 poz. 93.). Art. 483 Kodeksu Cywilnego przewiduje możliwość zastrzeżenia w umowie, iż naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna). Kara umowna jest jednym z elementów pozwalającym na zabezpieczenie roszczeń wynikłych z niewykonania lub też nienależytego wykonania świadczeń. Jest też pewnego rodzaju „środkiem dyscyplinującym” drugą stronę stosunku zobowiązaniowego, jakim jest świadczenie usług telekomunikacyjnych, dlatego też jako taki powinien znaleźć się w zapisach dotyczących odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych.

Prezes UKE uznał, że odszkodowanie w postaci kary umownej należy podzielić ze względu na zdarzenia, z którymi wiąże się powstanie roszczenia po stronie Tele2.

W pierwszej kolejności szkoda Tele2 może powstać w wyniku niedotrzymania przez TP terminów zawartych w Decyzji. W takim przypadku Tele2 otrzyma odszkodowanie w wysokości 1000 PLN za każdy dzień zwłoki.

W drugim przypadku szkoda Tele2 może powstać w wyniku uporczywego degradowania przez TP jakości usług świadczonych na rzecz Abonentów Tele2. W tym miejscu należy wskazać, że jest to jeden z najczęściej spotykanych problemów związanych ze świadczeniem usługi WLR w innych krajach członkowskich, dlatego kara za tego typu działania TP powinna być dostatecznie dolegliwa, by zapobiec ewentualnym nieprawidłowościom.

Kolejną rozbieżność stanowi kwestia wykonywania obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Zgodnie z art. 179 ust. Wykonywanie tych obowiązków spoczywa na wszystkich przedsiębiorcach telekomunikacyjnych. Ustawa nie rozróżnia w zakresie podmiotowym tych obowiązków operatorów i dostawców usług, co oznacza, że zakres przedmiotowy ww. obowiązków, określony w ust. 3 tego artykułu, dotyczy w takim samym zakresie zarówno jednych jak i drugich. Zakres przedmiotowy obejmuje zapewnienie na koszt przedsiębiorcy telekomunikacyjnego m in. warunków technicznych i organizacyjnych do jednoczesnego i

wzajemnie niezależnego dostępu do wskazanych treści przekazów telekomunikacyjnych i posiadanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnych danych, o których mowa w art. 179 ust. 9, art. 159 ust. 1 i art. 161, danych związanych ze świadczoną usługą telekomunikacyjną. Zapisy ustawy wskazują, że ww. dane i treść powinny być dostępne jednocześnie (w jednym miejscu i czasie), jednak nie każdy podmiot jest w stanie to zapewnić – dotyczy to w szczególności przedsiębiorców wykonujących działalność telekomunikacyjną za pośrednictwem sieci innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Dlatego ustawodawca przewidział w ust. 7 art. 179 możliwość zlecenia wykonywania ww. obowiązków innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu. Biorąc pod uwagę, że wszystkie dane żądane przez właściwe służby powinny być dostępne jednocześnie, należy uznać, że zlecenie wykonywania ww. obowiązków powinno dotyczyć całości obowiązków a nie tylko ich części.

Należy zaznaczyć, że zakres obowiązków określonych w § 16 niniejszej decyzji został ustalony na podstawie przepisów nPt.

Prezes UKE decydując się na określenie zasad współpracy stron w przedmiotowym zakresie wziął pod uwagę następujące kwestie.

W odniesieniu do usług świadczonych w ramach usługi WLR TP jako jedyna posiada techniczną możliwość zapewnienia realizacji obowiązków związanych z wykonywaniem obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. Obowiązek ten, z godnie z art. 179 ust. 1 nPt spoczywa bezpośrednio na Tele2, ale podmiot ten nie ma faktycznych możliwości jego wypełnienia. Niemożność zrealizowania tych obowiązków przez Tele2 podważyłaby de facto sens wprowadzania usługi WLR. Tele2 chcąc skorzystać z usługi WLR byłoby skazane jedynie na dobrą wolę TP, która nie podpisując dodatkowej umowy na wykonywanie przedmiotowych obowiązków mogłaby skutecznie blokować uruchomienie usługi WLR.

Dlatego, na mocy kompetencji przyznanej art. 28 ust. 3 w zw. z art. 31 ust. 3 pkt 6 nPt, Prezes UKE uznał, że usługa polegająca na wykonywaniu obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego powinna zostać objęta niniejszą decyzją.

Kolejną rozbieżność stanowią zasady współpracy stron w zakresie usług o podwyższonej opłacie oraz nadużyć przy korzystaniu z tych usług

Zasady wskazane w załączniku oparte są na zasadach, jakie TP oferuje w ofertach zakupu zakańczania połączeń do usług PRS operatorom alternatywnym, a także w umowach zawieranych z operatorami w zakresie współpracy i zasad rozliczeń w zakresie wzajemnego świadczenia usług audiotekstowych. Zasady te mają na celu wprowadzenie mechanizmów, służących zabezpieczeniu przed nadużyciami związanymi z nieuprawnionym dostępem do sieci Stron lub generowaniem sztucznego ruchu, które w odniesieniu do PRS mogą mieć dotkliwe skutki finansowe.

W tym kontekście szerszego omówienia wymaga kwestia możliwości uchylania się przez Tele2 od zapłaty należności za połączenia do numerów NDIN w przypadku opóźnienia przekazania przez TP Bilingu Zbiorowego. Prezes UKE rozpatrzył w tym kontekście rozkład ryzyka związanego ze ściąganiem należności za korzystanie z usług PRS i stwierdził, że leży ono w całości po stronie Tele2, gdyż tylko Tele2 ma prawo i możliwość pobierania opłat od Abonentów. W tym celu Tele2 wystawia Abonentowi Tele2, na określony dzień okresu rozliczeniowego, fakturę, do sporządzenia której potrzebuje danych zawartych w Bilingu Zbiorowym. W przypadku opóźnienia w przekazaniu bilingu zbiorowego Tele2 nie miałoby możliwości uwzględnienia opłat za połączenia do numerów NDIN w fakturze dla Abonenta, a tym samym nie miało by podstaw dochodzenia należności za te usługi. W tym kontekście fakt opóźnienia Bilingu Zbiorowego naraziłby Tele2 na starty, gdyby uznać, że taki opóźniony

biling może być podstawą do obciążenia Tele2 przez TP. Dlatego Prezes UKE stanął na stanowisku, że Biling Taki nie może być podstawą do dochodzenia przez TP należności od Tele2.

Kolejną kwestią jest wdrożenie usługi Hurtowego Dostępu do sieci TP

W swoim stanowisku z 6 lutego 2006 r. Tele2 stwierdziła, iż Usługa Podstawowa możliwa jest do wprowadzenia w terminie miesiąca od wydania decyzji przez Prezesa UKE lub podpisania umowy między TP a Tele2. W ramach czynności przygotowawczych koniecznych do wykonania po stronie TP jest kwestia opracowania procedury wprowadzenia zmian w systemie bilingowym oraz wprowadzenia zmian w procesie obsługi preselekcji. Wprowadzenie Usługi Pełnej wymaga w ocenie Tele2 terminu 6 miesięcy potrzebnych do implementacji usługi z jej pełną funkcjonalnością. Tele2 przyznała także, iż ocena czasu potrzebnego TP do wykonania czynności służących implementacji jest utrudniona, gdyż Tele2 nie posiada wiedzy na temat systemów informatycznych stosowanych przez TP oraz nie posiada wiedzy o procesach stosowanych w TP. Powołując się na termin 6 miesięcy Tele2 wskazywało na opracowania ITTI, które określiło czas potrzebny na wprowadzenie usługi WLR na od 6 do 24 miesięcy. Podając termin wdrożenia usługi Pełnego WLR, Tele2 opierała się na własnym doświadczeniu na innych rynkach i uznało, że termin 6 miesięcy jest w pełni realny. Tele2 podkreśliło, iż w TP trwają prace nad wdrożeniem Oferty komercyjnej dotyczącej usługi WLR. Na rozprawie z dnia 10 lutego 2006 r. Tele2 podtrzymało swoje stanowisko odnośnie terminu wprowadzenia Usługi Podstawowej i Usługi Pełnej.

TP na rozprawie z dnia 10 lutego 2006 r. stwierdziła, iż na wdrożenie usługi WLR potrzeba od roku do 2 lat. Czas ten wynika jej zdaniem z przeprowadzonych benchmarków. Wprowadzenie usługi pociąga za sobą zmiany w systemach informatycznych co może zająć od kilku do kilkunastu miesięcy. W piśmie z dnia 21 lutego 2006 r. TP określiła termin wdrożenia usługi WLR na 18 miesięcy od momentu zatwierdzenia szczegółowych założeń do oferty i sposobu jej obsługi. Zmiany, które będzie musiała wprowadzić TP dotyczą grupy systemów nazwanych Środowiskiem Zintegrowanym, które odpowiada za kompleksową realizację procesów sprzedaży i obsługi posprzedażnej. Wprowadzenie Środowiska Zintegrowanego spowodowało, iż wprowadzenie zmiany w jednym z elementów tego środowiska powoduje konieczność zmian w całym systemie.

TP przedstawiła dokładne informacje dotyczące procesu wprowadzania zmian do Środowiska Zintegrowanego TP. .

Prezes UKE określił terminy na wdrożenie Usługi Podstawowej - 2 miesiące, zaś na wprowadzenie Usługi Pełnej - 12 miesięcy. Zdaniem Prezesa UKE terminy te są wystarczające dla wprowadzenia wszystkich, niezbędnych czynności po stronie TP i Tele2 pozwalających na korzystanie z Usługi Podstawowej i Pełnej przez abonentów. Czynności te w szczególności dotyczą bilingu międzyoperatorskiego.

Określając czas potrzebny na wprowadzenie usługi Pełnego WLR, Prezes UKE wziął pod uwagę zakres zmian jakie musi dokonać TP w celu wdrożenia tej usługi a także, iż TP przygotowuje we własnym zakresie ofertę komercyjną, więc termin 18 miesięcy jest terminem nieadekwatnym dla wprowadzenia usługi WLR. Termin 18 miesięcy może dotyczyć operatora, który nie prowadzi jeszcze działań zmierzających do wprowadzenia tej usługi. Ze względu na zakres usług wchodzących w skład Usługi Podstawowej jej wdrożenie nie wymaga dokonania wielu zmian w systemach informatycznych TP. Dodatkowo przedstawiona we wcześniejszych fragmentach uzasadnienia analiza wskazująca na zbieżność zakresu Usługi Podstawowej i projektu oferty komercyjnej TP, jest argumentem

przemawiającym za uznaniem, że de facto prace nad wdrożeniem Usługi Podstawowej powinny były się rozpocząć co najmniej w chwili powiadomienia Prezesa UKE o rozpoczęciu prac nad wprowadzeniem oferty komercyjnej TP. W dniu 3 listopada 2005 r. TP poinformowała Prezesa UKE, że opracowała założenia do oferty komercyjnej na usługę WLR.

W odniesieniu do Usługi Pełnej, Prezes UKE wziął pod uwagę konieczność wprowadzenia zmian w systemach informatycznych TP, a także dobudowania odpowiednich modułów, które zapewniających odpowiednią automatyzację procesów związanych z obsługą usługi WLR. Prezes UKE kierując się koniecznością zapewnienia integralności sieci i interoperacyjności usług (art. 28 ust. 1 pkt 5 lit. a w decyzji określił 12 miesięczny termin na wprowadzenie Usługi Pełnej (termin ten jest dwukrotnie dłuższy niż proponowało Tele2) i odpowiednią procedurę jej uruchamiania. Należy podkreślić, że w trakcie rozprawy administracyjnej przeprowadzonej w dniu 10 lutego 2006 r. obie strony przyznały, że dla skutecznego wprowadzenia usługi WLR konieczna jest współpraca stron oparta na kontaktach roboczych. W niniejszej Decyzji postanowiono, że współpraca ta opierać się będzie na zespole roboczym, który w pierwszej kolejności opracuje harmonogram wdrażania Usługi Pełnej, będzie także stanowił forum współpracy między Stronami. Z postępów prac nad wdrożeniem Usługi Pełnej Strony będą przekazywały do Prezesa UKE comiesięczne sprawozdania – ma to na celu zapewnienie, by zawarty w Decyzji termin wprowadzenia Usługi Pełnej mógł być w praktyce dotrzymany. Prezes UKE stoi także na stanowisku, że przedstawiona przez TP procedura wprowadzania zmian do Środowiska Zintegrowanego TP ma charakter wewnętrzny i nie może ograniczać realizowania uprawnień innych podmiotów, wynikających z przepisów powszechnie obowiązujących, dlatego nie może być jedyną podstawą do określenia terminu wdrożenia usługi WLR.

Jednocześnie Prezes UKE zobowiązał strony do przekazania harmonogramu z postępu prac mających na celu implementację usługi Pełnego WLR.

Kwestią, która wymaga jeszcze omówienia jest zapewnienie nie dyskryminujących warunków dostępu telekomunikacyjnego (art. 28 ust. 1 pkt 5 lit. b nPt). Wprowadzenie WLR w drodze decyzji indywidualnej powoduje, że podmiot uzyskujący tę decyzję ma szansę skorzystać z usługi WLR jako pierwszy i tym samym uzyskać przewagę nad innymi podmiotami. Jednakże stosowanie zasady niedyskryminacji powoduje, że kolejni przedsiębiorcy telekomunikacyjni mogą żądać zawarcia umowy na WLR na warunkach nie gorszych od tych uzyskanych przez przedsiębiorcę, który jako pierwszy uzyskał decyzję.

Wydanie pierwszej decyzji spowoduje zatem ustalenie modelu usługi WLR, który następnie może być powielany przez operatora SMP w stosunkach z innymi podmiotami dobrowolnie (zasada swobody umów) bądź po przez decyzje Prezesa UKE.

Prowadzenie postępowania w sprawie usługi WLR dla jednego podmiotu wcale nie oznacza, że podobne postępowania nie mogłyby toczyć się równolegle, gdyby kolejni przedsiębiorcy telekomunikacyjni wystąpili z właściwymi wnioskami. Biorąc takich wniosków oznacza, że w chwili obecnej inni przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie są zainteresowani tego typu usługą, co nie może ograniczać prawa Tele2 do skorzystania z WLR.

W konkluzji należy stwierdzić, że wprowadzanie niniejszą decyzją usługi WLR powinno przyczynić się do wzrostu konkurencji na rynku telekomunikacyjnym i umożliwić skuteczniejsze konkurowanie z ofertą detaliczną TP. Wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych jest wskazane jako jeden z celów ustawy nPt w związku z powyższym należy uznać, że wydanie niniejszej decyzji leży w interesie publicznym (art. 28 ust. 1 pkt 7 nPt).

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UKE rozstrzygnął ją w sentencji.

Na podstawie art. 206 ust. 2a w zw. z art. 206 ust. 2 nPt niniejsza decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

POUCZENIE

Na podstawie art. 206 ust. 2 Pt. od powyższej decyzji Prezesa UKE przysługuje Stronom odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zgodnie z art. 479⁵⁸ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r., Nr 43, poz. 296 ze zm.) odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa UKE w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Załącznik Nr 1. do Decyzji DRT-WWM-60600-43/04

PROTOKÓŁ Zgłoszenia reklamacji do Telekomunikacji Polskiej S.A. - Wzór

Tele2 Polska Sp. z o.o.

Marynarska 21

02-674 Warszawa

PROTOKÓŁ
Zgłoszenia reklamacji
do Telekomunikacji Polskiej S.A.

z dnia

dzień	miesiąc	rok
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Imię i Nazwisko osoby zgłaszającej

Klient Tele2

Lokalizacja Abonenta	
Nr telefonu:	
Id klienta	Nr zgłoszenia:

przedmiot reklamacji

.....
.....
.....
.....
.....

uzasadnienie reklamacji: .....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Czytelny podpis pracownika Tele2 Polska

Załącznik Nr 2. do Decyzji DRT-WWM-60600-43/04

PROTOKÓŁ odpowiedzi na zgłoszenie reklamacji do Telekomunikacji Polskiej S.A. - Wzór
Telekomunikacja Polska S.A.
Twarda 18
00-105 Warszawa

PROTOKÓŁ ODPOWIEDZI
na
zgłoszenie reklamacji
do Telekomunikacji Polskiej S.A.

z dnia

dzień	miesiąc	rok
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Imię i Nazwisko osoby zgłaszającej

Dane Klienta Tele2

Lokalizacja Abonenta	
Nr telefonu:	
Id klienta	Nr zgłoszenia:

Wyniki działań TP S.A.

.....
.....
.....

Proponowane rozstrzygnięcie o uznaniu lub odmowie uznania reklamacji;

.....
.....

Uzasadnienie odpowiedzi wraz z powołaniem podstawy prawnej:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Czytelny podpis pracownika TP S.A.

Załącznik nr 3. do Decyzji DRT-WWM-60600-43/04

Zakres usług i wysokość opłat za usługi Hurtowego dostępu do sieci TP – dostęp analogowy

Usługa Podstawowa

Lp	Wyszczególnienie	Charakter opłaty	Sposób aktywacji (**)	Cena referencyjna [zł]	Opłata hurtowa [zł netto]	Upust hurtowy [%]
1	2	3	4	5	6	7
I	Usługi o charakterze miesięcznym lub jednorazowym					
A	Przyłączenie abonenta Tele2 (dotyczy Przejścia Abonenta)	Opłata jednorazowa	operator	-	10	-
B	Konserwacji i usuwania uszkodzeń oraz awarii w urządzeniach końcowych będących własnością TP oraz w łączach telefonicznych służących do przyłączenia abonenta Tele2 do sieci TP (obsługa serwisowa)	bez opłat	operator	-	-	-
C	Abonament telefoniczny	opłata miesięczna	operator	37,83	20,05	46,99%
D	Zawieszenie, na życzenie abonenta, świadczenia usług telefonicznych w sieci analogowej na czas nie dłuższy niż 12 okresów rozliczeniowych - za każdy rozpoczęty okres	opłata pobierana z góry za cały okres zawieszenia	operator	17,50	10,50	40%
II	Usługi związane z ruchem telefonicznym					
A	Połączenia na numery alarmowe	bez opłat	abonent	-	-	-
B	Połączenia na numery: 118 xxx					
1	Biuro Numerów 118 913	bez opłat za usługę	abonent	1,16	0,696	40%
2	Międzynarodowe Biuro Numerów 118 912	opłata za połączenie zgodnie z cennikiem usług	abonent	2,00	1,20	40%
3	Informacja TP o numerach telefonów abonentów w języku angielskim 118 811	telekomunikacyjnych tp	abonent	2,00	1,20	40%
C	Połączenia na numery 0~80x: bezpłatne					
1	Połączenia do numerów 0~800, 0~806, 0~808 1	bez opłat	abonent	-	-	-

Usługa Pełna

Lp	Wyszczególnienie	Charakter opłaty	Sposób aktywacji	Cena eferencyjna [zł]	Opłata hurtowa [zł netto]	Upust hurtowy [%]
1	2	3	4	5	6	7
I	Usługi o charakterze miesięcznym lub jednorazowym					
A	Przyłączenie abonenta Tele2 (dotyczy przejścia Abonenta)	Opłata jednorazowa	operator	-	10	-
B	Konserwacji i usuwania uszkodzeń oraz awarii w urządzeniach końcowych będących własnością TP oraz w łączach telefonicznych służących do przyłączenia abonenta Tele2 do sieci TP (obsługa serwisowa)	bez opłat	operator	-	-	-
C	Abonament telefoniczny	opłata miesięczna	operator	37,83	20,05	46,99%
D	Zawieszenie, na życzenie abonenta, świadczenia usług telefonicznych w sieci analogowej na czas nie dłuższy niż 12 okresów rozliczeniowych - za każdy rozpoczęty okres	opłata pobierana z góry za cały okres zawieszenia	operator	17,50	10,50	40%
E	Prezentacja numeru (CLIP)	opłata miesięczna	operator	3,00	1,80	40%
F	Blokada prezentacji numeru (CLIR)	bez opłat	operator	-	-	-
G	Blokada prezentacji numeru dla jednego połączenia	bez opłat	abonent	-	-	-
H	Blokada połączeń anonimowych	bez opłat	operator	-	-	-
I	Blokada przekierowanych połączeń	bez opłat	operator	-	-	-
J	Automatyczna blokada połączeń	opłata miesięczna	operator	3,00	1,80	40%
K	Blokada połączeń	opłata miesięczna	operator	3,00	1,80	40%
L	Blokada połączeń do numerów: 0~300, 0~400, 0~70x, 0~20(7,8)	bez opłat	abonent	-	-	-
Ł	Ograniczenie rachunku abonenta Tele2	opłata miesięczna	operator	3,00	1,80	40%
II	Usługi związane z ruchem telefonicznym					
A	Połączenia na numery alarmowe	bez opłat	abonent	-	-	-
B	Połączenia na numery: 118 xxxi 9x xx					
1	Biuro Numerów 118 913	bez opłat za usługę opłata za połączenie zgodnie z cennikiem usług tp	abonent	1,16	0,696	40%
2	Międzynarodowe Biuro Numerów 118 912		abonent	2,00	1,20	40%
3	Informacja TP o numerach telefonów abonentów w języku angielskim 118 811		abonent	2,00	1,20	40%
	Informacja Miejska 94 91		abonent	1,05	0,63	40%

	Automatyczne Serwisy informacyjne (ASI) a) 9220, 9221, 9222, 9225, 9226, 9227, 9229, 9310, 9311, 9312, 9313, 9314, 9315, 9316, 9319, 9377, 9388, 9420, 9423, 9428, 9438, 9470, 9489, 9570, 9571, 9574, 9575. b) 118 112 i 118 800.		abonent	0,58	0,348	40%
	Automatyczne Serwisy informacyjne (ASI) 92 28		abonent	0,29	0,147	40%
	Bank Danych 94 93	bez opłat za usługę	operator			
	Zamawiania Rozmów 90 5x		operator			
	Biuro zleceń 94 97 a) Budzenie b)Przypominanie abonentowi o terminie załatwienia sprawy lub przekazania innych wiadomości		operator	1,16	0,696	40%
C	Połączenia oczekujące	bez opłat	abonent	-	-	-
D	Automatyczne połączenia	bez opłat	operator	-	-	-
E	Połączenia na numery skrócone	bez opłat	abonent	0,29	0,147	40%
F	Połączenia trójstronne	bez opłat za usługę opłata za połączenie zgodnie z planem taryfowym	operator	zgodnie z planem taryfowym (*)	Cena za minutę – 40%	40%
G	Przekierowanie połączeń	bez opłat za usługę opłata za połączenie zgodnie z planem taryfowy	abonent	zgodnie z planem taryfowym (*)	Cena za minutę – 40%	40%
	- natychmiastowe		operator			
	- gdy linia jest zajęta - pod nieobecność					
H	Połączenia na numery 0~80x: bezpłatne i o opłacie dzielonej					
1	Połączenia do numerów 0~800, 0~806, 0~808 1	bez opłat	abonent	-	-	-
2	Połączenia do numerów: 0~801 1, 0~801 2, 0~801 7 i 0~801 8,	opłata za połączenie	abonent	0,29	0,174	40%
3	Połączenia do numerów: 0~801 3 i 0~801 9, 0~804 1 a) w godz. 8.00 – 22.00 – za każde rozpoczęte 3 min. b) w godz. 22.00 – 8.00 – za każde rozpoczęte 6 min.	opłata za każde rozpoczęte 3 min lub 6 min. połączenia	abonent	0,29	0,174	40%

4	Połączenia do numerów 0~801 4 1) w dni robocze a) od 8.00 do 18.00 b) od 18.00 do 8.00 2) w soboty, niedziele i dni świąteczne a) od 8.00 do 18.00 b) od 18.00 do 8.00	opłata za minutę połączenia	abonent	0,40 0,20 0,30 0,20	0,24 0,12 0,18 0,12	40% 40% 40% 40%
5	Połączenia do numerów: 0~801 0, 0~801 5, 0~801 6, 0~804 2	opłata za każdą rozpoczętą minutę	abonent	0,29	0,174	40%
I	Połączenia na numery PRS: 0~30x, 0~40x, 0~70x					
1	Połączenia do numerów: 0~300 1, 0~700 1, 0~701 1 i 0~708 1	opłata za minutę	abonent	0,29	0,232	20%
2	Połączenia do numerów: 0~300 2, 0~700 2, 0~701 2 i 0~708 2		abonent	1,05	0,84	20%
3	Połączenia do numerów: 0~300 3, 0~700 3, 0~701 3 i 0~708 3		abonent	1,69	1,352	20%
4	Połączenia do numerów: 0~300 4, 0~700 4, 0~701 4 i 0~708		abonent	2,10	1,69	20%
5	Połączenia do numerów: 0~300 5, 0~700 5, 0~701 5 i 0~708 5		abonent	3,00	2,40	20%
6	Połączenia do numerów: 0~300 6, 0~700 6, 0~701 6 i 0~708 6		abonent	3,46	2,768	20%
7	Połączenia do numerów: 0~300 7, 0~700 7, 0~701 7 i 0~708 7		abonent	4,00	3,20	20%
8	Połączenia do numerów: 0~300 8, 0~700 8, 0~701 8 i 0~708 8		abonent	6,25	5,00	20%
9	Połączenia do numerów: 0~300 9, 0~700 9, 0~701 9 i 0~708 9	opłata za połączenie	abonent	8,12	6,496	20%
10	Połączenia do numerów 0~400 0	opłata za połączenie	abonent	0,58	0,464	20%
11	Połączenia do numerów 0~400 1		abonent	1,16	0,928	20%
12	Połączenia do numerów 0~400 2		abonent	2,03	1,624	20%
13	Połączenia do numerów 0~400 3		abonent	3,19	2,552	20%
14	Połączenia do numerów 0~400 4		abonent	4,06	3,248	20%
15	Połączenia do numerów 0~400 5		abonent	5,22	4,176	20%
16	Połączenia do numerów 0~400 6		abonent	8,12	6,496	20%
17	Połączenia do numerów 0~400 7		abonent	10,15	8,12	20%
J	Połączenia do Internetu 0~20	bez opłat za usługę opłata za połączenie zgodnie z planem taryfowy	abonent	zgodnie z planem taryfowym (*)	Cena za minutę – 40%	40%
K	Połączenia na numery CCP 0~20 x					

1	Połączenie do numerów 0~20(7,8) 1	opłata za minutę	abonent	0,29	0,232	20%
2	Połączenia do numerów 0~20(7,8) 2		abonent	1,05	0,84	20%
3	Połączenia do numerów 0~20(7,8) 3		abonent	1,69	1,352	20%
4	Połączenia do numerów 0~20(7,8) 4		abonent	2,10	1,69	20%
5	Połączenia do numerów 0~20(7,8) 5		abonent	3,00	2,40	20%
6	Połączenia do numerów 0~20(7,8) 6		abonent	3,46	2,768	20%
7	Połączenia do numerów 0~20(7,8) 7		abonent	4,00	3,20	20%
8	Połączenia do numerów 0~20(7,8) 8		abonent	6,25	5,00	20%
9	Połączenia do numerów 0~20(7,8) 9		abonent	8,12	6,496	20%

Załącznik Nr 4. do Decyzji DRT-WWM-60600-43/04
Wysokość opłat za usługi Hurtowego dostępu do sieci TP – dostęp ISDN

Usługa Podstawowa

Lp	Wyszczególnienie	Charakter opłaty	Sposób aktywacji (**)	Cena eferencyjna [zł]	Opłata hurtowa [zł netto]	Upust hurtowy [%]
1	2	3	4	5	6	7
I	Usługi o charakterze miesięcznym lub jednorazowym					
A	Przyłączenie abonenta Tele2 (dotyczy Przejścia Abonenta)	Opłata jednorazowa	operator	-	10	-
B	Konserwacji i usuwania uszkodzeń oraz awarii w urządzeniach końcowych będących własnością TP oraz w łączach telefonicznych służących do przyłączenia abonenta Tele2 do sieci TP (obsługa serwisowa)	bez opłat	operator	-	-	-
C	Abonament telefoniczny	opłata miesięczna	operator	55,00	29,16	46,99%
D	Dodatkowe numery telefoniczne MSN – opłata za każdy numer	opłata miesięczna	operator	4,00	2,40	40%
E	Zawieszenie, na życzenie abonenta, świadczenia usług telefonicznych w sieci analogowej na czas nie dłuższy niż 12 okresów rozliczeniowych - za każdy rozpoczęty okres	opłata pobierana z góry za cały okres zawieszenia	operator	17,50	10,50	40%
II	Usługi związane z ruchem telefonicznym					
A	Połączenia na numery alarmowe	bez opłat	abonent	-	-	-
B	Połączenia na numery: 118 xxx					
1	Biuro Numerów 118 913	bez opłat za usługę opłata za połączenie zgodnie z cennikiem usług tp	abonent	1,16	0,696	40%
2	Międzynarodowe Biuro Numerów 118 912		abonent	2,00	1,20	40%
3	Informacja TP o numerach telefonów abonentów w języku angielskim 118 811		abonent	2,00	1,20	40%
C	Przekazywanie danych bilingowych dla usługi Biura Numerów i połączeń na numery alarmowe	bez opłat	operator	-	-	-
D	Połączenia na numery 0~80x: bezpłatne					
1	Połączenia do numerów 0~800, 0~806, 0~808 1	bez opłat	abonent	-	-	-

Usługa Pełna

Lp	Wyszczególnienie	Charakter opłaty	Sposób aktywacji (**)	Cena referencyjna [zł]	Opłata hurtowa [zł netto]	Upust hurtowy [%]
1	2	3	4	5	6	7
I	Usługi o charakterze miesięcznym lub jednorazowym					
A	Przyłączenie abonenta Tele2 (dotyczy Przejścia Abonenta)	Opłata jednorazowa	operator	-	10	-
B	Konserwacji i usuwania uszkodzeń oraz awarii w urządzeniach końcowych będących własnością TP oraz w łączach telefonicznych służących do przyłączenia abonenta Tele2 do sieci TP (obsługa serwisowa)	bez opłat	operator	-	-	-
C	Abonament telefoniczny	opłata miesięczna	operator	55,00	29,16	46,99%
D	Dodatkowe numery telefoniczne MSN – opłata za każdy numer	opłata miesięczna	operator	4,00	2,40	40%
E	Zawieszenie, na życzenie abonenta, świadczenia usług telefonicznych w sieci analogowej na czas nie dłuższy niż 12 okresów rozliczeniowych - za każdy rozpoczęty okres	opłata pobierana z góry za cały okres zawieszenia	operator	17,50	10,50	40%
F	Prezentacja numeru (CLIP)	opłata miesięczna	operator	3,00	1,80	40%
G	Blokada prezentacji numeru (CLIR)	bez opłat	operator	-	-	-
H	Blokada prezentacji numeru dla jednego połączenia	bez opłat	abonent	-	-	-
I	Blokada połączeń anonimowych	bez opłat	operator	-	-	-
J	Blokada przekierowanych połączeń	bez opłat	operator	-	-	-
K	Automatyczna blokada połączeń	opłata miesięczna	operator	3,00	1,80	40%
L	Blokada połączeń	opłata miesięczna	operator	3,00	1,80	40%
Ł	Blokada połączeń do numerów: 0~300, 0~400, 0~70x, 0~20(7,8)	bez opłat	abonent	-	-	-
M	Prezentacja numeru Abonenta dołączonego (COLP)	bez opłat	operator	-	-	-
N	Blokada prezentacji numeru Abonenta dołączonego (COLR)	bez opłat	operator	-	-	-
O	Poadresowanie (SUB)	bez opłat	abonent	-	-	-
P	Ograniczenie rachunku abonenta Tele2	opłata miesięczna	operator	3,00	1,80	40%
II	Usługi związane z ruchem telefonicznym					
A	Połączenia na numery alarmowe	bez opłat	abonent	-	-	-
B	Opłata za inicjację połączeń:					

1	a) do numerów skróconych, do sieci przywoławczej oraz do telefonii internetowej tp 0~399	opłata za inicjację połączenia zgodnie z cennikiem usług tp	abonent	0,16	0,096	40%
2	b) do numerów: 0~300, 0~70x CPP 0~20(7,8) z wyłączeniem: 0~300 9, 0~700 9, 0~701 9, 0~708 9, 0~20(7, 8) 9	opłata za inicjację połączenia zgodnie z cennikiem usług tp		0,20	1,20	40%
3	do numerów: 0~300 9, 0~700 9, 0~701 9, 0~708 9, 0~20(7, 8) 9	bez opłat		-	-	-
4	c) do numerów: 0~400, 0~800, 0~806, 0~808 1	bez opłat		-	-	-
5	d) do numerów: 0~801 0, 0~801 3, 0~801 4, 0~801 5, 0~801 6, 0~801 9, 0~804 1 i 0~804 2	opłata za inicjację połączenia zgodnie z cennikiem usług tp		0,23	1,38	40%
6	e) do numerów: 0~801 1, 0~801 2, 0~801 7 i 0~801 8	bez opłat		-	-	-
C	Połączenia na numery: 118 xxx i 9x xx					
1	Biuro Numerów 118 913	bez opłat za usługę opłata za połączenie zgodnie z cennikiem usług tp	abonent	1,16	0,696	40%
2	Międzynarodowe Biuro Numerów 118 912		abonent	2,00	1,20	40%
3	Informacja TP o numerach telefonów abonentów w języku angielskim 118 811		abonent	2,00	1,20	40%
4	Informacja Miejska 94 91		abonent	1,05	0,63	40%
5	Automatyczne Serwisy informacyjne (ASI) a) 9220, 9221, 9222, 9225, 9226, 9227, 9229, 9310, 9311, 9312, 9313, 9314, 9315, 9316, 9319, 9377, 9388, 9420, 9423, 9428, 9438, 9470, 9489, 9570, 9571, 9574, 9575. b) 118 112 i 118 800.		abonent	0,58	0,348	40%
6	Automatyczne Serwisy informacyjne (ASI) 92 28		abonent	0,29	0,147	40%
7	Bank Danych 94 93	bez opłat za usługę opłata za połączenie zgodnie z cennikiem usług telekomunikacyjnych tp	operator	1,69	1,014	40%
8	Zamawiania Rozmów 90 5x		operator	0,87	0,522	40%
9	Biuro zleceń 94 97 a) Budzenie b) Przypominanie abonentowi o terminie załatwienia sprawy lub przekazania innych wiadomości		operator	1,16	0,696	40%
D	Przekazywanie danych bilingowych dla usługi Biura Numerów i połączeń na numery alarmowe	bez opłat	operator	-	-	-
E	Poczta głosowa - aktywacja i odsłuchiwanie z własnego numeru telefonicznego	bez opłat	abonent	-	-	-

F	Poczta głosowa - odsłuchanie z innego numeru telefonicznego Poczta głosowa	bez opłat za usługę opłata za połączenie zgodnie z planem taryfowym	abonent	zgodnie z cennikiem dla danego zakończenia sieci	Cena za minutę – 40%	40%
G	Koszt połączenia tp	bez opłat	abonent	-	-	-
H	Zawieszenie połączenia tp (HOLD)	bez opłat	abonent	-	-	-
I	Przenośność terminala (TP)	bez opłat	abonent	-	-	-
J	Identyfikacja połączeń złośliwych (MCID)	bez opłat	operator	-	-	-
K	Wiadomości tekstowe tp (UUS1)	bez opłat	abonent	-	-	-
L	Połączenia oczekujące	bez opłat	abonent	-	-	-
Ł	Automatyczne połączenia	bez opłat	operator	-	-	-
M	Połączenia na numery skrócone	bez opłat	abonent	zgodnie z planem taryfowym(*)	Cena za minutę – 40%	40%
N	Połączenia trójstronne	bez opłat za usługę opłata za połączenie zgodnie z planem taryfowym	operator	zgodnie z planem taryfowym(*)	Cena za minutę – 40%	40%
O	Przekierowanie połączeń	bez opłat za usługę	abonent	zgodnie z planem taryfowym(*)	Cena za minutę – 40%	40%
	- natychmiastowe	opłata za połączenie zgodnie z planem taryfowy				
	- gdy linia jest zajęta - pod nieobecność					
P	Połączenia na numery 0~80x: bezpłatne i o opłacie dzielonej					
1	Połączenia do numerów 0~800, 0~806, 0~808 1	bez opłat	abonent	-	-	-
2	Połączenia do numerów: 0~801 1, 0~801 2, 0~801 7 i 0~801 8,	opłata za połączenie	abonent	0,29	0,174	40%
3	Połączenia do numerów: 0~801 3 i 0~801 9, 0~804 1	opłata za minutę połączenia	abonent	0,10	0,60	40%
	a) w godz. 8.00 – 22 b) w godz. 22.00 – 8.00			0,05	0,03	40%

4	Połączenia do numerów 0~801 4	opłata za minutę połączenia	abonent						
	3) w dni robocze								
	c) od 8.00 do 18.00						0,40	0,24	40%
	d) od 18.00 do 8.00						0,20	0,12	40%
	4) w soboty, niedziele i dni świąteczne								
	c) od 8.00 do 18.00						0,30	0,18	40%
	d) od 18.00 do 8.00						0,20	0,12	40%
5	Połączenia do numerów: 0~801 0, 0~801 5, 0~801 6, 0~804 2	opłata za każdą rozpoczętą minutę	abonent		0,20	0,12	40%		
R	Połączenia na numery PRS: 0~30x, 0~40x, 0~70x								
1-8	1 Połączenia do numerów: 0~300 1, 0~700 1, 0~701 1 i 0~708 1	opłata za minutę	abonent	0,29	0,232	20%			
	2 Połączenia do numerów: 0~300 2, 0~700 2, 0~701 2 i 0~708 2		abonent	1,05	0,84	20%			
	3 Połączenia do numerów: 0~300 3, 0~700 3, 0~701 3 i 0~708 3		abonent	1,69	1,352	20%			
	4 Połączenia do numerów: 0~300 4, 0~700 4, 0~701 4 i 0~708		abonent	2,10	1,69	20%			
	5 Połączenia do numerów: 0~300 5, 0~700 5, 0~701 5 i 0~708 5		abonent	3,00	2,40	20%			
	6 Połączenia do numerów: 0~300 6, 0~700 6, 0~701 6 i 0~708 6		abonent	3,46	2,768	20%			
	7 Połączenia do numerów: 0~300 7, 0~700 7, 0~701 7 i 0~708 7		abonent	4,00	3,20	20%			
	8 Połączenia do numerów: 0~300 8, 0~700 8, 0~701 8 i 0~708 8		abonent	6,25	5,00	20%			
	9 Połączenia do numerów: 0~300 9, 0~700 9, 0~701 9 i 0~708 9		opłata za połączenie	abonent	8,12	6,496	20%		
10-17	10 Połączenia do numerów 0~400 0	opłata za połączenie	abonent	0,58	0,464	20%			
	11 Połączenia do numerów 0~400 1		abonent	1,16	0,928	20%			
	12 Połączenia do numerów 0~400 2		abonent	2,03	1,624	20%			
	13 Połączenia do numerów 0~400 3		abonent	3,19	2,552	20%			
	14 Połączenia do numerów 0~400 4		abonent	4,06	3,248	20%			
	15 Połączenia do numerów 0~400 5		abonent	5,22	4,176	20%			
	16 Połączenia do numerów 0~400 6		abonent	8,12	6,496	20%			
	17 Połączenia do numerów 0~400 7		abonent	10,15	8,12	20%			
S	Połączenia do Internetu 0~20	bez opłat za usługę opłata za połączenie zgodnie z planem taryfowy	abonent	zgodnie z planem taryfowym(*)	Cena za minutę – 40%	40%			
T	Połączenia na numery CCP 0~20 x								

1	Połączenie do numerów 0~20(7,8) 1	opłata za minutę	abonent	0,29	0,232	20%
2	Połączenia do numerów 0~20(7,8) 2		abonent	1,05	0,84	20%
3	Połączenia do numerów 0~20(7,8) 3		abonent	1,69	1,352	20%
4	Połączenia do numerów 0~20(7,8) 4		abonent	2,10	1,69	20%
5	Połączenia do numerów 0~20(7,8) 5		abonent	3,00	2,40	20%
6	Połączenia do numerów 0~20(7,8) 6		abonent	3,46	2,768	20%
7	Połączenia do numerów 0~20(7,8) 7		abonent	4,00	3,20	20%
8	Połączenia do numerów 0~20(7,8) 8		abonent	6,25	5,00	20%
9	Połączenia do numerów 0~20(7,8) 9	opłata za połączenie	abonent	8,12	6,496	20%
U	Połączenia do sieci przywoławczej do numeru 0~64 (z wyłączeniem 0~6422) a) w godz. 8.00 – 22 b) w godz. 22.00 – 8.00	opłata za minutę	abonent	0,10	0,06	40%
				0,05	0,03	40%
W	Połączenia do sieci przywoławczej do numeru 0~6422	opłata za minutę	abonent	4,00	2,40	40%